

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 4 – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Ἰπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἰγηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρῆστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίες
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ὀικουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Μήνυμα ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει	259
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Μήνυμα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει	261
Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Τὰ αἴτια τοῦ διασχυροῦ	263
Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὴν αὐτοκάθαρση	266
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Ἐὐχετήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν Νέον Πάπαν Ρώμης Βενέδικτον ΙΣΤ'	270
Δήλωσις ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Νέου Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου ΙΣΤ'	271
Statement upon the Election of Benedict XVI	272

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 2809, Περὶ Ἱερατικῶν Κλίσεων	273
2811, Ἐνημέρωσις περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς γενικῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως	275

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Συγχαρητήριος ἐπιστολὴ ἐπὶ τῇ ὀρκωμοσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας	277
Περὶ τῆς στρατεύσεως τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν διὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος	278
Ἐκκλησίας Κύπρου, Ἐὐχαριστήριος ἐπιστολὴ	283
Πρεσβείας τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἰνδονησίας, Ἐὐχαριστήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μακαριώτατον	284
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Συλληπητήρια τηλεγραφήματα διὰ τὴν ἐκδημίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρῶην Ἀμερικῆς Ἰακώβου	285

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Συνάντησις τῶν Γραμματέων τῶν Οἰκουμενικῶν Ἐπιτροπῶν στὸ Π.Σ.Ε.	286
---	-----

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ἀνάστασις: Ἡ δοκιμασία τῆς λογικῆς	289
------------------------------------	-----

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ὁ ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας	291
Ἀρχιμ. Καλλινίκου Δεμενοποῦλου, Ὁμιλία κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας	292
Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης Συμεῶν, Πανηγυρικὴ ὁμιλία διὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας	296

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

κ. Κων/νου Σκουτέρη, Ἐκθεση περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Διεθνoῦς Διασκέψεως «Ὀικουμενισμὸς κατὰ τὸν 21ον αἰῶνα» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν	299
Πρωτοπρ. Στεφάνου Ἀβραμίδη, Οἱ ἀξιώσεις (Desiderata) τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐναντι τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν	302

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

	313
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

	316
--	-----

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

	327
--	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

	351
--	-----

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ
ΠΑΣΧΑ**

Ἄδελφοί καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Καὶ πάλιν μετὰ πολλῆς τῆς χαρᾶς σᾶς ἀπευθύνομεν τὸν Ἄναστάσιμον χαιρετισμὸν «Χριστὸς Ἄνέστη!».

Ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς ἐνσωματώνει καὶ διακηρύσσει τὸ οὐσιῶδες περιεχόμενον τῆς χριστιανικῆς πίστεώς μας: «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν». Ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πρωτότυπον καὶ τολμηρὸν αὐτὸ τὸ κήρυγμα, διότι εἰς τὴν ἐποχὴν μας, παρὰ τὰ δύο χιλιάδες ἔτη τὰ ὁποῖα παρήλθον ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἄναστάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι σήμερον, ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἠγάπησε τὴν ζωὴν ὅσον ἐτίμησεν αὐτὴν ὁ Θεάνθρωπος.

Ἄτυχῶς ἡ ἀνθρωποκτόνος διάθεσις εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη. Ἰδιῶται ἐξοντώνουν τοὺς ἀνταγωνιστάς των διὰ λόγους ἐπικρατήσεως. Ἐγκληματῆται φονεύουν διὰ νὰ ληστεύσουν ἢ διὰ νὰ ἐξαφανίσουν τὰς ἐναντίον αὐτῶν μαρτυρίας. Τρομοκράται φονεύουν διὰ νὰ ἐξαναγκάσουν λαοὺς καὶ κυβερνήσεις νὰ δεχθῶν τὰς ἀξιώσεις των. Ἰδεολόγοι φονεύουν διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἰδεολογίας των. Λαοὶ συγκρούονται διὰ λόγους φυλετικῆς ἐπικρατήσεως καὶ χιλιάδες πολιτῶν φονεύονται ἑκατέρωθεν, διότι δὲν ἐπικρατεῖ πνεῦμα καταλλαγῆς καὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ. Φανατικοὶ φονεύουν τοὺς μὴ ἔχοντας τὸν αὐτὸν μὲ αὐτοὺς φανατισμὸν. Θρησκεῦοντες ἐνίοτε φονεύουν τοὺς πρεσβεύοντας ἄλλην πίστιν. Ἀδίστακτοι φονεύουν πρὸς ἱκανοποίησιν ἀνθρωποκτόνων ἐνστίκτων. Μερικοὶ δὲ αὐτοκτονοῦν, κρίνοντας ἀνυπόφορον δι' αὐτοὺς βᾶρος τὸ θεῖον δῶρον τῆς ζωῆς. Γενικῶς, ὁ πανανθρωπίνως καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταδικασμένος φόνος τείνει νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸς ὡς θεμιτὸν μέσον ἐπιτυχίας ὠρισμένων σκοπῶν, τιθεμένων ἀνεπιτρέπτως ὑπεράνω τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ἐν μέσῳ αὐτοῦ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ αἵματος ἐμφανίζεται ἀναστημένος ὁ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων φονευθεὶς ἀρχηγὸς καὶ δοτὴρ τῆς ζωῆς, διασαλπίζων πρὸς ὅλους ὅτι ὁ φόνος δὲν ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν, ὅτι ὑπάρχει ἀνάστασις καὶ κρίσις, ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ θανάτου καὶ ὅτι ματαιοπονοῦν ὅσοι στηρίζουν τὰ οἰαδήποτε οἰκοδομήματα αὐτῶν εἰς τὸν θάνατον τοῦ συνανθρώπου των. Ὁ ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπιβεβαίωσε διὰ τῆς Ἄναστάσεώς Του τὸν λόγον Του ὅτι αὐτὸς εἶναι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ. Ἄλλ' ἐπὶ πλέον, ἐπεβεβαίωσε καὶ ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρεται ἐπ' ἀπωλεία ζώντων (Σοφ. Σολ. 1, 13). Διότι ὁ Θεὸς ἔκτισε τὰ πάντα διὰ νὰ ὑπάρχουν εἰς τὸ διηνεκές, εἰσῆλθε δὲ ὁ θάνατος εἰς τὸν κόσμον ἕνεκα τῆς ἀσεβείας τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὁμως δὲν ἀνέχεται τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ θανάτου εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐπανώρθωσε τὰς συνεπείας τοῦ ἀνθρωπίνου σφάλματος.

Ἐσαρκώθη, περιεβλήθη σῶμα θνητὸν καὶ ἐδέχθη ἐκουσίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων θάνατον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἀλλ' ἀνέστη αὐτοδυνάμως ὡς ὑπέριτος τοῦ θανάτου, γενόμενος οὕτω προπομπὸς πάντων ὅσοι θέλουν νὰ συναναστηθῶν μαζί Του. Πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, πρῶτος τῶν ἀναστημένων, χορηγὸς τῆς ζωῆς

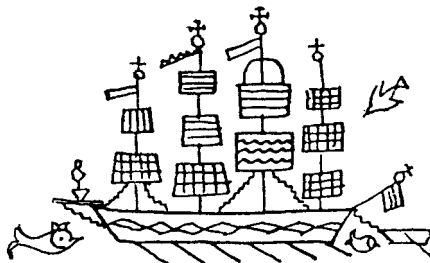
Τοῦ
Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

καὶ τῆς ἀναστάσεως, κατήγησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου. Ἐξοικειωμένος ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος πρὸς τὸν θάνατον, τὴν καταστροφικὴν αὐτὴν τοῦ ἀνθρώπου κακίαν, δὲν ἀντιλαμβάνεται πάντοτε τὴν χαρὰν καὶ τὸ βάθος τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἀνακαινίσεως καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν μᾶς προσφέρει ὁ ἀναστηθεὶς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὅσοι ὁμως προγεύονται καὶ γνωρίζουν τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως αἰσθάνονται νὰ πληροῦται ἀγαλλιάσεως τὸ στόμα αὐτῶν ἐν τῷ λέγειν «Ἀνέστη ὁ Κύριος». Μετ' αὐτῶν τῶν βιούντων αὐτὴν

τὴν χαρὰν συμπανηγυρίζομεν σήμερον πάντες ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ ἀπευθύνομεν πρὸς ἀλλήλους τὸν ἐπινίκιον χαιρετισμὸν «Χριστὸς Ἀνέστη!».

Ἁγιον Πάσχα 2005

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2005

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

*«Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,
ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων
ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως
καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων
τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν,
ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν».*

Τὴν ἀγωνίαν τῆς Γεθσημανῆ, τὴν ὀδύνην τοῦ Σταυροῦ καὶ τὴν πικρίαν τοῦ θανάτου βιώσαντες καὶ αἰθῆς λειτουργικῶς μετὰ τοῦ πληρώματος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἤδη ἐνωτιζόμεθα τὰ εὐαγγέλια τῆς χαρᾶς καὶ τὰ εὐφρόσυνα μηνύματα τῆς Ἀναστάσεως, τῶν ὁποίων κοινωνὸν διὰ τῆς παρούσης ἐπιθυμοῦμεν νὰ καταστήσωμεν τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν Παναγιότητα καὶ τὸν κατ' Αὐτὴν Ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον.

Ἐζήσαμεν ὡς ἀνθρωπότης βαρὺν τὸν προλαβόντα χειμῶνα, οὐχὶ μόνον ἐξ αἰτίας τῆς δριμύτητος τῶν καιρικῶν φαινομένων, ἡ ὁποία προϋξένησε μυριάμβας θυμάτων εἰς τε τὴν Ἀνατολικο-μεσημβρινὴν Ἀσίαν καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς Οἰκουμένης, ἀλλὰ καὶ ἐξ αἰτίας καταγίδων πολλῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἐχθρὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἤγειρε μετὰ μανίας ἀσυνήθους ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ φθονῶν τὸ ἔργον τῆς Χάριτος. Ὅντως «καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύνάμιν ἐβαρήθημεν... αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς» (Β' Κορ. 1,9). Ἄλλ' «ἰδοὺ, ὁ χειμῶν παρήλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ, τὰ ἄνθη ὠφθη ἐν τῇ γῆ... φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡμῶν, ἡ συκῆ ἐξῆνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμὴν» (*Ἄσμα Ἀσμάτων β', 11-13), ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ» τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀνέσπερον φῶς ἐλπίδος πολλῆς καὶ ἀκαταισχύντου ἐφώτισε τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Σαφῶς τὸν τελευταῖον λόγον ἔχει πάντοτε ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτῆς, ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἐντελέχεια τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ ὅλης τῆς ἱστορίας. Ἡ ἀγάπη Του δὲν ἀνέχεται οὔτε τὴν ἀλογίαν τῆς ζωῆς, οὔτε τὸν χωρισμὸν τοῦ θανάτου. Διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τὴν παράτασιν καὶ ἐπίτασιν τῆς ἀνθρωπίνης ἁμαρτίας καὶ παρὰ τὴν ἀναξιότητα καὶ ἀνεπάρκειαν ἡμῶν τῶν λειτουργῶν τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας Του, καὶ πάλιν ἀνέλαβεν ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἔκπτωσιν καὶ προσήλωσεν αὐτὴν ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ ἔθαψεν ἐν τῷ Τάφῳ καὶ ἐθανάτωσεν ἐν τῷ ἰδίῳ τριήμερῳ θανάτῳ τὸν θάνατον ἡμῶν, ζωοποιήσας οὕτω τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν καὶ ἐξυγιάνσας καὶ ἀνακαινίσσας καὶ φωτίσας καὶ καταγαϊῖσας τὸ σύνολον, ἀσφαλισάμενος τὴν σωτηρίαν ἡμῶν διὰ τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ καὶ Ἀγίας Ἀναστάσεως.

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
ΕΠΙ Τῆ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ**

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Τῇ Ἀναστάσει, λοιπόν, τοῦ Κυρίου, καὶ πάλιν δυνάμεθα νὰ λέγωμεν μετὰ τοῦ Προφήτου καὶ μετὰ τοῦ Χρυσορρήμονος: «*Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου ἄδη, τὸ νίκος;*» Τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἠβλύθη, «*συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ Τάφου ἀνέτειλεν*», καὶ ὁ σύμπας κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται. Τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ὁ βίος ἡμῶν ἀναβαθμίζεται εἰς ζωὴν: «*Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται*». Τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου πραγματοποιῆται ὁ λόγος Του: «*Ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν*» (Ἰωάν. ι', 10). Τῇ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡ Ἐκκλησία λαμπρύνεται, περιβεβλημένη τὴν δόξαν τοῦ Νυμφίου Αὐτῆς καὶ πορεύεται μετὰ τῶν φωτομόρφων τέκνων Αὐτῆς πρὸς τὸν ὀλόφωτον θεῖον Νυμφῶνα, «*ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων καὶ βοώντων ἀπαύστως, Κύριε, δόξα Σοι*».

Τὰ χαρμόσυνα ταῦτα καὶ ἑαρινὰ καὶ ἐλπιδοφόρα καὶ παραμυθίας πλήρη καὶ σωτηριωδέστατα γράφοντες Ὑμῖν

ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν εὐλαβῆ Αὐτῆς ἀναστάσιμον ἀσπασμὸν συνάπτοντες, περιπτυσσόμεθα πασχαλίως τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν καὶ σεβασμίαν Θειοτάτην Παναγιότητα, ἐν ἀγάπῃ ἀδελφικῇ πολλῇ καὶ τιμῇ βαθυτάτῃ, εὐχόμενοι ἀπὸ κέντρον ψυχῆς καὶ καρδίας, Αὐτῇ τε καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν Ἱεραρχία καὶ παντὶ τῶ ἀυτόθι καὶ ἀνὰ τὸν κόσμον πληρώματι τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πλουσίαν καὶ ἀναφαίρετον τὴν χάριν καὶ τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐθις φιλήματι ἀγίῳ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι ἀσπάζόμενοι διατελοῦμεν,

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφός

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Πόσοι ἐπολέμησαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ οἱ πολεμήσαντες ἀπώλοντο; αὕτη δὲ ὑπὲρ τῶν οὐρανῶν ἀναβέβηκε. Τοιοῦτον ἔχει μέγεθος ἡ Ἐκκλησία· πολεμουμένη νικᾷ· ἐπιβουλευομένη περιγίνεται· ὑβριζομένη, λαμπροτέρα καθίσταται· δέχεται τραύματα, καὶ οὐ καταπίπτει ὑπὸ τῶν ἐλκῶν· κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμάζεται, ἀλλὰ νανάγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἠττᾶται· πνικτεύει, ἀλλ' οὐ νικᾶται».

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἑομλία εἰς Εὐτρόπιον (PG 52, 397-398)

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΥΡΜΟΥ*

Τις τελευταῖες εβδομάδες παρατηροῦμε μὲ πικρία καὶ πραγματικὴ ὀδύνη ἓνα συνεχῆ διασυρμὸ τῶν θεσμῶν καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ἱεροῦ μας κλήρου. Τὸ τιμημένο ράσο γίνεται ἀντικείμενο χλευασμοῦ, εἰρωνείας, συκοφαντίας καὶ κακόπιστων σχολίων, ἐνῶ δίδεται ἡ ἐντύπωση ὅτι γιὰ ὅλα τὰ στραβά καὶ τὰ ἀνάποδα στὴν Ἑλλάδα φταῖνε οἱ κληρικοὶ τῆς. Γενικεύσεις ἀπαράδεκτες ἀκούγονται ἀπὸ διάφορα στόματα καὶ γίνεται προσπάθεια νὰ πληγῆ βάνουσα ἡ εἰκόνα τοῦ Ὁρθοδόξου πατᾶ καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας γενικότερα.

Γιατί;...

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὑπῆρξαν συγκεκριμένες περιπτώσεις κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμίδων, οἱ ὁποῖες προκάλεσαν τὴν εὐλογητὴ ὀργὴ καὶ τὴ δίκαιη ἀγανάκτηση ὄλων μας. Πρόκειται ὁμως γιὰ μεμονωμένους κληρικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν στάθηκαν στὸ ὕψος τῆς ἱερῆς ἀποστολῆς τους καὶ ὑπέπεσαν σὲ παραπτώματα ἠθικῆς ἢ οἰκονομικῆς φύσεως. Ἄς εἴμαστε εἰλικρινεῖς. **Ναί**, εἶναι δυσάρεστα καὶ ἀπαράδεκτα ὅλα αὐτά. **Ναί**, εἶναι ἀλήθεια ὅτι σὲ ὀρισμένες ἐλάχιστες περιπτώσεις ἄνθρωποι ποὺ φοροῦν τὸ ράσο δὲν τὸ τίμησαν. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μὲ τὴν Ἐγκύκλιό της τῆς 21ης Φεβρουαρίου, ἡ ὁποία ἀναγνώσθηκε σὲ ὄλους τοὺς Ναοὺς, ζητεῖ συγγνώμη γιὰ τὰ λάθη καὶ τὶς τυχόν παραλείψεις ποὺ πίκραναν τὸν λαὸ μας. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἔξ ἄλλου ἢ ποιμαίνουσα Ἐκκλησία κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἔλαβε σημαντικὰ προληπτικὰ καὶ κατασταλτικὰ μέτρα, ὥστε νὰ θωρακιστεῖ ἀκόμη περισσότερο στὸ μέλλον ἀπὸ ἀνάλογες προβληματικὲς καταστάσεις.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας παρεδέχθηκε δημοσίως ὅτι ἔγιναν σφάλματα καὶ ὅτι σήμερα χρειάζεται, περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε, προσευχὴ, προσοχὴ καὶ πολλὴ δουλειὰ γιὰ νὰ ἔχει ἀποτέλεσμα ἡ αὐτοκάθαρση. Καὶ στὴν προσπάθεια αὕτη πρέπει νὰ βοηθήσουμε ὅλοι μας, κληρὸς καὶ λαός, ποὺ ἀποτελοῦμε τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλωστε τέτοια προβλήματα δὲν εἶναι οὔτε ἄγνωστα οὔτε πρωτόγνωρα. Ἀκόμη καὶ στὸ περιβάλλον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπῆρχε ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος δωροδοκούμενος τὸν πρόδωσε. Καὶ σὲ ὅλες τὶς

* Ἀπὸ τὸ φυλλάδιο ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ, ὑπ' ἀριθμὸν 36, τὸ ὁποῖο διανεμήθη στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς.

φάσεις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας θὰ βροῦμε κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις ἀναξίων ἢ ἐπιόρκων κληρικῶν. Ὅμως αὐτὲς εἶναι οἱ ἐξαιρέσεις πού ἐπιβεβαιώνουν τὸν κανόνα, τὸν ὁποῖο ἐκφράζουν οἱ πολλοὶ ἄξιοι, οἱ ἐργατικοί, οἱ τίμιοι καὶ οἱ εὐσυνείδητοι κληρικοί μας.

Ἐκεῖνο πού μᾶς θλίβει σήμερα εἶναι ἡ ἄκρατη σκανδαλογία πού «βασίζεται» σὲ ἀόριστες φήμες, αὐθαίρετες διαδόσεις καὶ ἀναπόδεικτες καταγγελίες καὶ ἡ δι' αὐτῆς ἀπόπειρα γενικευμένου διασυρμοῦ πού ἐπιχειρεῖται. Ἀντὶ νὰ προσκομίζονται συγκεκριμένα τεκμήρια, ἐκστομίζονται γενικευμένες κατηγορίες καὶ παρουσιάζονται στοιχεῖα ἀμφιβόλου προελεύσεως. Ἀντὶ νὰ γίνεται ἀναφορὰ μόνο σὲ συγκεκριμένα πρόσωπα, πού ὄντως ἔσφαλαν καὶ ἔβλαψαν τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, γίνεται μιὰ ἐπίθεση λάσπης καὶ κατασυκοφαντήσεως τῶν πάντων. Ἀντὶ νὰ προβάλλονται τὰ πολλὰ θετικά πού ἔχει προσφέρει ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Κλῆρος στὴ χώρα μας, ἐπιλέγονται καὶ διογκώνονται ἢ ἀκόμη καὶ κατασκευάζονται περιστατικά πού παρουσιάζουν μιὰ διαστρεβλωμένη καὶ τελείως ἀρνητικὴ εἰκόνα γιὰ τὴν Ἑλλαδικὴ Ὁρθόδοξία. Διερωτώμεθα: Ὅλοι αὐτοὶ πού κρίνουν καὶ ἐπικρίνουν, ἔχουν πραγματικὴ διάθεση νὰ βοηθήσουν τὴν Ἐκκλησία; Ἄν ναι, τότε γιατί ἐστιάζουν τὴν προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης μόνο στὰ λίγα ἀρνητικὰ φαινόμενα καὶ δὲν προβάλλουν τὸ τεράστιο πνευματικὸ κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας; Γιατί δὲν παρουσιάζουν τὸ ἔργο χιλιάδων ταπεινῶν παπάδων, οἱ ὁποῖοι ἀγκαλιάζουν στοργικὰ ὅλους τοὺς ἐνορίτες τους καὶ ἔχουν τὴ θέση τοῦ πατέρα ἀνάμεσα στὸ ποίμνιό τους; Γιατί δὲν ἀναδεικνύουν τὶς προσπάθειες τῶν κληρικῶν τῶν χωριῶν καὶ τῶν παραμεθορίων περιοχῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν μοναδικὴ παρηγοριὰ γιὰ τοὺς κατοίκους τους; Γιατί δὲν τονίζουν τὴν καθημερινὴ παρουσία τῶν ἱερέων μας στὰ νοσοκομεῖα καὶ στὶς φυλακές, ὅπου ἀπαλύνουν τὸν πόνο τῶν συνανθρώπων μας πού περνοῦν δύσκολες ὥρες; Γιατί ἀγνοοῦν τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν ἐνοριῶν μας, τὸ ὁποῖο συντονίζουν ἀκούραστα χιλιάδες ἱερεῖς; Γιατί δὲν δίνουν ἔμφαση στὶς δραστηριότητες τῶν ἐνοριακῶν μας κέντρων ἐκεῖ πού ὁ παπᾶς γίνεται καὶ δάσκαλος καὶ φίλος καὶ σύμβουλος τῶν νέων αὐτοῦ τοῦ πολυπάθου τόπου;

Ποιοὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία;

Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι τὰ ἐρωτήματα πού

γεννῶνται σὲ κάθε καλόπιστο πολίτη αὐτῆς τῆς χώρας. Καὶ δὲν εἶναι δύσκολο πλέον νὰ ἀντιληφθεῖ κάποιος ὅτι, μὲ ἀφορμὴ τὰ λίγα καὶ ὑπαρκτὰ σκάνδαλα (τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἀποδείξει ὅτι καταδικάζει καὶ τιμωρεῖ), ἔχει ἀρχίσει ἕνας συστηματικὸς πόλεμος φθορᾶς καὶ κατακρημνίσεως τῶν πάντων. Ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησία, μὲ τὴν παράδοση καὶ τὶς ἀξίες Τῆς, μὲ τοὺς λειτουργοὺς Τῆς, μὲ τὴν κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ Τῆς προσφορά, ἀμφισβητεῖται καὶ πλήττεται βάνανυσα. Ὁ λαὸς μας ὅμως δὲν εἶναι ἀφελής. **Εἶναι σὲ θέση νὰ κατανοήσῃ ὅτι πίσω ἀπὸ τὸν συστηματικὸ διασυρμὸ τοῦ ράσου κρύβεται μιὰ μεθοδευμένη προσπάθεια νὰ καταρρακωθεῖ τὸ κῆρος καὶ νὰ ἀμαυρωθεῖ ἡ εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.** Μόνο μιὰ ἐκστρατεία κατασυκοφαντήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ τὴν στήριξη τῆς ὁποίας ἐπιστρατεύονται ἀρχεῖα προσωπικῶν δεδομένων πού θυμίζουν σὲ ὅλους τὸν «Ὁργουελικό» ἐφιάλτη, μπορεῖ νὰ φθάσει σὲ τόσο χαμηλὸ ἐπίπεδο, ὥστε νὰ γενικεύει τὴν κριτικὴ κατὰ τοῦ ἱεροῦ μας κλήρου καὶ νὰ περνᾷ τὸ μήνυμα: «*Ὅλα εἶναι ἀνάξιοι, ὅλοι εἶναι διεφθαρμένοι*».

Τὸ μεθοδευμένο τῆς προσπάθειας ἀναδύεται καὶ ἀπὸ τὰ πυροτεχνήματα πού ἀρχισαν νὰ ἐκτοξεύονται, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὴ σχέση μὲ τὰ μεμονωμένα καὶ συγκεκριμένα σκάνδαλα πού ταλαιπωροῦν τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Μιλοῦν γιὰ χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ἐννοοῦν προφανῶς τὴν περιθωριοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀποδυναμώσιν Τῆς ὥστε νὰ εἶναι ἐλεύθερο τὸ πεδίο στὶς ποικίλες ἀνθρωποκτόνες αἱρέσεις καὶ παραθρησκείες. Δὲν μᾶς λένε ὅμως: Ποιὰ σχέση ἔχει αὐτὸ τὸ πυροτέχνημα μὲ τοὺς ὀλίγους καὶ ἀνάξιους κληρικούς; Ὁ πλήρης διαχωρισμὸς Κράτους καὶ Ἐκκλησίας πού ὑπάρχει στὶς Η.Π.Α. δὲν ἐμπόδισε τὴν ἐκδήλωσιν δεκάδων σκανδάλων ἠθικῆς φύσεως μεταξὺ ἱερέων διαφόρων Χριστιανικῶν ὁμολογιῶν. Πίσω ἀπὸ τὸ αἶτημα τοῦ χωρισμοῦ κρύβεται δυστυχῶς ἡ συστηματικὴ προσπάθεια θρησκευτικοῦ ἀποχρωματισμοῦ τοῦ λαοῦ μας, καθὼς ὀρισμένοι ἔντονα ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ πρόσδεση τῶν Ἑλλήνων στὴν Ὁρθόδοξην Χριστιανικὴν παράδοση καὶ ταυτότητα καὶ μᾶλλον θεωροῦν ἐμπόδιο τὴν ἑλληνορθόδοξην ἰδιοπροσωπία μας γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς πολιτιστικῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποιήσεως. Μὲ ἀφορμὴ τὶς μεμονωμένες περιπτώσεις ἀναξίων κληρικῶν ἐπιχειροῦν νὰ ἐκθεμελιώσουν τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅ,τι Αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει στὴν ψυχὴ καὶ στὴν συνείδηση τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ καθήκον μας

Ὅμως δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχουν. Ὅλοι μαζί, κληρὸς καὶ λαός, θὰ ἀντισταθοῦμε. Μὲ μέσα Χριστιανικά καὶ πνευματικά. Μὲ ὁδηγὸ τὴν Πίστη μας καὶ τὴν προσευχή μας. Καθήκον ὅλων μας εἶναι νὰ ἐνισχύουμε τίς πρωτοβουλίες ποὺ ἀνέλαβε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν πάταξη τῶν σκανδάλων καὶ γιὰ τὴν θέσπιση ἀσφαλιστικῶν δικλίδων καὶ προληπτικῶν μέτρων. Καθήκον ὅλων μας εἶναι νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μας στὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν κληρικῶν μας ποὺ μοχθοῦν καθημερινὰ γιὰ τὴν πνευματικὴ μας προκοπή καὶ γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν πασχόντων καὶ τῶν πτωχῶν συνανθρώπων μας. Καθήκον ὅλων μας εἶναι νὰ πυκνώσουμε ἀκόμη περισσότερο, τώρα στὴν περίοδο τῆς νηστείας καὶ τῆς περισυλλογῆς, τὴ συμμετοχή μας στὶς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ

δείξουμε μὲ αὐτὸ τὸν ὀρθόδοξο καὶ εἰρηνικὸ τρόπο τὴν ἀντίστασή μας στὶς ἄδικες ἐπιθέσεις. Ἡ μεθοδευμένη προσπάθεια διασυρμοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν κληρικῶν μας δὲν θὰ περάσει. Θὰ προσκρούσει στὴν Πίστη, στὴν ὑπευθυνότητα καὶ στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ μας· τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἄς προσευχηθοῦμε ὅλοι μαζί καὶ ἄς ζητήσουμε τὴ συνδρομὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας γιὰ νὰ περάσουν καὶ αὐτὲς οἱ δύσκολες στιγμὲς τοῦ κατατρογμοῦ καὶ τῆς καταστροφικότητος. Εἴμαστε δυνατοί, γιὰτὶ δὲν στηρίζομαστε σὲ ὑλικὲς καὶ κοσμικὲς δυνάμεις, ἀλλὰ στὴν Πίστη μας καὶ στὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Ἄς γονατίσουμε μπροστὰ Του ψάλλοντας: «*Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ. Ἄλλον γὰρ ἐκτός Σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς*».

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ, ΕΥΤΑΞΙΑ ΚΑΙ ΗΘΟΣ ΠΥΛΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

20 ἀποφασιστικά μέτρα

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΚΑΘΑΡΣΗ*

15 «... οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον,
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ».

16 «... οὕτω λαμπράτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ, Κεφ. Ε', ΣΤΙΧΟΙ 15-16.

Τὰ πρόσφατα θλιβερὰ γεγονότα καὶ οἱ περιπτώσεις τῶν λίγων ἀναξίων κληρικῶν, πού ἔδωσαν ἀφορμὴ γιὰ μίᾳ γενικευμένη δημαγωγικὴ ἐπίθεση κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, **ὀδήγησαν τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴ λήψη συγκεκριμένων μέτρων**, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν εἶναι **προληπτικά** καὶ ἄλλα **κατασταλτικά**. Τὰ μέτρα αὐτὰ χαρακτηρίσθηκαν ἀπὸ εἰδικούς σχολιαστὲς ὡς ἐπαναστατικά καὶ ριζοσπαστικά, καὶ βασίζονται σὲ σχετικὴ εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Ἐπειδὴ τὰ μέτρα αὐτὰ ἀποσιωπήθηκαν ἀπὸ τὰ περισσότερα μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης, εἶναι χρήσιμο γιὰ τὸν πιστὸ λαὸ νὰ γνωρίζει τὸ ἀκριβὲς περιεχόμενό τους, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσία τους. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ παρουσιάζουμε παρακάτω τὰ κυριότερα ἐκ τῶν μέτρων αὐτῶν. Ἀξίζει ὁμῶς νὰ σημειωθεῖ ὅτι γιὰ ὁρισμένα ἀπὸ αὐτὰ ἀπαιτεῖται καὶ ἡ σύμφωνη γνώμη τῆς Πολιτείας, ὥστε νὰ προωθηθεῖ ταχύτατα ἢ κατάλληλη νομοθετικὴ ρύθμιση, ὅπως τὸ ἐπιθυμεῖ καὶ τὸ ζητεῖ ἡ Ἐκκλησία.

Α. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΗΘΙΚΑ ΠΑΡΑΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

1) Ἡ Ἱεραρχία (δηλαδὴ τὸ σύνολο τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας μας) ἐπαναλαμβάνει, στὴν τελευταία τῆς ἀπόφαση (πού ἔχει σχέση μὲ τὰ μέτρα πού ἐλήφθησαν), τὴν ἀφοσίωση, τὸ σεβασμὸ καὶ τὴ δέσμευσή τῆς πρὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνες, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἰσχυρότερο θεμέλιο γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση κάθε παρεκτροπῆς.

2) Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποφάσισε νὰ προτείνει στὴν Πολιτεία, τὴ δημιουργία ἑνὸς Ἀνώτατου ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Ἐλέγχου τῶν ἠθικῶν ἢ οικονομικῶν παραπτώματων τῶν μελῶν τῆς (δηλαδὴ τῶν Ἱεραρχῶν).

Τὸ Ἀνώτατο αὐτὸ Συμβούλιο Ἐλέγχου προτείνεται νὰ εἶναι πενταμελὲς καὶ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλά-

* Ἀπὸ τὸ φυλλάδιο ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ, ὑπ' ἀριθμὸν 37, τὸ ὁποῖο διανεμήθη σὲ ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς.

δος, τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Ἡ σύνθεση αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου ἀποδεικνύει, μὲ τρόπο πρωτοφανῆ γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα, τὴ γενναιότητα τῆς Ἱεραρχίας, ἐνῶ ἐγγυᾶται μὲ τὸ κύρος ἑνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν του τὸ ἀκριβοδίκαιο τῆς γνώμης γιὰ τὴ λήψη ἀποφάσεων κατὰ τῆς παραβατικῆς συμπεριφορᾶς οἰουδήποτε.

Μὲ τὴ λήψη τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ μέτρου ἡ Ἐκκλησία ἔκανε τὸ μέγιστο πὸν ζητοῦσε ἡ κοινωνία. Ὡστόσο κάποιοι ἰσχυρίζονται τώρα ὅτι ἡ πρόταση αὐτὴ τῆς Ἱεραρχίας εἶναι ἀντισυνταγματικὴ. Ἄς ἀποφασίσει λοιπὸν ἡ Πολιτεία. Ἄς πάρει αὐτὴν τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἢ ὄχι τοῦ μέτρου καὶ ἄς μὴ ρίχνονται συνεχῶς σκιές στὶς προθέσεις τῆς Ἐκκλησίας.

3) Ὅλοι οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες καθὼς καὶ οἱ Διευθυντὲς καὶ Λογιστὲς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν **θὰ ὑποβάλλουν κάθε χρόνο ἀντίγραφο τῆς φορολογικῆς τους δηλώσεως καὶ τοῦ ἐντύπου Ε9** (τὸ ὁποῖο καταγράφει τὴν ἀκίνητη περιουσία τους) στὴν Ἱερὰ Σύνοδο. Ἔτσι θὰ παρακολουθεῖται ἡ περιουσιακὴ τους κατάσταση καὶ θὰ διαπιστώνεται ἐγκαίρως ἂν ὑπάρχουν ἀνεξήγητα συμπτώματα αἰφνιδίου καὶ ἀπαράδεκτου πλουτισμοῦ.

4) **Ἀπαγορεύεται** στοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίτες **νὰ παίρνουν ὁποιοδήποτε χρηματικὸ ποσὸ** γιὰ τὴν τέλεση Ἀκολουθιῶν καὶ Μυστηρίων.

5) **Στὶς ἐκκλησιαστικὲς δίκες**, δηλαδή ὅταν δικάζεται κληρικὸς γιὰ οἰασδήποτε φύσεως παραπτώματα, **θὰ μπορεῖ νὰ παρίσταται καὶ λαϊκὸς συνήγορός του** –ὄχι μόνον κληρικὸς– ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμεῖ ὁ κατηγορούμενος. Ἔτσι οὐδεὶς θὰ δικάζεται χωρὶς πρόσθετη νομικὴ συμπαράσταση καὶ χωρὶς νὰ τεκμηριωθοῦν καὶ οἱ δικές του ἀπόψεις καὶ ἐξηγήσεις. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἱκανοποιεῖται ἓνα ἀκόμη πολυχρόνιο αἶτημα τῶν κληρικῶν μας.

6) Στὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια **καθιερῶνεται ὁ θεσμὸς τῶν Δικαστικῶν Συμβούλων**, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι 3 ἔγκριτοι νομομαθεῖς Κληρικοὶ ἢ Λαϊκοί. Θὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ διατυπώνουν γνώμη, χωρὶς δικαίωμα ψήφου. Τὸ μέτρο αὐτὸ ἀποσκοπεῖ στὴν ὑποβοήθηση τοῦ ἔργου τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστῶν καὶ θὰ προσδώσει ἀκόμη μεγαλύτερο κύρος στὶς ἐκκλησιαστικὲς δικαστικὲς ἀποφάσεις.

7) **Ἐπιταχύνονται οἱ διαδικασίες καὶ οἱ χρονικὲς προθεσμίες τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῆς ἀπονομῆς δικαιοσύνης στὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια.** Τοῦτο ἦταν ἀναγκαῖο, διότι κατὰ τὸ πρόσφατο παρελθὸν παρατηρήθηκαν καθυστερήσεις πὸν προβληματίσαν τὴν κοινὴ γνώμη.

Β. ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΑΠΟΣΚΟΠΟΥΝ ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

8) Μὲ τὴν ἰσχύουσα νομοθεσία, τὸ Κράτος δικαιούται νὰ στείλει τὰ ἀρμόδια ὄργανά του γιὰ νὰ ἀσκήσουν οἰκονομικὸ ἔλεγχο στὶς Ἱ. Μητροπόλεις, στὶς Ἐνορίες, στὶς Ἱερὲς Μονὲς καὶ στοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ὄργανισμούς. Καὶ ἀρκετὲς φορὲς τὸ ἔχει κάνει. **Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπαναλαμβάνει τὴν πρόσκληση πρὸς τὴν Πολιτεία νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν προβλεπόμενο οἰκονομικὸ ἔλεγχο.** Σχετικὰ, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπέστειλε τὴν ἀπὸ 9.3.2005 ἐπιστολὴν στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας γιὰ τὸν ἄμεσο ἔλεγχο ὅλων τῶν Ἱ. Μητροπόλεων καὶ Ἱ. Μονῶν, προκειμένου νὰ διαπιστωθεῖ ἡ ἀλήθεια καὶ νὰ παύσει ἡ κατασυκοφάντηση τοῦ κλήρου καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

9) **Ἐπὶ πλέον ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία θὰ συνεχίσει νὰ ἀσκεῖ ἐλέγχους στὰ οἰκονομικὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων**, ἀκόμη καὶ μὲ ὀρκωτοὺς λογιστὲς καὶ κυρίως μὲ τὴν ἐσωτερικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐκκλησίας. **Ἡ Κεντρικὴ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας χρησιμοποιεῖ ἐσωτερικοὺς μηχανισμοὺς καὶ σύγχρονες μεθόδους ἐλέγχου** στὰ οἰκονομικά της, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ ὑποψία γιὰ κακοδιαχείριση στὸν πιστὸ λαό. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε πρόσφατα, μὲ ἀνακοίνωση τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (ΕΚΥΟ), ἐνημέρωσε τὴν Πολιτεία, τὰ Κόμματα, τὶς Ἐφημερίδες καὶ τὰ Ἡλεκτρονικὰ Μέσα Πληροφόρησης ὅτι εἶναι στὴ διάθεσή τους γιὰ τὴν παροχὴ οἰασδήποτε πληροφορίας ἢ οἰκονομικῶν στοιχείων, πὸν τὴν ἀφοροῦν.

10) Μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου σὲ κάθε Ἱ. Μητρόπολη θὰ συγκροτηθεῖ **εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἀπὸ κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.** Ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία βρίσκεται συχνὰ στὸ ἐπίκεντρο κριτικῆς ἢ προβληματισμοῦ ἄλλοτε ἀπὸ ἐμπάθεια, ἄλλοτε ἀπὸ

ἄγνοια, γι' αὐτὸ ἡ ἀξιοποίησή της πρέπει νὰ γίνεται μὲ προσοχή, μὲ διαφάνεια καὶ μὲ τὴ βοήθεια κυρίως ἐντίμων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι διαθέτουν εἰδικές γνώσεις καὶ ἐμπειρία.

11) Τέλος, ὅταν ἓνα ἐκκλησιαστικὸ νομικὸ πρόσωπο, π.χ. μία Ἱ. Μητροπόλη ἢ μία Μονή, θέλει νὰ υπογράψει σύμβαση ὕψους ἄνω τῶν 300.000 ΕΥΡΩ, θὰ διενεργεῖται προηγουμένως **ἐλεγχος νομιμότητος τῆς συμβάσεως** ἀπὸ τὴν Ἀνώτατη Ἐλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ διακεκριμένους Λαϊκοὺς (Νομικοὺς, Τεχνικοὺς καὶ Οἰκονομολόγους).

Γ. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΑΪΚΩΝ ΣΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

12) Γιὰ τὰ σοβαρὰ διοικητικὰ θέματα κάθε Μητροπόλεως θὰ γνωμοδοτεῖ εἰδικὸ **Γνωμοδοτικὸ Συμβούλιο**, τὸ ὁποῖο θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 κληρικοὺς καὶ 5 λαϊκοὺς μὲ τριετὴ θητεία. Ἔτσι, οἱ ἀποφάσεις γιὰ μείζονα θέματα δὲν θὰ λαμβάνονται προσωπικὰ μόνον ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη, ἀλλὰ **θὰ ἀξιοποιεῖται ἡ γνώση καὶ ἡ ἐμπειρία τόσο κληρικῶν ὅσο καὶ λαϊκῶν συνεργατῶν τῆς Μητροπόλεως**. Οἱ λαϊκοὶ αὐτοὶ θὰ μεταφέρουν τὶς ἀπόψεις τοῦ ποιμνίου.

13) Σὲ κάθε Ἐνορία θὰ πραγματοποιεῖται τουλάχιστον μία φορὰ τὸν χρόνο **κληρικολαϊκὴ συνέλευση** μὲ συμμετοχὴ τῶν ἐνοριτῶν. Ἐκεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο **θὰ ἐνημερῶνει γιὰ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς προηγούμενης χρονιάς καὶ γιὰ τὴν ὑλοποίησιν καὶ τὸν προγραμματισμὸ τῶν ἀποφάσεων καὶ ἔργων τῆς νέας χρονιάς**, ἐνῶ θὰ δίδεται ἡ δυνατότητα στοὺς ἐνοριτεῖς νὰ ἐκφράξουν τὶς προτάσεις καὶ τὶς ἀπόψεις τους.

14) Οἱ κληρικοὶ κάθε Ἱερᾶς Μητροπόλεως θὰ ἐκλέγουν ἐπὶ τριετὴ θητεία Συμβουλευτικὸ Σῶμα 5 Κληρικῶν. Τὰ μέλη τοῦ Σώματος αὐτοῦ θὰ βοηθοῦν συμβουλευτικὰ τὸν Μητροπολίτη σὲ θέματα διορισμῶν, ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν καὶ πειθαρχικῶν διώξεων κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως. Ἔτσι ἐξασφαλίζεται πρόσθετη ἀντικειμενικότητα, πού θὰ ὀδηγήσῃ στὴν ἀποφυγὴ λαθῶν, ἀδικιῶν ἢ βεβιασμένων κρίσεων.

15) Στὶς πανηγυρικὲς συνεδρίες τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας θὰ μποροῦν **γιὰ πρώτη φορὰ** νὰ παρίστανται ὡς παρατηρητὲς ἐκπρόσωποι

τῶν ἱεροκηρύκων, ἐφημερίων, ἡγουμένων, ἐπιτρόπων, στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν τῆς Θεολογίας.

Δ. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΑΝΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

16) Ἡ ἐπιλογή τῶν κατάλληλων ὑποψηφίων κληρικῶν θὰ γίνεται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη, ἀλλὰ αὐτὸς θὰ συμβουλευεῖται καὶ ἓνα **Συμβούλιο 5 Γερόντων Κληρικῶν**, πού θὰ ἐπιλέγονται ἀνάμεσα στοὺς πιὸ ἐμπειροὺς κάθε Μητροπόλεως. Οὐδεὶς θὰ χειροτονεῖται διάκονος, ἂν δὲν ἔχει συμπληρώσει τὸ ὄριο ἡλικίας πού ὀρίζουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ θὰ ὑπάρξουν **μεγαλύτερες ἐγγυήσεις γιὰ τὴν ποιότητα, τὸ ἥθος καὶ τὴν ὠριμότητα** τῶν προσώπων πού προσέρχονται γιὰ νὰ ἐνταχθοῦν στὴν τάξη **τῶν κληρικῶν**. Ἡ Ἐκκλησία μας θέλει νὰ χειροτονοῦνται ἀνθρωποι συνειδητοί, ὑπεύθυνοι, ἀφιερωμένοι καὶ ὄχι κάποιοι πού ἀπλῶς ἀναζητοῦν ἐπαγγελματικὴ διέξοδο.

17) Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν **ἀναβάθμισιν τοῦ κύρους καὶ τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου** τῶν κληρικῶν μας, ἀλλὰ καὶ γενικότερα τῶν στελεχῶν καὶ συνεργατῶν τῆς, ἀποφάσισε **νὰ ιδρύσῃ εἰδικές Σχολές**.

18) Ἐπιπροσθέτως, ἀποφάσισε **νὰ διοργανώσῃ πρόσθετα ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα καὶ νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν παρεχομένων ὑποτροφιῶν**.

19) Ἡ Ἱεραρχία ἀποφάσισε ἐπίσης τὴν ἀνάπτυξιν ὀργανωμένου καὶ διαρκοῦς διαλόγου μὲ τὴν κοινωνία, γιὰ νὰ μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ συλλαμβάνει εὐκρινέστερα τὰ μηνύματα τῶν καιρῶν καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς σύγχρονες κοινωνικὲς ἀνάγκες τῶν δοκιμαζομένων συνανθρώπων καὶ ἀδελφῶν μας.

20) Τέλος, ἀποφασίσθηκε ἓνα πολυσήμαντο μέτρο, δηλαδή **νὰ καταργηθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴ στράτευση τῶν ὑποψηφίων μοναχῶν καὶ κληρικῶν**. Πρόκειται γιὰ ἓνα προνόμιο πού παρέχεται ἀπὸ τὴ νομοθεσία, ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ τώρα τὴν κατάργησίν του. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν τους ὑποχρεώσεων, ὅσοι θέλουν νὰ ἐνδυθοῦν τὸ τίμιον ῥάσο θὰ πάρουν τὴ μεγάλη ἀπόφαση μὲ μεγαλύτερη σοβαρότητα καὶ ὠριμότητα.

Ἐν κατακλείδι...

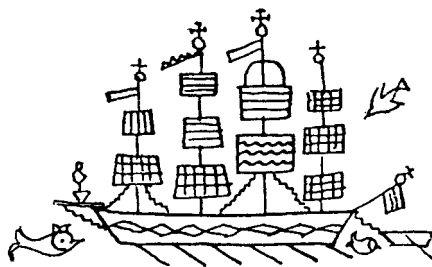
Καθίσταται σαφές ὅτι ἡ Ἐκκλησία τόσο διὰ τοῦ Ἄνω-τάτου Ὁργάνου Διοικήσεώς της ποῦ εἶναι ἡ *Ἱεραρχία*, ὅσο καὶ τῆς *Διαρκοῦς Ἱεραῶς Συνόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Χριστοδοῦλου*, ἀποδεικνύουν ἀξιόπιστα ὅτι ἔχουν τὴ βούληση καὶ τὰ μέσα γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν αὐστηρὸ ἔλεγχο ὅλων τῶν παραβιάσεων ἠθικῆς ἢ οἰκονομικῆς φύσεως, ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν αὐτὲς προέρχονται μὲ τρόπο ἀμερόληπτο καὶ ἀκριβοδίκαιο.

Μὲ ἀπόλυτη διαφάνεια, ἀποτελεσματικά, νηφάλια καὶ εὐλαβικά, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ καὶ τὴ στήριξη τῶν πιστῶν, ἡ Ἐκκλησία ἤδη προχωρᾷ στὴν αὐτοκάθαρση.

Σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὸ διασυρμὸ καὶ τὶς ἔντεχνες σκευωρίες –αὐτὲς ποῦ κατασκευάσθηκαν καὶ αὐτὲς ποῦ τώρα κατασκευάζονται– ὅλα αὐτὰ ἐπαφίενται στὴν κρίση τοῦ

πιστοῦ Λαοῦ. Μόνον αὐτὸς μπορεῖ νὰ προστατεύσει τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ Θρησκεία, ποῦ κυρίως αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ποῦ καταχθόνια βάλλεται ὡς τελικὸς στόχος.

Τὶς στιγμὲς αὐτὲς, ποῦ οἱ πάντες νιώθουμε, ποῦ ὅλοι βλέπουμε τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας νὰ τὴν λοιδοροῦν καὶ νὰ τὴν εἰρωνεύονται, ἔμεῖς ἄς ἐνισχύσουμε τὶς προσπάθειες ποῦ γίνονται ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία γιὰ **μεγαλύτερη εὐταξία, γιὰ περισσότερο ἦθος**. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ προστατεύσει τὸν Ὑψιστο ρόλο Της, ποῦ εἶναι ἡ πνευματικὴ ὁλοκλήρωση, ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ συμβολὴ στὴν κοινωνικὴ συνοχή. Ἄς δείξουμε ΤΩΡΑ ὅλοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, διάθεση γιὰ μετάνοια καὶ θέληση γιὰ πραγματικὴ αὐτοκάθαρση. Καὶ ἡ πραγματικὴ κάθαρση εἶναι κυρίως πνευματικὴ προσπάθεια, μὲ πολλὴ προσευχή, ἐπικαλούμενοι τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας.

**Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ**

**ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΝΕΟΝ ΠΑΠΑΝ
ΡΩΜΗΣ
ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΝ ΙΣΤ΄**

Πρὸς
Τὸν Ἁγιώτατον
Πάπαν Ρώμης
Βενέδικτον ΙΣΤ΄.
Εἰς Βατικανόν.

Ἁγιώτατε,

Πληροφορηθεὶς τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς Ὑμετέρας ἀναρρήσεως ἐπὶ τοῦ Παπικοῦ Θρόνου, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς ἐκφράζω τὴν μεγάλην χαρὰ καὶ τὴν εὐχαριστίαν μου πρὸς τὸν Κύριο, χορηγὸ παντὸς ἀγαθοῦ, ὁ Ὅποιος ἐδώρισε εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης ἄνδρα πνεύματος σοφίας, συμφιλιώσεως καὶ εἰρήνης!

Ἐφθασε ἴσως τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένη ἀπὸ Ἀνατολῆ καὶ Δύση, θὰ δυνηθεῖ νὰ ἀναπνεύσει ἐπιτέλους μετ' ἀμφοτέρων τῶν πνευμόνων τῆς,

«*Oculi nostri in Dominum sperant!*»

† ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΠΙ
ΤΗ ΕΚΛΟΓΗ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΠΑ
ΡΩΜΗΣ
ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΙΣΤ'**

Με αίσθήματα χαρᾶς και αισιοδοξίας ἐδέχθημεν τὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς ἀναδείξεως τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου Joseph Ratzinger, ὡς και νέου Πάπα και Ἐπισκόπου τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης και διαδόχου τοῦ ἐκλιπόντος Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β'.

Προσβλέπομεν εἰς τὸν νέον πνευματικὸν ἡγέτην τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν πρὸς τὴν προσέγγισιν και τὴν ἐπανένωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ μακαριστὸς προκάτοχος αὐτοῦ εἰργάσθη ἀόκνως.

Ἡ βαθυτάτη θεολογικὴ κατάρτισις και ἡ μετ' εὐλαβείας ἀφοσίωσις τοῦ νέου Ρωμαίου Ποντίφηκος εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν ἐν συνδυασμῷ μετὴν ἀρίστην γνῶσιν τῆς ἱστορίας και τὰ ἄλλα χαρίσματα μετὰ τὰ ὁποῖα τὸν ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς ἀποτελοῦν ἐχέγγυα διὰ μίαν ἄκρως ἐπιτυχημένην διακονίαν, ἣ ὁποία θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι θὰ ἀποβῇ ἐπ' ὠφελείᾳ ὄχι μόνον τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ και ὅλης τῆς Χριστιανοσύνης.

Προσέτι θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Προκαθημένου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας συμπίπτει μετὴν συμπλήρωσιν 40 ἐτῶν ἀπὸ τὴν σύγκλισιν τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου και τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοσιν τοῦ σημαντικοῦ κειμένου *Unitatis redintegratio*, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδηλώθη ἡ πρόθεσις τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ προτάξῃ ὡς προτεραιότητα τὴν ἔνωσιν τῶν Χριστιανῶν και τὴν σύναψιν νέων σχέσεων και συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι τυχαῖον γεγονός, ἀλλὰ σηματοδοτεῖ μίαν νέαν ἐποχὴν εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς και Δύσεως. Κατ' αὐτὴν ἐκ καρδίας εὐχόμεθα ὅπως ὁ Θεολογικὸς Διάλογος, ὁ ὁποῖος λόγῳ τοῦ ἀκανθώδους ζητήματος τῆς Οὐνίας ἔχει παγῶσει, θὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου, ἀφοῦ παρακαμφθοῦν αἱ ὑφιστάμεναι δυσκολίαι, και χάριτι Θεοῦ θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν περιπόθητον ἐν ἀγάπῃ και ἀληθείᾳ ἔνωσιν.

Μέχρι τὴν εὐλογημένην ἐκείνην και ποθητὴν ἡμέραν καλούμεθα νὰ ἀντιμετωπίζομεν ἀλλήλους ἐπὶ ἴσοις ὄροις, ἐν ἀπολύτῳ σεβασμῷ και τιμῇ ἐργαζόμενοι ἵνα αὐξήσωμεν τὴν μεταξὺ ἡμῶν κατανόησιν και συνεργασίαν ἐπὶ κοινῶν και φλεγόντων θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ σύγχρονος κοινωνία.

Εὐχόμεθα λοιπόν, ὁ Θεὸς νὰ χάρισῃ εἰς τὸν νέον Πάπαν Βενέδικτον ΙΣΤ' ἔτη πολλὰ ἐν ὑγείᾳ και τὴν ἄνωθεν σοφίαν, ἵνα ἀνταποκριθῇ ἐπιτυχῶς εἰς τὰς μεγάλας προκλήσεις τῶν καιρῶν και εἰς τὰς ἀγαθὰς προσδοκίας τῆς ἀνθρωπότητος.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

**THE HOLY SYNOD
OF THE CHURCH OF GREECE**

With sentiments of joy and optimism we received the news of the election of His Eminence, Joseph Cardinal Ratzinger, as the new Pope and Bishop of Elder Rome and successor to the late Pope John Paul II.

We look towards the new spiritual Leader of the Roman Catholic Church to continue the journey along the path of rapprochement and reunion of the Churches for which his illustrious predecessor so arduously laboured.

The deep theological erudition and the devout commitment to Ecclesiastical Tradition of the new Roman Pontiff, in conjunction with his excellent knowledge of history and the many other charismata with which God has endowed him, constitute assurances for a very successful Ministry which we trust will be beneficial not only for the Roman Catholic Church but for all of Christianity as well.

Moreover, it is our belief that the coinciding of the election of the new Primate of the Roman Catholic Church with the 40th anniversary of the Second Vatican Council and the issuance of the significant text *Unitatis redintegratio*, by which it made known its intention to set Christian unity and the improvement of Christian relations as one of its leading priorities, is not a chance occurrence. Rather, it signals the beginning of a new period in the relations between the Churches of East and West. We wholeheartedly pray that during this period the Theological Dialogue which has come to a halt over the thorny matter of the Unia, will begin again, and that the existing obstacles will be overcome, so that, God willing, it will end with unity in love and truth.

Until such time, we are called to relate to one another in equality, with absolute respect and honour, labouring to increase mutual understanding and collaboration on burning issues of common concern affecting present-day society.

We pray that God will grant to the new Pope Benedict XVI many years in health and divine wisdom so that he may successfully meet the great challenges of our times and the high expectations of mankind.

The Archbishop of Athens and all Greece
† Christodoulos

**STATEMENT
BY HIS BEATITUDE,
ARCHBISHOP
CHRISTODOULOS
OF ATHENS AND
ALL GREECE,
UPON THE
ELECTION
OF BENEDICT XVI
AS THE NEW POPE
OF ROME**

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1000
Ἀριθμ. Διεκπ. 547

Ἀθήνησι τῆ 8ῃ Μαρτίου 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2809

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2809:
ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ
ΚΛΙΣΕΩΝ

Πρὸς
Τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

1. Εὐρισκόμεθα ἤδη στὸ μέσον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Σαρακοστῆς. Καὶ ἂν ἡ πνευματικὴ μας προσπάθεια εἶναι συστηματικὴ καὶ συνεχῆς, τότε θὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεται αἰσθητὴ ἡ κόπωση. Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια καὶ ἐνθάρρυνση γιὰ νὰ διανύσουμε τὸ ὑπόλοιπον τῆς πορείας μας, ὅπου τὸ τέρμα εἶναι τὸ Ἅγιον Πάσχα.

Διὰ τοῦτο «*Κυριακὴ σήμερα τρίτη τῶν Νηστειῶν, τὴν προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ*». Εἴμαστε σὰν τοὺς ὁδοιπόρους σὲ δύσκολο καὶ μακρινὸ δρόμο, ποὺ κατάκοποι, ἂν βροῦν κάποιο εὐσκιόφυλλο δένδρο κάθονται γιὰ λίγο ν' ἀναπαυθοῦν καὶ ἀνανεωμένοι συνεχίζουν τὸ δρόμο τους. Ἔτσι καὶ τώρα στὸ δύσκολο πνευματικὸ ταξίδι τῆς νηστείας, ὁ ζωφόρος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας, φυτεύθηκε στὸ μέσον τῆς πορείας μας ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησία γιὰ νὰ μᾶς προσφέρῃ δύναμη καὶ ἀναψυγῆ καὶ νὰ μᾶς ἐνθαρρύνῃ γιὰ τὴν ὑπόλοιπη προσπάθειά μας. Ἀκόμη δὲ μᾶς χαρίζει παραμυθία καὶ ἀνακούφιση, γιὰτὶ συνδέει τὸν σταυρὸ τῆς ἁμαρτίας μας μὲ τὸν Σταυρὸ τῆς θεανθρώπινης ἀναμαρτησίας Του.

2. Αὐτὴ λοιπὸν τὴν ἐβδομάδα ποὺ διανύσαμε (Γ' Νηστειῶν) καὶ κορυφώνεται σήμερα, Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, μὲ Ἀπόφασή της, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀφιερῶσει στὶς Ἱερατικὲς Κλίσεις, ἐφ' ὅσον ἡ Ἱερωσύνη ἀποτελεῖ βίωση τοῦ μυστηρίου τοῦ Σταυροῦ. Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἐπομένως, μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρία νὰ προσεγγίσουμε τὸ μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης, τὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἱερέως, ἀλλὰ καὶ τὸ οὐσιαστικὸ καὶ μεῖζον θέμα γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας, τῆς προσελεύσεως ἀξίων ὑποψηφίων Κληρικῶν γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ λειτούργημα.

Ἡ Ἱερωσύνη, ἀδελφοί μας, εἶναι μυστήριον μὲ τὴν πιὸ περιεκτικὴν σημασίαν τοῦ ὄρου. Εἶναι ἓνα μέγα καὶ συνεχῆς θαῦμα ποὺ ἀπεργάζεται μέσα στὴν Ἐκκλησία ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἄνθρωπος, τὸ ὀστράκινο σκεῦος, νὰ γίνεται ὁ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὁ λειτουργὸς τῶν μυστηρίων, ὁ οἰκονόμος τῆς χάριτος, ὁ ποιμὴν ἀθανάτων ψυχῶν «*αἵματι Χριστοῦ ἐξηγορασμένων*». Εἶναι ἀπερίγραπτα μεγάλη ἡ τιμὴ ποὺ γίνεται στὸν ἄνθρωπο, τὸν ὁποῖον καλεῖ καὶ στὴ συνέχεια τὸν ἀξιῶναι ὁ Θεὸς νὰ γίνῃ Ἱερεὺς Του. Γιὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἱερωσύνη εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας· μᾶς δίδεται κατὰ χάριν καὶ παρ' ἀξίαν. Κανεὶς δὲν δικαιο-

οὔται τὸ χάρισμα· ὅποιος καὶ ἂν εἶναι αὐτός· οὔτε τὸ δικαιούται, οὔτε μπορεῖ νὰ τὸ ἐξαγοράσει. «*Οὐχ ἑαυτῶ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἰακώβ*» (Ἐβρ. 5,4).

3. Λαμβάνοντας τὴν δωρεὰ καὶ τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης κατὰ τὴν ὥρα τῆς χειροτονίας του, ὁ Ἱερεὺς συμμετέχει στὴν ἀποστολὴ καὶ στὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στὰ πρόσωπα τῶν Ἐπισκόπων καὶ ἐν γένει τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας συνεχίζεται ἡ ἀποστολὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι αὐτὸ πού λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «*διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ*». (Ρωμ. 1,5).

Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ στὰ πρόσωπα ὄλων μας διακονία καὶ ὡς διακονία Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του, τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ ἀσκεῖται· ὡς θυσιαστικὴ προσφορὰ πρὸς τοὺς ἄλλους, τοὺς ἀδελφούς μας. Ἄλλωστε καὶ «*ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν*» (Μάρκ. 10,45). Ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ «*ὡς ὁ διακονῶν*» τοὺς πιστοὺς δούλους Του. Ἡ Ἱερωσύνη, ἐπομένως, δὲν μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικοῦμε τιμές, προνόμια καὶ ἀνέσεις. Ἀλλὰ συνεπάγεται κόπους, θυσίες καὶ ὄχι σπάνια τὴ χλεύη καὶ τὸν διωγμὸ τοῦ κόσμου.

Γιὰ ν' ἀνταποκριθῇ ὁ Ἱερεὺς στὸ ἔργο τῆς διακονίας του ἀπαιτεῖται ἀγιότητα βίου, καρδιὰ γεμάτη ζέση, φρόνημα ὑψηλὸ καὶ ἐνθεὸς ζῆλος. Ἡ Ἱερωσύνη, ὡς ἔργο Θεοῦ, ἀπαιτεῖ μεγάλη εὐθύνη ἐκείνων πού ἔχουν, μὲ βάση τοὺς θεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τὴν πνευματικὴ ἀρμοδιότητα νὰ προετοιμάζουν κατάλληλα καὶ νὰ χειροτονοῦν νέους Κληρικούς στὶς τάξεις τῆς. Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι, κατ' ἐξοχίαν, ἔργο τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν πνευματικῶν πατέρων.

4. Ἀλλὰ καὶ ὅλοι μας ὀφείλουμε νὰ βοηθήσουμε στὴν ἐξεύρεση καὶ ἀνάδειξη ἀξίων λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας μας· οἱ Ἱερεῖς, οἱ γονεῖς, ἡ οἰκογένεια γενικώτερα, τὸ Σχολεῖο, προτρέποντας τοὺς εὐσεβεῖς νέους μας νὰ ἀκολουθήσουν τὸν δύσβατο μὰ ὑψηλὸ δρόμο τῆς Ἱερωσύνης. Πατρικῶς παρακαλοῦμεν ὅλα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ βοηθήσουν γιὰ τὴν προσέλευση στὶς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου νέων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι θὰ ἐμπνέονται μὲ Ἱεραποστολικὸ ζῆλο, ἀνιδιοτελεῖς, ἔτοιμοι νὰ καταστοῦν λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου μὲ γνήσιο Ἱερατικὸ ἦθος.

Εἶναι μεγάλη εὐλογία γιὰ τοὺς γονεῖς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι προσφέρουν ἓνα παιδί τους στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του. Πρέπει ἐδῶ νὰ τονίσουμε καὶ τὴν εὐλογία γιὰ τὴν οἰκογένεια, ὅταν μία θυγατέρα τους καταστῇ πρεσβυτέρα, δηλαδὴ στήριγμα καὶ δύναμη γιὰ τοὺς ἐγγάμους Ἱερεῖς μας. Ἄς μὴ παραθεωροῦν οἱ νέες μας τὴ μεγάλη αὐτὴ τιμὴ πού μπορεῖ νὰ τοὺς γίνῃ καὶ πού τόσο ἀνάγκη ἔχει ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἀπὸ ἀξίες πρεσβυτέρες.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τῆς ἐβδομάδας τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνει θερμὴ ἐκκλήση πρὸς ὅλους τοὺς πιστοὺς, νὰ συμβάλουν στὴν ἀνάδειξη νέων ἀξίων καὶ εὐλαβῶν Ἱερέων, μέσα σ' ἓνα κόσμον πού ἀμφισβητεῖ τὴν Ἱερωσύνη, πού ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπολογίζει μόνο στὶς ὑλικὲς ἀξίες.

Μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι ὁ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτωρ καὶ Μέγας Ἀρχιερεὺς, Ἰησοῦς Χριστός, θὰ εἰσακούσῃ τὴν ἀγωνία μας καὶ τὴν προσευχή μας γιὰ τὴν ἀνάδειξη ἀξίων καὶ εὐλαβῶν Ἱερέων, σᾶς εὐλογοῦμε πατρικῶς καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου μας σᾶς ἐνισχύῃ καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Σαρακοστῆς, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας «*ἀκατακρίτως φθᾶσαι καὶ προσκυνῆσαι*» τὰ Σεπτὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀγίαν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων

† Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰακάριας Εὐσέβιος

† Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος

† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος

† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου

Δωρόθεος

† Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος

† Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος

† Ὁ Γλυφάδας Παῦλος

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐπιφάνιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1382
Ἀριθμ. Διεκτ. 737

Ἀθήνησι τῆ 28ῃ Μαρτίου 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2811

**ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2811:
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ**

Πρὸς
Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἐξασφάλισις συστηματικοῦ ἐλέγχου τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Διαχειρίσεων ἀποτελεῖ ὄργανικὴ ἀνάγκη τῆς Διοικήσεως. Πρέπει νὰ ὑπάρχη ἡ βεβαιότης ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας των οἱ ὑπόλογοι ἐνήργησαν κανονικῶς, νομίμως, ἐντίμως. Ἀπαιτεῖται σύντονος, συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ παρακολούθησις τοῦ ἔργου κατὰ τὴν ἄσκησίν του.

Ὅθεν, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἀνυστάκτῳ καὶ ἀδιαπτώτῳ εὐθύνη Αὐτῆς διὰ τὰ τῆς Ἐκκλησίας θέματα, ἐνεκα καὶ τοῦ προκληθέντος θορύβου ἐκ τῆς ἐνεστώσης κρίσεως, συνήλθεν εἰς Ἑκτακτον Συνεδρίαν τὴν 18ην καὶ 19ην Φεβρουαρίου 2005, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς λήψεως μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ὡς εἴρηται κρίσεως. Κατὰ τὰς Συνεδρίας αὐτάς, διευτυπώθη ἅπαξ ἔτι, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας παρακολουθεῖ μετ' εὐλόγου ἀνησυχίας καὶ ὀφειλετικῆς ἀγωνίας τὰς ἐπαναλαμβανόμενας καταγγελίας δι' ἠθικὰ καὶ οἰκονομικὰ παραπτώματα ὠρισμένων Ἀρχιερέων, τὰς ὁποίας συνοδεύουν οἱ καταγγέλλοντες μετὰ τῆς δημοσίας ἀξιώσεως ἀμέσου καθάρσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, πρὸς ἐγγύησιν τῆς ἔτι μείζονος ἀναδείξεως τῆς χρηστότητος, τῆς ἐντιμότητος καὶ τῆς ὑπευθυνότητος εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματος Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν τὴν λήψιν μέτρων, ἐν οἷς καὶ τὸ ὡς κάτωθι:

Τακτικὸς ἔλεγχος τῶν οἰκονομικῶν ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων ἀπὸ τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιθεώρησιν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ὑπηρεσία αὐτὴ συνεστήθη ὡς ἀρμοδία διὰ τὴν διενέργειαν τῶν Τακτικῶν καὶ Ἐκτάκτων Ἐπιθεωρήσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διαχειρίσεων καὶ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 163/2004 Κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 255/τ.Α'/2004) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Πρὸς τούτοις, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 1.3.2005, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Γενικὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιθεώρησιν αἰτήσῃται, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ὡς εἴρηται Κανονισμοῦ, τὴν διενέργειαν ἐλέγχου εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐγγυήσεως τῆς χρηστῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὠφελείας τοῦ ἐν γένει δημοσίου συμφέροντος.

Ἐπὶ τῷ ὧς εἴρηται τέλει, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 16, παράγρ. 3 τοῦ ὧς ἄνω Κανονισμοῦ, ἀπεφάσισεν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 10.3.2005 τὴν ἀνάθεσιν, ἐκτάκτως, ἐλεγκτικῶν καθηκόντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διαχειρίσεων εἰς πρῶην Στελέχη τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Σημειοῦται ὅτι οἱ ἀνωτέρω παρητήθησαν τοῦ δικαιώματος μισθοῦ, ὁ ὁποῖος δι' ἓνα Οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὑπερβαίνει τὰ 2.600 Εὐρώ, πλὴν ὅμως, λόγῳ τῆς ἐμπειρίας των, τῆς ὑποβοηθήσεως ἐν γένει τοῦ ἔργου τῶν Διαχειρίσεων καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς ποιοτικῆς ἐργασίας των, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, ὡς συμβολικὴν ἀμοιβὴν τὴν καταβολὴν εἰς αὐτοὺς ποσοῦ (μεικτοῦ) ἐξήκοντα (60 €) (ἐντὸς ἔδρας) ἕως ὀγδοήκοντα (80 €) (ἐκτὸς ἔδρας) Εὐρῶ ἡμερησίως, ὡς ἀναλυτικώτερον ἢ συνημμένη ἐν σχεδίῳ ἐκκαθάρισις, τῆς ἐργασίας αὐτῶν πιστοποιουμένης διὰ ἡμερολογίου ἐργασίας, τὸ ὁποῖον θὰ τηρηταὶ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἕως τῆς περατώσεως τοῦ ἐλέγχου.

Ἔθεν, Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 22ας λήγοντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Γενικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις προβῆ εἰς τὸν ἔλεγχον ἀπασῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Δι' εἰδικῶν ἐντολῶν θὰ ὀρισθῶσιν οἱ Ἐπιθεωρηταί, πρὸς τοὺς ὁποίους παρακαλοῦμεν ὅπως παράσχητε πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν διὰ τὴν ὡς οἶόν τε τάχιστα περαίωσιν τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἡ ὁποία θὰ περιλάβῃ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τελευταίας τριετίας, δυναμένη νὰ ἐπεκταθῆ ἕως καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ προηγουμένου ἐλέγχου, ἕως τὴν 31.12.2004. Ἡ Ἐπιθεώρησις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιληφθῆ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ, ἰσολογισμοῦ, τοῦ λογιστικοῦ συστήματος, τῶν διαχειριστικῶν βιβλίων καὶ στοιχείων κ.λπ. Ὁ ἔλεγχος θὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὰς Ἱερὰς

Μονάς, Ἱεροῦς Ναοῦς καὶ λοιπὰς Ἐκκλησιαστικὰς Διαχειρίσεις. Κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς Ἐπιθεωρήσεως καὶ τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν Ἐκθέσεων θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ὀριζόμενα ἀπὸ τοὺς Νόμους 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ 2362/1995 «Περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Ἐλέγχου τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους καὶ ἄλλες διατάξεις», τὸ ὑπ' ἀριθμ. 496/1974 Π.Δ. καὶ οἱ ὑπ' ἀριθμ. 55/1974, 100/1998, 158/2003 καὶ 163/2004 Κανονισμοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὰ ἡμερήσια ἔσοδα θὰ βαρύνουν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας Νόμους, τὸ πρὸς ἐπιθεώρησιν Νομικὸν Πρόσωπον, πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ διαβιβασθοῦν, τελικῶς, τὰ δικαιολογητικά διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς. Τὰ ἔξοδα τοῦ Ξενοδοχείου, βάσει Τιμολογίου, τὰ εἰσιτήρια ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς βαρύνουν τὸ Νομικὸν Πρόσωπον. Αἱ πορισματικαὶ ἐκθέσεις ἐκ τῶν διενεργουμένων ἐλέγχων θὰ ὑποβάλλωνται τῇ Διαρκεῖ Ἱερᾷ Συνόδῳ, εἰς τρία ἀντίγραφα, πρὸς ἐνημέρωσιν, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 163/2004 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὀριζόμενα.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων
- † Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος
- † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου Δωρόθεος
- † Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος
- † Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν
- † Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος
- † Ὁ Γλυφάδας Παῦλος
- † Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐπιφάνιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1228
 Ἀριθμ. Διεκπ. 670

Ἀθήνησι τῇ 21ῃ Μαρτίου 2005

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ
 ΕΠΙΣΤΟΛΗ
 ΕΠΙ Τῆ
 ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ
 ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
 ΤΗΣ
 ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Πρὸς
 τὸν Ἐξοχώτατον
 κ. Κάρολον Παπούλιαν
 Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.
 Ἐν τὰ ὕθα.

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε,

Ἐπὶ τῇ ὀρκωμοσίᾳ τῆς Ἑμετέρας Ἐξοχότητος διὰ τὸ ὑπατον ἀξίωμα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῇ ἀναλήψει αὐτοῦ, παρακαλῶ δεχθῆτε τὰς ἐκ μέσης καρδίας συγχαρητηρίους ἡμῶν προσηύσεις καὶ τὰς διαπύρους ἡμῶν εὐχάς, ὅπως ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρέχη Ἑμῖν δαφιλεστάτην τὴν ἀρωγὴν καὶ κραταιὰν τὴν ἐνίσχυσιν, κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐθυνοφόρων καθηκόντων Ἑμῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀδιαπτώτου προόδου τοῦ πιστοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τῆς προασπίσεως τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τῆς εὐκλείας τῆς ἐνδόξου ἡμῶν Πατρίδος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ἐπὶ τὴν Ἑμετέραν Ἐξοχότητα δαφιλεστάτην τὴν χορηγίαν θείων δωρημάτων, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης πολλῆς καὶ τιμῆς ἐξειδιασμένης.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1012
Διεκπ. 740

Ἀθήνησι τῇ 28ῃ Μαρτίου 2005

**ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ**

Πρὸς
τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου
κ. Δημήτριον.
Εἰς Γουμένισσαν.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,
Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς 22ας λήγοντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ.
118/7.3.2005 ὑμετέρου ἐγγράφου δι' οὗ, διαβιβάζοντες σχετικὸν Ὑπόμνημα ὑπο-
γραφόμενον ὑπὸ α) τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀγαθαγγέλου Σφονδουλᾶ, Καθη-
γουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Γουμενίσσης καὶ β) τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ.
κ. Βησσαρίωνος Βάσσου, Κατηγομένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ραφαήλ, Νι-
κολάου καὶ Εἰρήνης, τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνηγορεῖτε ὑπὲρ τοῦ
περιεχομένου αὐτοῦ καὶ ζητεῖτε τὴν προσεκτικὴν ἐπανεκτίμησιν τοῦ θέματος τῆς
καταργήσεως τῆς ἀπαλλαγῆς στρατεύσεως διὰ τοὺς Κληρικούς καὶ τοὺς Μονα-
χοὺς, εἰσηγούμενος ἐν ταῦτῳ τὴν στράτευσιν «ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τοὺς
μέλλοντας νὰ ὑπηρετήσουν ἐν Ἐνορίας ἀγάμους», γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Διαρ-
κῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς ἀπεφάσισεν ὅπως γνωστοποι-
ήσῃ ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι:

α) Ἡ στρατιωτικὴ θητεία σήμερον δὲν διαρκεῖ ὅσον εἰς τὸ παρελθὸν διότι
ἔχει ἐλαττωθῆ εἰς τοὺς 12 μῆνας καὶ γίνεται λόγος περὶ σταδιακῆς μειώσεως εἰς
τὸ ἄμμεσον μέλλον ἕως καὶ τοὺς ἕξ μῆνας.

β) Οἱ ὑποψήφιοι κληρικοὶ μὲ τὴν στράτευσιν των ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπο-
γαλακτιστοῦν ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ των περιβάλλοντος, νὰ σκληραγωγηθοῦν
καὶ νὰ ὠριμάσουν περισσότερον.

γ) Ἐφ' ὅσον ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει ὀρίσει ὡς κατώτερον ὄριον ἡλικίας τὸ 24ον ἔτος διὰ
τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸν κλῆρον ἢ στράτευσις δὲν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς τὸν ὑπο-
ψήφιον διὰ τὴν χειροτονίαν του, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀποτελεῖ ἐν εἶδος δοκιμασίας
εἰς τὴν ὑπακοὴν καὶ τὴν ὑποταγὴν ἐναντι τῶν ἀνωτέρων του, πρὸς καλλιέργει-
αν του χαρακτηῆρος του καὶ ἄσκησιν εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς ταπεινώσεως.

δ) Οἱ ἔχοντες ἐκτελέσει τὰς στρατιωτικὰς των ὑποχρεώσεις δὲν θὰ αἰσθάνων-
ται μειονεκτικῶς ἐναντι τῶν ἄλλων συνομηλίκων των, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν ὑπε-
ρετήσει καὶ θὰ καυχῶνται διὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα των προσφορὰν.

ε) Ἐὰν καταργηθῇ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς στρατεύσεως τῶν θρη-
σκευτικῶν λειτουργῶν, ἢ στράτευσις τῶν ὑποψηφίων θὰ παύσῃ νὰ ἀποτελῇ αἰτίαν
δ' ἐσπευσμένας χειροτονίας ἢ κουρᾶς καὶ ἢ ἀπόφασις διὰ τὴν ἱερωσύνην θὰ ἀπο-
τελῇ καρπὸν ὠριμοτέρας σκέψεως.

στ) Πολλοὶ ἐπικαλοῦνται τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ στρατιωτικὴ θητεία ἐμπερι-
κλείει κινδύνους σχετιζομένους μὲ τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα, τὴν ψυχικὴν

ἰσορροπίαν καὶ τὴν ἠθικὴν καθαρότητα τοῦ στρατευομένου νέου καὶ ἐνίοτε ὀδηγεῖ εἰς μαρασμὸν τῆς ἱερατικῆς κλίσεως τοῦ ὑποψηφίου.

Ἐὰν θεωρήσωμεν ὡς ὑπερβολικὴν τὴν ἄποψιν ταύτην δεδομένου ὅτι ἡ στρατιωτικὴ θητεία ἀποτελεῖ μίαν πραγματικότητα, ἔστω ὑπὸ τὴν μορφήν «δοκιμασίας», διὰ πάντα ἄρρενα Ἑλληνα πολίτην, νομίζομεν ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ ἐκδηλωθοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς στρατιωτικῆς θητείας τὰ ἐνδεχόμενα προβλήματα εἰς τὴν συμπεριφορὰν ἢ τὴν προσωπικότητα ἐνὸς νέου, οὕτως ὥστε ἐγκαίρως νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς Ἱερωσύνης, παρὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν τὰ προβλήματα αὐτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ ἱερατικοῦ βίου ἐνὸς νέου Κληρικοῦ, χειροτονηθέντος εἰς νεαρὰν ἡλικίαν καὶ ἄνευ τῆς ἀναλόγου ὠριμότητος.

ζ) Ὑποστηρίζεται ἐπίσης ἡ ἄποψις ἀπὸ ὠρισμένους ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλλάσσωνται τῆς στρατεύσεως μόνον οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ δόκιμοι μοναχοὶ διότι αὕτη κρίνεται ὡς περιττή, ἐπειδὴ οἱ ἐν λόγῳ τυγχάνουν διὰ βίου στρατιῶται Χριστοῦ.

Οὐδεὶς ἀντιλέγει περὶ τούτου, ἀντιθέτως οὐ μόνον στρατιώτης «*παράταξως Κυρίου*» τυγχάνει ὁ ἀληθὴς Μοναχὸς ἀλλὰ «*οὐράνιος ἄνθρωπος καὶ ἐπίγειος ἄγγελος*», ὅ,τι δηλαδὴ ὠραιότερον καὶ ἱερώτερον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἐν κόσμῳ ἢ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία. Διατί ὁμως νὰ ἀποφεύγῃ εἰς «*διὰ βίου στρατιώτης*» μίαν ὀλιγόμηνον ἢ ἔστω δωδεκάμηνον στρατιωτικὴν θητείαν, ἢ ὅποια σὺν τοῖς ἄλλοις θὰ ἀποτελέσῃ δι' αὐτὸν οὐ μόνον μίαν πρόγευσιν τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς μετανοίας τοῦ αὐστηρᾶς ἀσκητικῆς ζωῆς περιλαμβανούσης πρόγραμμα ἀνάλογον μὲ αὐτὸ τῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἥτις προβλέπει διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας πρωῖνὸν ἐγερτήριον, σωματικὴν ἄσκησιν, κοινὴν τράπεζαν ἄνευ διακρίσεων, ἐνδυσιν τῆς αὐτῆς στολῆς, ὑπακοὴν ἄνευ ἀντιλογίας, καθημερινήν, ἐν ἐργηγόρσει, ἀγρυπνίαν εἰς τὰς σκοπιάς καὶ τὰ φυλάκια, αὐτοεξυπηρέτησιν καὶ καθαριότητα τῶν χώρων εὐθύνης, ἀπὸ κοινοῦ ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν κ.ἄ., ἀλλὰ καὶ ἐν οὐσιαστικώτατον πρόκριμα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἢ καὶ τῆς κλίσεώς του νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἀνάτην δρόμον τῆς μοναχικῆς πολιτείας. Θὰ ἀποτελῇ δὲ μίαν θαυμασίαν εὐκαιρίαν νὰ σταθμίξῃ τὰς δυνάμεις του καὶ νὰ προβαίῃ εἰς τὰς καταλλήλους διὰ τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν του ἀποφάσεις. Ἐστὼ καὶ ἂν διετηρεῖτο τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπαλλαγῆς στρατεύσεως, θὰ ἔπρεπε πρὸς μείζον πνευματικὸν συμφέρον αὐτῶν,

αὐτοβούλως νὰ στρατεύωνται οἱ ὑποψήφιοι μοναχοὶ ἢ ὑποψήφιοι ἄγαμοι ἐν τῷ κόσμῳ Κληρικοὶ (ὡς πολλοὶ πράττουν μέχρι σήμερον), οἱ ὅποιοι σὺν τοῖς ἄλλοις καλοῦνται εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἐπιλογῆς αὐτῶν προερχομένους ποικίλους πειρασμοὺς ἀλλὰ καὶ τὰς «*μεθοδείας τοῦ διαβόλου*» ἀγωνιζομένου λυσσωδῶς καὶ παντοιοτρόπως νὰ παγιδεύσῃ καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὸν ὄλεθρον τὰς ἀφιερωμένας τῷ Θεῷ ψυχάς.

Ταῦτα λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Ἑκτακτον Σύγκλησιν Αὐτῆς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἤχθη, ὡς γνωρίζετε ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Τιμίου Μέλους Αὐτῆς, εἰς τὴν μετ' ἠύξημένης πλειονοψηφίας ἀπόφασιν τῆς ἐν λόγῳ ρυθμίσεως, ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς ὑπερψηφίσεως τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνακυψάσης κρίσεως, σκοποῦσα εἰς τὴν μετὰ περισσοτέρας προσοχῆς καὶ μεγαλυτέρας ὠριμότητος εἰσόδου τῶν ὑποψηφίων εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἢ τῆς Μοναχικῆς πολιτείας.

Πρὶν ἢ κατακλείσωμεν ὁμως τὴν παροῦσαν θέλομεν, καὶ θλιβόμεθα διὰ τοῦτο, νὰ σχολιάσωμεν μίαν ἰδιαίτερον περιφρονητικὴν καὶ τοῦλάχιστον ἄκομψον πρότασιν ἀναφερομένην εἰς τὸ Ὑπόμνημα τῶν ὑφ' ἡμᾶς Ἁγίων Καθηγουμένων: «*Τὸ ὡς ἄνω μέτρον τῆς καταργήσεως τῆς ἀπαλλαγῆς στρατεύσεως ἂς ἐφαρμοσθῇ διὰ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἐργαζομένους ἀγάμους Κληρικούς, οἱ ὅποιοι χειροτονοῦνται ἀρχιμανδριῶται εἰς νεαρὰν καὶ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας ἡλικίαν καὶ συναγελάζονται ἐν τῷ κόσμῳ, περιρρίπτοντες ἑαυτοὺς εἰς πλείστους ὄσους κινδύνους πνευματικῶν τε καὶ σωματικῶν*».

Οἱ ἐν τῷ κόσμῳ διακονοῦντες ἄγαμοι Κληρικοὶ (ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὁποίων προέρχεσθε καὶ ἡμεῖς Σεβασμιώτατε, ὡς καὶ ἡ συντριπτικὴ πλειονότης τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων) προσφέρουν μεγίστην ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τῆς πλήρους ἀφιερώσεως καὶ τῆς ποιμαντικῆς προσφορᾶς αὐτῶν, ἀνταποκρινόμενοι, ὡς ὑπεύθυνος Ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζετε καλῶς, εἰς τὰς πολλὰς καὶ ἀδηρίτους ἀνάγκας. Τὰ ἐλάχιστα ἀρνητικὰ παραδείγματα Κληρικῶν ἐπιλησμώνων τοῦ Ἱεροῦ τῶν καθήκοντος ἀποτελοῦν τὴν ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος καὶ εἶναι ἀποδοκιμαστέα ὑπὸ πάντων. Ὡς ἐκ τούτου τυγχάνει ἄκρως μειωτικὴ καὶ ἄδικος ἢ φράσις ἢ ἀναφερομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ διακονοῦντας Κληρικοὺς ὅτι «*συναγελάζονται ἐν τῷ κόσμῳ*». Ἀποροῦμεν δὲ διὰ τὸ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὸν ἦθος τῶν δύο Ἱηγουμένων τὸ

ὅποιον τοὺς ἐπιτρέπει νὰ θεωροῦν ὡς προσάδουσαν τῇ Ὁρθοδόξῳ Θεολογίᾳ τὴν χρῆσιν τοῦ ρήματος «*συναγελάζομαι*» (τὸ ὅποιον κατὰ κυριολεξίαν σημαίνει «*ζῶ ἀγγελῶν*» ἢ «*πορεύομαι ἐν ἀγγέλλῳ*» καὶ μεταφορικῶς «*συγχρωτίζομαι μετ' ἀνθρώπων κατωτέρων*» ἢ «*συναναστρέφομαι μετ' ἀνθρώπους τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης*») ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πρόσωπα, εἰκόνας τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν, εἰ καὶ στίγματα φέροντα πταισμάτων καὶ μάλιστα ἔχοντα ἐνδυθῆ τὴν πάντιμον Χάριν τῆς Ἱερωσύνης.

Ἡ μήπως ἢ ἐν τῷ κόσμῳ ποιμαντικὴ διακονία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφορῶσα εἰς πάντα τὰ γεγονότα καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βίου του ἀποτελεῖ «*συναγελασμόν*», ἥτοι συναναστροφὴν καὶ συγχρωτισμὸν μετ' ἀνθρώπων κατωτέρου ἐπιπέδου; **Ὅποια τιμὴ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανούς μας, οἱ ὅποιοι μετ' ἐπισπῆν ἀγάπην καὶ πολὺν σεβασμὸν μᾶς περιβάλλουν!**

Τέλος, (τὸ καὶ ἐπικινδυνότερον πνευματικῶς), διαφαίνεται σαφῶς, ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ κοινοποιηθέντος ἡμῖν ὑπομνήματος, μία διάθεσις ἀπαραδέκτου διαχωρισμοῦ καὶ μεροληπτικῆς συμπεριφορᾶς, ἥτις ἐὰν θὰ ἐγένετο δεκτὴ περισσότερα προβλήματα θὰ ἐδημιούργει

πᾶρα θὰ ἐπέλυε ἀλλὰ καὶ μία αἴσθησις πνευματικῆς αὐταρκειᾶς καὶ ὑπεροχῆς ἔναντι τῶν λοιπῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, στοιχεῖα ἀπάδοντα πρὸς τὴν Μοναχικὴν ιδιότητα καὶ διὰ τὰ ὅποια ὑπομιμνήσκομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ρῆσιν Οὐρανοβάμονος Παύλου «*ὁ δοκῶν ἐστάναι βλέπετω μὴ πέσῃ*» (Α' Κορινθ. 10,12).

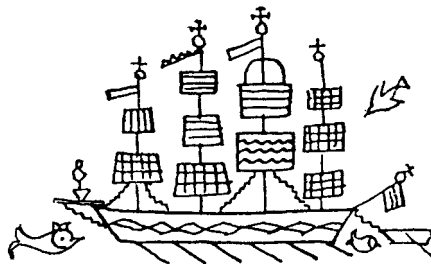
Εὐχόμενοι θερμῶς καὶ εἰλικρινῶς ὅπως ἐν ὁμοιοῖα, ἀγάπῃ, ἐνότητι καὶ συσπειρώσει περὶ τὴν Σεπτὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἥτις ἐν βαθύτάτῃ εὐθύνη ἀντιμετωπίζει τὰ ἐκ τῆς ἀνακυψάσης κρίσεως δημιουργηθέντα προβλήματα, ὀδηγηθῶμεν αἰσίως εἰς τὴν κατάπαυσιν τοῦ κλυδωνίζοντος Αὐτὴν σάλου τοῦ καὶ σκανδαλίζοντος ψυχᾶς «*ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε*» (πρβλ. Ρωμ. 14,15).

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1420

Ἀθήνησι τῇ 29ῃ Μαρτίου 2005

**ΔΙΑ ΤΗΝ
ΕΠΕΤΕΙΟΝ
ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ
ΑΓΩΝΟΣ**

Πρὸς
τὸν Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου
κ. Χρυσόστομον.

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ Πάσης Κύπρου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Χάριτι Θεοῦ συμπληροῦνται ἐφέτος πενήκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1955, ὅτε ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου ἀνελάβετε τὰς τύχας τῆς Μαρτυρικῆς Μεγαλονήσου καὶ ἐξεκινήσατε τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν Αὐτοδιάθεσιν καὶ τὴν Ἐνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος. Μετ' ἰδιαίτερας συγκινήσεως ἐνθουμούμεθα τὰς ἐνδόξους ἐκείνας σελίδας τῆς νεωτέρας Ἱστορίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν σκοποῦντες ἵνα ἀναβαπτισθῶμεν εἰς τὰ ἰδανικὰ καὶ τὰς ἀξίας, τὰς ὁποίας ὑπήρθησαν οἱ ἥρωες τοῦ 1955-1959.

Ἐνθουμούμεθα τοὺς θρυλικοὺς ἡγέτας Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον Γ' καὶ Στρατηγὸν Γεώργιον Γρίβαν-Διγενῆν. Ἐνθουμούμεθα τοὺς ἥρωομάρτυρας τῆς ἀγχόνης, οἵτινες ἐβάδιζον ἀτρομήτως πρὸς τὸν θάνατον ψάλλοντες τὸν Ἐθνικὸν Ὑμνον καὶ τροπάρια τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἐνθουμούμεθα τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ Γρηγορίου Αὐξεντίου εἰς τὸν Μαχαιρᾶν καὶ τῶν τεσσάρων ἡρώων, οἵτινες μετέτρεψαν τὸν Ἀχυρῶνα τοῦ Λιοπετρίου εἰς νέον Χάνι τῆς Γραβιάς. Ἐνθουμούμεθα τὴν μαθητιῶσαν νεότητα, ἥτις διεδήλου εἰς τὰς ὁδοὺς ὑποῦσα τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν. Ἐνθουμούμεθα καὶ διδασκόμεθα.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος εἶχε παρατηρήσει, ὅτι ὁ Κυπριακὸς Ἀγὼν ἦτο πρωτίστως ἔργον τῆς θρησκευοῦσης νεότητος. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διεδραμάτισε μετὰ συνεπειᾶς καὶ εὐθύνης τὸν Ἐθναρχικὸν Αὐτῆς ρόλον. Τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα προητοίμαζον τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα τῶν ἀγωνιστῶν. Ὅπως ἐγένετο καὶ κατὰ τὴν ἐθνικοαπελευθερωτικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, τὴν ὁποίαν ἐτιμήσαμεν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, οὕτω καὶ τὸ 1955-1959, τὰ ἐλληνορθόδοξα ἰδανικὰ ἦσαν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐσφυρηλάτησαν χαρακτῆρας καὶ ἐγαλούχησαν θαρραλέους μαχητὰς τῆς Ἐλευθερίας. Ὁ Ἀγὼν τῆς Κύπρου διὰ τὴν Ἐνωσιν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἦτο εἷς ἐκ τῶν πολλῶν ἀγώνων, τοὺς ὁποίους διεξήγαγον οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος.

Ὅσοι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἀναζητοῦν ἰδανικὰ διὰ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, ἄς ἀναγνώσῃσι τὰ κείμενα τῶν Κυπρίων ἡρώων. Ὅσοι ζητοῦν πρότυπα διὰ τὴν νεολαίαν, ἄς προβάλῃσι τὰς ἀγνάς μορφὰς τοῦ Καραολῆ, τοῦ Παλληκαριδῆ καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρείων νέων ἀγωνιστῶν. Ὅσοι δὲ προσπαθοῦν, ἵνα ἐπιβάλῃσι λύσεις ἀντιθέτους πρὸς τὸ δίκαιον, ἄς ἀναλογισθῶσι τὸ ἱερὸν χρέος, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ὅλοι ἡμεῖς ἔναντι τῆς μνήμης τῶν ἡρώων τοῦ 1955-1959.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαὸς κλίνομεν εὐλαβῶς

γόνυ ἔμπροσθεν τῶν Φυλακισμένων Μνημάτων. Προσευχόμεθα διὰ μίαν Κύπρον, ὄντως ἐλευθέραν καὶ εἰρηνικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συμβιωσὶν ἁρμονικῶς ἡ Ἑλληνοκυπριακὴ πλειονότης καὶ ἡ Τουρκοκυπριακὴ μειονότης, διὰ μίαν Κύπρον εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ κινδυνεύσωσιν νὰ ἀφανισθῶσιν τὰ ἰδανικὰ τῶν ἀγωνιστῶν: ἡ Ὁρθοδοξία, ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία, ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἀπευθύνοντες εὐχὰς ὅπως ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων κρατῆναι πάντα ἱερὸν καὶ δίκαιον ἀγῶνα Ἑμῶν καὶ κατασπαζόμενοι τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα μετ' ἀγάπης ἐν Κυρίῳ διατελοῦμεν.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος Π

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ**

**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περισπούδαστε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, κύριε Χριστόδουλε, τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα καὶ ἠδέως πάνυ ἀνέγνωμεν τὸ ἀπὸ 29ης παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου γράμμα τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος, τὸ ἀπευθυνθὲν ἡμῖν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50ετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς ΕΟΚΑ.

Τὸ γράμμα τοῦτο τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀποτελεῖ ὄντως συγκινητικὸν ἐγκώμιον διὰ τοὺς θρυλικούς Ἡγέτας τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου καὶ διὰ τοὺς ἥρω-μάρτυρας ἀγωνιστὰς τοῦ ἔπους τῶν ἐτῶν 1955-59.

Ἐκφράζοντες θερμότητας εὐχαριστίας τόσον διὰ τοὺς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καλοὺς λόγους τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ὅσον καὶ διὰ τὰς εἰλικρινεῖς πρω-θιεραρχικὰς Αὐτῆς εὐχὰς, ἀπονέμομεν Αὐτῇ καὶ αὐθις ἐγκάρδιον τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸν ἡμῶν καί, αἰτούμενοι παρὰ Θεοῦ τὰ ἔτη Αὐτῆς ὡς πλεῖστα καὶ ὑγιεινά, διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 2005,

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἀσθενοῦντος,
† Ὁ Πάφου Χρυσόστομος
Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ

Ἀθήνα, 1 Ἀπριλίου 2005

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ**

Πρὸς
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο.
Ἀθήνα.

Ἀγαπητὲ Πάτερ Χριστόδουλε,

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐκφράσω, ἐκ μέρους τῆς Κυβέρνησης καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἰνδονησίας, τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ ἐκτίμηση γιὰ τὴ σταθερὴ προσοχὴ καὶ ὑποστήριξη, τὴν ὁποία ἔχετε δείξει σχετικὰ μὲ τὶς καταστροφές ποὺ συνέβησαν στὴν Ἰνδονησία, εἰδικότερα δὲ τὸ σεισμό ποὺ πρόσφατα συνέβη στὸ νησί Nias.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ χαρίσει στὸ λαό μας τὴν ἀπαραίτητη δύναμη καὶ τὸ κουράγιο ὥστε νὰ ἀντέξουν στὴ δύσκολη αὐτὴ στιγμή καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν προσευχῶν Σας, Πάτερ, ἐλπίζω ὅτι τὸ ἔθνος μας θὰ ἀναρρώσει γρήγορα ἀπὸ τὴ συμφορὰ αὐτή.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ νέου, Πάτερ, γιὰ τὴν συμπάθεια καὶ τὴν ὑποστήριξή σας.

Μετὰ Τιμῆς
Faisha Hasan Soeftendy

Α.Θ.Π. Οικουμενικὸν Πατριάρχην
Κύριον ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
Εἰς Κωνσταντινούπολιν

**ΣΥΛΛΗΠΗΤΗΡΙΑ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ
ΕΚΔΗΜΙΑΝ
ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΠΡΩΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΙΑΚΩΒΟΥ**

Ἐπὶ πρὸς Κύριον ἐκδημία πολιοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου πρ. Ἀμερικῆς κυροῦ Ἰακώβου ὑποβάλλω Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ θερμότερα συλλυπητήρια. Ἐκδημήσας Ἱεράρχης ἐτίμησεν Ἐκκλησίαν καὶ Γένος. Ὑπῆρξεν ἄξιος τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Ἑλληνορθοδόξων Παραδόσεων. Θὰ παραμείνει ἔσαει εἰς τὴν μνήμην πάντων ὡς ὁ Μέγας ὑπερασπιστὴς τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, ὁ ἀδιαμφισβήτητος ἡγέτης τῆς Ὁμογενείας, ὁ πρωτοπόρος τῆς Οἰκουμενικῆς κινήσεως πρὸς ἐπίτευξιν ἐνότητος Χριστιανῶν. Δέομαι ὑπὲρ ἀναπαύσεως μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ δικαίων καὶ ἁγίων. Ἀναχωρῶ ἐντεῦθεν διὰ Ν. Ὑόρκην ἐπιθυμῶν νὰ παρίσταμαι εἰς Ἐξόδιον Ἀκολουθίαν.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀμερικῆς Κύριον Δημήτριον
Εἰς Ν. Ὑόρκην

Μόλις πληροφορηθεῖς πρὸς Κύριον ἐκδημίαν ἀειμνήστου Πρωθιεράρχου Ἰακώβου ἐδεήθην ὑπὲρ ἀναπαύσεως μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων. Ὁ ἀπελθὼν ὑπῆρξε Μέγα τέκνον Ἐκκλησίας καὶ Πατρίδος. Ἐτίμησεν Ὁρθοδοξίαν καὶ Γένος, διεκρίθη δι' ἀγῶνας τοῦ ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ Ἔθνους, διεποίμανεν ἐν σοφίᾳ τὸ εὐρὸν ποίμνιον τῆς αὐτόθι Ὁμογενείας, καθιερώθη ὡς ὁ δυναμικὸς καὶ ἀδιαμφισβήτητος ἡγέτης ἑκατομμυρίων ἐλλήνων χριστιανῶν. Ἡ μνήμη του θὰ παραμείνει αἰωνία καὶ ἡ Ἱστορία θὰ καταγράψει χρυσοῖς γράμμασι τὴν πολυτοίκιλλον προσφορὰν του. Ἐπιθυμῶν παραστῶ εἰς ἐξόδιον Ἀκολουθίαν ἀναχωρῶ κατ' αὐτὰς ἐντεῦθεν. Ἐπεται λεπτομερῆς ἀνακοίνωσις πρὸς ὑμᾶς στοιχείων ἀφίξεώς μου.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

**ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ
ΤΩΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ
ΣΤΟ Π.Σ.Ε.
(24-26 Φεβρουαρίου 2005,
Γενεύη)**

Με αίσθήματα ευθύνης και τιμῆς, παρέστησαν στή Συνάντηση τῶν Οἰκουμενικῶν Γραμματέων τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ὁ Αἰδ. Πρωτοπρ. κ. Στέφανος Ἀβραμίδης, Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γαβριήλ Παπανικολάου, Συνεργάτης τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

Τὸ βασικὸ θέμα τῆς συναντήσεως αὐτῆς ἦταν ἡ ἀντικειμενικὴ καὶ ἐμπειριστατωμένη ἐνημέρωση τῶν Γραμματέων γιὰ τὶς δραστηριότητες τοῦ Π.Σ.Ε., στὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὴν Η' Γενικὴ Συνέλευση στὴν Χαράρε ἕως καὶ τὴν Θ', ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν θὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ 2006 στὸ Πόρτο-Ἀλέγκρε τῆς Βραζιλίας. Ἡ ἐνημέρωση αὐτὴ στηρίζεται στὴν νέα πολιτικὴ τοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν Ἀντιπροσωπειῶν, οἱ ὁποῖες θὰ συμμετάσχουν στὴν Γεν. Συνέλευση τῆς Βραζιλίας καὶ δέον ὅπως αὐτὲς προετοιμασθοῦν ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς τῶν ἐν λόγῳ Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴν συνολικὴ θεματολογία ποὺ θὰ ἀπασχολήσῃ τὶς Ἐκκλησίες-Μέλη. Πάνω ἀπὸ 100 καὶ πλέον γραμματεῖς ἦσαν παρόντες, οἱ ὁποῖοι ἐκπροσωποῦσαν πέρα ἀπὸ τὶς Ἐκκλησίες τοὺς καὶ τὶς πέντε ἡπείρους, καθὼς καὶ τὶς διάφορες πόλεις προέλευσης τοῦ καθενός. Τὸ πρόγραμμα ἀποτελεῖτο ἀπὸ πέντε εἰσηγήσεις, μὲ εἰσηγητὲς τὰ διοικητικὰ ὄργανα τοῦ Π.Σ.Ε., τὰ ὁποῖα καὶ κατέχουν σὲ ἄριστο βαθμὸ τὴν προβληματικὴν τοῦ Συμβουλίου καὶ μποροῦν νὰ ἐκθέσουν περιεκτικὰ τὴν πορεία καὶ τὶς κινήσεις ἀνάμεσα στὶς Ἐκκλησίες καὶ στὴν διοίκηση τοῦ ὡς ἄνω Ὄργανισμοῦ.

Οἱ Γραμματεῖς χωρίστηκαν σὲ πέντε μεγάλα τραπέζια μὲ σκοπὸ τὴν ἐκθεση τῶν προβλημάτων κάθε Ἠπείρου, τὴν ἀξιολόγηση καὶ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξη αὐτῶν, τόσο σὲ παγκόσμιον ὅσο καὶ σὲ περιφερειακὸ ἐπίπεδο. Τὰ κοινὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν πλανήτη εἶναι ἡ διατάραξη τῆς Εἰρήνης, ἡ ἀλματώδης ἀνάπτυξη τῆς Κινεζικῆς Δημοκρατίας, ἡ συνεχὴς τρομοκρατία σὲ διάφορα ἐπίπεδα, τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα, ἡ σωματικὴ καὶ ψυχολογικὴ βία, ὁ θρησκευτικὸς πόλεμος ἰδεῶν καὶ ἀπόψεων καὶ ἡ ὑποβάθμιση καὶ ἐκμετάλλευση τῶν εὐαίσθητων κοινωνικῶν ομάδων (γυναῖκες-παιδιά). Εὐτυχῶς, κάθε δυνατὴ προσπάθεια γίνεται πρὸς τὴν βελτίωση καὶ προώθηση λύσεων, ὁμως τὰ μείζονα οικονομικὰ καὶ πολιτικὰ συμφέροντα ἀποπροσανατολίζουν τὸ φιλανθρωπικὸ ἐνδιαφέρον τῶν εὐρωστων κοινωνιῶν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συνεχίζεται ἡ δοκιμασία καὶ νὰ παρατείνεται ἡ παρακμὴ τοῦ τρίτου κόσμου. Σὲ ὅλα τὰ παραπάνω ἀναφέρθηκε ἀναλυτικὰ ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Π.Σ.Ε. Rev. Dr. Samuel Kobia, στὴν προσφώνησή του κατὰ τὴν ἑναρξὴν τοῦ Συνεδρίου, προσπαθώντας νὰ προβληματίσῃ καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὴν εὐαίσθητοποιημένην δραστηριότητα τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ τελευταῖα ὀκτὼ χρόνια. Ἀξίζει νὰ ἐπισημάνουμε, τὴν ἀναφορὰν του, στὴν στατιστικὴ μελέτη γιὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ Χριστιανισμοῦ τῆς Jill Hawkey, στὴν ὁποία περιγράφεται ἡ ἀριθμητικὴ θέση τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν στὸ παγκόσμιον γίγνεσθαι καὶ ἡ μελλοντικὴ, ὅπως προαναφέραμε σὲ προηγούμενη ἐκθεσὴ μας, μεταφορὰ τοῦ κέντρου βάρους τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ

τὸν Βορρᾶ στὸν Νότο. Μία τέτοιου εἴδους ἀνακατάταξη θὰ προκαλέσει, σίγουρα, τεράστιες προκλήσεις γιὰ ὅλο τὸν Χριστιανισμό καὶ θὰ ἀναδείξει τὴν ἐπιτακτική, πλέον, ἀνάγκη διαλόγου μὲ τις ἄλλες δύο μεγάλες μονοθεϊστικὲς θρησκείες τοῦ πλανήτη, ὄχι πρὸς μία ἔνωση ἀλλὰ πρὸς μία συμβίωση τῶν διαφορετικῶν, πολιτιστικῶν καὶ θρησκευτικῶν, λαῶν.

Ἡ δευτέρη εἰσήγηση ἔγινε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν συντάκτρια τῆς προαναφερθείσης μελέτης καὶ ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε ὅτι στὸν συνολικὸ πληθυσμὸ τῆς γῆς, 2.000.000.000 ἄνθρωποι ἀσπάζονται τὸν Χριστιανισμό, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ 1.000.000.000 εἶναι Καθολικοὶ καὶ μόνον 350.000.000 ἀπαρτίζουν τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Ἡ συντριπτικὴ διαφορὰ ἔγκειται σὲ πολλοὺς παράγοντες, ὅπως ἱστορικό-πολιτικούς καὶ κοινωνικούς πού μέσα ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ δέχθηκαν σημαντικὲς ἐπιρροὲς καὶ προσθήκες. Αὐτὴ ἡ μελέτη θὰ παρουσιασθεῖ διεξοδικὰ στὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ τῆς Ἐπιτροπῆς μας, διότι πιστεύουμε στὴν σπουδαιότητα, πρωτίστως τῆς στατιστικῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ συνάμα καὶ στὴν ἀναγκαιότητα πληροφόρησης τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τόσο σημαντικὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀδιαμφισβήτητα ἔχουν τὴν δυναμικὴ νὰ ἐπιφέρουν ἀλλαγές στὴν σύγχρονη καὶ μελλοντικὴ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ Jill Hawkey περιγράφει, ἐπίσης, τὴν διοικητικὴ διάρθρωση τοῦ Π.Σ.Ε. σύμφωνα μὲ τὴν ἐθνικὴ, περιφερειακὴ καὶ παγκόσμια ὀργάνωση τῶν περισσότερων προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ πλανήτη.

Ἡ τρίτη εἰσήγηση περιορίσθηκε στὴν παρουσίαση εἰδικῶν θεμάτων γιὰ τὴν καλύτερη λειτουργία τοῦ Συμβουλίου, τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν πρὸς ἔγκριση καὶ ψήφιση στὴν Θ' Γενικὴ Συνέλευση καὶ συγκεκριμένα στίς προτάσεις τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὁρθόδοξων καὶ Προτεσταντῶν (Special Commission). Ἡ πρόταση γιὰ ὁμόφωνη ἔγκριση τῶν προτάσεων (Consensus) θὰ ἀπασχολήσει σὲ βάθος τὸ σῶμα τοῦ Π.Σ.Ε., διότι ἀπὸ τὴν μία ἰσχυροποιῶνται οἱ μικρὲς καὶ ἀδύναμες Ἐκκλησίες-Μέλη, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀποκοτῶν περισσότερα δικαιώματα οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ μποροῦν νὰ διαδραματίζουν σημαίνοντα ρόλο στὴν θεσμικὴ λειτουργία τοῦ Συμβουλίου. Τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα ἀπασχόλησε, ἐπίσης, τοὺς ἐκπροσώπους διότι οἱ νέου εἴδους ἀνάγκες καὶ ἡ πολὺπλευρὴ συμμετοχὴ τῶν πολυάριθμων Ἐκκλησιῶν-Μελῶν (ὅπως ἡ E K D στὴν Γερμανία) σὲ διάφορους οἰκουμενικοὺς ὀργανισμοὺς, προσθέτουν ἀντὶ νὰ ἀφαι-

ροῦν οἰκονομικὰ βάρη, ὅταν μάλιστα οἱ Ἐκκλησίες αὐτὲς στηρίζουν ἀποκλειστικὰ τὴν συντήρηση αὐτῶν τῶν τεράστιων θεσμῶν. Τὸ μέλλον, λοιπόν, παρουσιάζεται δυσσοίωνο, ὅταν ἡ κάλυψη τῶν οἰωνδήποτε ἀναγκῶν καθίσταται ἀδύνατη, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ συνέχιση λειτουργίας αὐτῶν τῶν Παγκόσμιων Ὄργανισμῶν γίνεται ὅλο καὶ περισσότερο ἀπαραίτητη, χωρὶς τὴν ἐλπίδα, μόνον, τῆς ποθητῆς Ἐνωσης ἀλλὰ τῆς κοινῆς συνεργασίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν δυσχερειῶν τοῦ πλανήτη μὲ γνώμονα τὸ πρόσωπο κάθε ἐμπεριστατοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ τέταρτη εἰσήγηση ἐπικεντρώθηκε στὸ μείζον θέμα τῆς ἀναδιάρθρωσης τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης, δηλαδὴ αὐτῆς καθ' αὐτῆς τῆς οὐσίας ὑπάρξεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν στὸν 21ο αἰῶνα. ἤδη, τὸ θέμα αὐτὸ εἶχε τεθεῖ πρὶν ἀπὸ ἓνα περίπου χρόνο στὴν συνάντηση στὸ Λίβανο καὶ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 2004 ἔγινε στὴν Γενεύη ἡ δευτέρη κατὰ σειρὰ συνάντηση, στὴν ὁποία καταρτίσθηκε εἰδικὸ κείμενο προτάσεων γιὰ τὴν Θ' Γενικὴ Συνέλευση. Ἡ ἀναδιάρθρωση κρίνεται ἀναγκαία τόσο σὲ θεσμικὸ ὅσο καὶ σὲ θεολογικὸ ἐπίπεδο.

Τὰ προαναφερθέντα προβλήματα καὶ περισσότερο τὸ οἰκονομικὸ, ἐπιτάσσουν τὴν υἱοθέτηση νέων θέσεων, οἱ ὁποῖες θὰ ὀδηγήσουν τὸ Συμβούλιο σὲ μία ἀποδοτικότερη λειτουργία καὶ θὰ δημιουργήσουν νέο χωρὸ γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῶν Μ.Κ.Ο., οἱ ὁποῖες πέρα ἀπὸ τὸ τεράστιο ἀνθρωπιστικὸ ἔργο πού προσφέρουν, συνεισφέρουν οὐσιαστικά στὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ προσωπικοῦ τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια. Ἀπὸ πολλοὺς ὑπάρχει τὸ αἶτημα τῆς θεολογικῆς ἐπανατοποθέτησης τῆς ἔννοιας τῆς Οἰκουμενικῆς Κίνησης, διότι σύμφωνα μὲ τὴν μέχρι τώρα προτεσταντικὴ θεολογία ἡ οἰκουμενικὴ δραστηριότητα ἔγκειται στὴν παγκόσμια συμμετοχὴ τῶν Ἐκκλησιῶν σὲ ἓνα χωρὸ πού μπορεῖ νὰ ἐγγυηθεῖ τὴν συνεργασία καὶ τὴν συμφιλίωση λαῶν καὶ πολιτισμῶν. Ἡ Ὁρθόδοξη, ὁμως, ἄποψη ἀσπάζεται τὴν οἰκουμενικότητα μέσα στὴν ὁρατὴ ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, στὸ αὐτὸ Ποτήριο τῆς ζωῆς καὶ ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσία τῆς διδασκαλίας τῶν Πατέρων ἢ ἐν Χριστῷ ἀληθινὴ μαρτυρία πίστεως καὶ ἀγάπης. Ἡ παραπάνω, λοιπόν, διαφορετικὴ τοποθέτηση ἔχει ὀδηγήσει πολλοὺς Ὁρθόδοξους στὴν ἄρνηση τῆς συμμετοχῆς τους στὸ Π.Σ.Ε. καὶ σὲ μία ἐπικριτικὴ τακτικὴ, ἐνῶ παράλληλα διάφοροι προτεστάντες διακηρύσσουν τὴν ἀνάγκη ἀπομάκρυνσης ἀπὸ τὸ Συμβούλιο λόγω ὑπερβολικῆς θεολογικῆς πολιτικῆς γιὰ τὴν ὁρατὴ ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν. Οἱ δύο αὐτὲς ἀπόψεις

καθιστοῦν ἐπιτακτικὴ τὴν ἀναδιάρθρωση τῶν θεσμικῶν ὀργάνων καὶ τὴν ἀναγκαιότητα θεολογικοῦ προσανατολισμοῦ πρὸς μία κοινὴ χριστιανικὴ πορεία στὴν δυναμικὴ τρίτη χιλιετία.

Ἡ πέμπτη καὶ τελευταία εἰσήγηση, ἡ ὁποία ἔγινε τὴν Παρασκευὴ 25 Φεβρουαρίου, ἀνέπτυξε διεξοδικὰ τὶς δραστηριότητες τοῦ Συμβουλίου τὰ προηγούμενα ὀκτῶ χρόνια, σύμφωνα με τὶς ἀποφάσεις τῆς Η' Γενικῆς Συνέλευσης στὴν Χαράρε. Ἡ στρατηγικὴ γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς βίας (DOV κείμενο ἀφιερωμένο στὴν δεκαετία κατὰ τῆς βίας), οἱ προγραμματισμένες ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κοινωνικοῦ ρατσισμοῦ, τὸ κείμενο γιὰ τὴν συνολικὴ κατανόηση καὶ πρὸς ἓνα κοινὸ ὄραμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ ὄραματισμοῦ ποὺ ἐδόθη στὶς Ἐκκλησίες-Μέλη (CUV-Common Understanding and Vision), ἡ κοινωνικὴ συνεισφορὰ τῶν Ἐκκλησιῶν στὴν χειμαζόμενη Παλαιστίνη καὶ στὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης καὶ ἡ προσπάθεια δημιουργίας οἰκουμενικοῦ ὁράματος στὰ νέα μέλη τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποτέλεσαν τοὺς βασικοὺς ἄξονες στρατηγικῆς δράσης τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ τὴν Χαράρε μέχρι τὸ Πόρτο-Ἀλέγκρε. Στὰ παραπάνω ἔγινε ἐμπεριστατωμένη ἀνάλυση καὶ δόθηκαν οἱ ἀπαιτούμενες πληροφορίες στοὺς Γραμματεῖς γιὰ τὴν ἀριστερὴ προετοιμασία τῶν Ἀντιπροσωπειῶν καὶ γιὰ τὴν καλύτερη ἐνημέρωση τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν στὰ καυτὰ αὐτὰ θέματα τῆς ἐπικαιρότητας.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ προσθέσουμε τὴν δημιουργία ἀπὸ τὸ Συμβούλιο εἰδικοῦ ὀργάνου, τὸ ὁποῖο ἐπιφορτίσθηκε μετὰ τὴν εὐθύνη τῆς μελέτης καὶ ἔρευνας στὸ Ἰσλάμ μετὰ ἀπώτερο σκοπὸ τὴν διεξαγωγὴ διαλόγου ἀλληλογνωριμίας καὶ συμφιλίωσης τῶν δύο μεγάλων θρησκευτικῶν παραδόσεων. Μεγάλον ἐνδιαφέρον ὑπάρχει στὴν κεντρικὴ διεύθυνση τοῦ Π.Σ.Ε. γιὰ τὴν ἐνεργὴ συμμετοχὴ τῶν νέων καὶ τῶν γυναικῶν στὴν οἰκουμενικὴ κίνηση, τόσο σὲ θεσμικὸ ὅσο καὶ σὲ θεολογικὸ ἐπίπεδο καὶ γιὰ αὐτὸ τὸ λόγο λειτουργεῖ ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια τὸ Οἰκουμενικὸ Ἰνστιτοῦτο στὸ Bossey, τὸ ὁποῖο προετοιμάζει νέα στελέχη γιὰ τὴν συνέχιση αὐτῆς τῆς προσπάθειας. Τέλος, ἔγινε καὶ σαφὴς ἀναφορὰ στὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τῆς Ἱεραποστολῆς, τὸ ὁποῖο θὰ συνέλθει τὸν Μάιο στὴν Ἀθήνα καὶ προβλήθηκαν εἰκόνες ἀπὸ τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέα. Μετὰ τὸ πέρας καὶ τῆς τελευταίας εἰσηγήσεως ἀκολούθησε διεξοδικὴ συζήτηση τῶν Γραμματέων καὶ ἔγιναν οὐσιαστικὲς προτάσεις γιὰ θέματα συντονισμοῦ πρὶν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θ' Γενικῆς Συνέλευσης. Ἡ Ἐκκλησία μας πρότεινε τὴν δυνατότητα μιᾶς ἀκόμα συναντήσεως μέχρι τὸν Φεβρουάριον τοῦ 2006, πρόταση ἡ ὁποία ἔγινε ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη ἀποδεκτὴ καὶ ἀναμένεται νὰ τεθεῖ ὑπόψιν τοῦ Γεν. Γραμματέως.

(Ἐκ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων)

**ΕΛΘΕ, ΠΑΡΑΚΛΗΤΕ,
ΘΕΡΑΠΕΥΣΟΝ ΚΑΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΟΝ!**

**Καλούμεθα ἐν Χριστῷ νὰ καταστοῦμε
κοινότητες συμφιλίσεως καὶ θεραπείας**

**ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ**

ΑΘΗΝΑΙ, 9-16 ΜΑΪΟΥ 2005

ΑΝΑΣΤΑΣΗ: Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ

Δέν είναι καθόλου παράλογο, τὸ κήρυγμα περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ νὰ ἐγείρει πλεῖστες ὄσες ἀμφιβολίες κι ἐρωτηματικά. Οἱ ἐνστάσεις γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἄρχισαν νὰ καταγράφονται εὐθύς ὡς συνέβη τὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ γεγονός, πὺν ἀποτέλεσε τὴ βάση πάνω στὴν ὁποία στηρίχθηκε τὸ οἰκοδόμημα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. «Γιὰ τοὺς Ἑβραίους τῆς Βιβλικῆς Ἱερουσαλήμ ἦταν βλασφημία τῶν ἀποστατῶν Χριστιανῶν νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι ἓνας σταυρωμένος ἐγκληματίας μποροῦσε ποτὲ νὰ εἶναι ὁ Μεσσίας. Γιὰ τοὺς καλλιεργημένους Ἕλληνες, πὺν ἤδη πίστευαν στὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἀκόμα καὶ ἡ σκέψη ἐνὸς ἀναστημένου σώματος ἦταν ἀποκρουστικὴ. Ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς Γνωστικὸς Χριστιανούς τοῦ 2ου αἰῶνα ἦταν προτιμότερη ἡ ἄποψη πὺν ἔφερε τὸν Ἰησοῦ ὡς ἀθάνατο πνεῦμα πὺν ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸ φθαρτὸ σαρκίο του»¹.

Εἶναι ἀλήθεια πὺς ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ ἀποτελεῖ ἀληθινὸ μαρτύριο γιὰ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ. Δὲ χρειάζεται νὰ πᾶμε μακριά, ἀρκεῖ νὰ κοιτάξουμε στὸν περὶγυρο τοῦ Κυρίου καὶ θ' ἀντιληφθοῦμε τὴν καχυποψία καὶ τὴν ἀμφιβολία πὺν εἶχε ἐμφιλοχωρήσει ἀκόμα καὶ στὸν στενὸ κύκλο τῶν Μαθητῶν γιὰ τὸ φοβερὸ γεγονός. Οἱ Δώδεκα, κλεισμένοι στὸ ὑπερῶο, ἀμφισβητοῦν ἐντονα τὴν σχετικὴ πληροφορία, ὅπως τὴν μετέφεραν οἱ Μυροφόρες γυναῖκες, ἀποδίδοντάς τὴν στὴ γυναικεία ὑπερβολὴ καὶ στὸ ὑπερβάλλον συναίσθημα. Στὴν πορεία πρὸς Ἐμμαοὺς οἱ δύο Μαθητὲς ἔχουν στὸ πλάι τους τὸν Ἀναστημένο Ἰησοῦ καὶ ἀδυνατοῦν ν' ἀναγνωρίσουν στὸ πρόσωπό Του τὸν ἀγαπημένο Διδάσκαλο. Ὁ Θωμᾶς, κινούμενος μέσα στὰ στενὰ πλαίσια τῆς λογικῆς του, ἀρνεῖται πεισματικά τίς πληροφορίες γιὰ τὴν Ἀνάσταση.

Φτάνοντας στὴν ἐποχὴ μας τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως φαντάζει ἀκόμα πὺο ἐξωπραγματικὸ κι ἐξωφρενικὸ. Καὶ αὐτὸ γιὰτί ἡ ἐποχὴ μας εἶναι αὐτὴ πὺν ἀποθεώνει τὴ λογικὴ, καυχᾶται γιὰ τίς κατακτήσεις καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ καὶ ἀρχίζει σταδιακὰ νὰ μορφοποιεῖ στὸ νοῦ τοῦ ἐπιημένου ἀνθρώπου τὴν αἴσθηση τῆς ἀπολύτου ἀντάρκειας καὶ παντοδυναμίας. Αὐτὴ ἡ παντοδυναμία, ὅμως, δημιουργεῖ καὶ πλήρη σύγχυση, ἀφοῦ παρατηρεῖται τὸ φαινόμενο πολλοί, σήμερα, νὰ δηλώνουν Χριστιανοί, ἀλλὰ ν' ἀρνοῦνται νὰ δεχθοῦν τὸ γεγονός τῆς Ἀνάστασης, ἀφοῦ δὲ μποροῦν νὰ τὸ κατανοήσουν. Ἀλλὰ, τί εἶδους Χριστιανισμὸς εἶναι αὐτός;

Ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία δηλώνει ὅτι δὲ μποροῦμε νὰ προσεγγίζουμε αὐτὸ τὸ γεγονός μὲ λογικὰ καὶ ἀνθρώπινα μέτρα. Δέν εἶναι οὔτε φυσικὴ οὔτε, πολλῶ μᾶλλον, παρὰ φύσιν πραγματικότητα, δέν εἶναι λογικὴ, οὔτε, πολλῶ μᾶλλον, παράλογη ἀλήθεια. Εἶναι ἓνα ὑπὲρ φύσιν γεγονός, μιὰ ὑπέρολογη πραγματικότητα πὺν ἀγνοεῖ τὴ λογικὴ, ὑπερβαίνει τὰ στενὰ καὶ ἀσφυστικὰ δεσμὰ τῆς καὶ ἀπελευθερώνεται μὲ τὴ δύναμη τῆς Θείας βούλησης. Ἡ Ἀνάσταση ἀπαιτεῖ τὸ στοιχεῖο τῆς πίστεως γιὰ νὰ τὴν προσεγγίσει καὶ νὰ τὴν ἀποδεχθεῖ κανεῖς, μιᾶς πίστεως χωρὶς ὄρια καὶ περιορισμούς, χωρὶς ναὶ μὲν ἀλλὰ, μιᾶς πίστεως πὺν δίνει νόημα καὶ ὄραμα καὶ σ' αὐτὴ καὶ στὴν ἄλλη ζωὴ, μιᾶς πίστεως πὺν δὲ συζητᾶ αὐτὲς τίς ἀλήθειες γιὰτί δὲ μποροῦν νὰ συζητηθοῦν, δὲ μποροῦν νὰ κατανοηθοῦν, δὲ μποροῦν ν' ἀντέξουν σὲ σαθρὰ ἐπιχειρήματα, σὲ κοσμικὲς, ἄρα φθαρτὲς καὶ πεπερασμένες ἀρχές, σὲ ξεπερασμένες ἀρνήσεις πὺν κρατοῦν δέσμιο τὸν ἀνθρώπο

1. Kenneth L. Woodward, «Τὸ Βῆμα», 14/4/1996.

στά ἐντὸς καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῆς μικρῆς καὶ ἐλάχιστης ὑπάρξεώς του. «*Ἡ γνώση τούτου τοῦ κόσμου δὲ μπορεῖ νὰ γνωρίσει ἄλλο τίποτα, παρεκτὸς ἀπὸ ἓνα πλῆθος λογισμοῦς, ὄχι, ὅμως, ἐκεῖνο πὸν γνωρίζεται μὲ τὴν ἀπλότητα τῆς διάνοιας*»². Καὶ ἡ Ἄνάστασις ἀπαιτεῖ ἀπλότητα στὴ διάνοια, ἀπλότητα στὴ σκέψη, παιδική, ἄρα καθαρὴ καὶ ἀνόθευτη πίστις.

Ἡ Ἄνάστασις τοῦ Χριστοῦ σηματοδοτεῖ τὴ νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἐδραίωση τῆς ἐλπίδος γιὰ τὴν ἀθανασία. Αὐτὴ ἡ ἐλπίδα εἶναι ἱκανὴ νὰ δώσει κουράγιο, νὰ παράσχει δύναμη καὶ καρτερία γιὰ ν' ἀντέξει κανεὶς τὰ προβλήματα καὶ τοὺς πόνους αὐτοῦ τοῦ βίου. Ἡ Ἄνάστασις εἶναι ἡ ἀπόληξις τοῦ Πάθους, ἡ εἰκόνα πὸν διαδέχεται εὐθὺς τὴν τραγικότητα τοῦ Σταυροῦ. Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ ἐλπίδα. Τὸ γεγονὸς ὅτι πίσω ἀπὸ τὸν Σταυρὸ

πὸν σηκώνει ὁ κάθε ἄνθρωπος, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, ὑπάρχει ὁ Κυριναῖος Χριστὸς πὸν συμπάσχει μαζί μας, ὑπάρχει ὁ Ἄναστημένος Θεὸς πὸν παρέχει σὲ ὅλους τὴ λύση, τὴ λύτρωση, τὴ δικαίωση, τὴν ἀνάστασις τῆς ζωῆς καὶ τῆς συνείδησις, τὸ τέλος τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης. Ἐγραφε σοφὰ ὁ ἀείμνηστος π. Ἰουστίνος Πόποβιτς ὅτι «*χωρὶς τὴν Ἄνάστασις δὲν ὑπάρχει οὔτε εἰς τὸν οὐρανόν, οὔτε ὑπὸ τὸν οὐρανόν τίποτε πὸν παράλογον ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν, οὔτε μεγαλυτέρα ἀπελπισία ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτήν, δίχως ἀθανασίαν*»³.

Ἄς πιστέψουμε, λοιπόν, αὐτὸ πὸν δὲν εἶδαμε καὶ δυσκολευόμαστε νὰ καταλάβουμε. Ἀνταμοιβὴ αὐτῆς τῆς πίστες θὰ εἶναι νὰ δοῦμε κάποτε Αὐτόν πὸν πιστέψαμε.

Χριστὸς Ἄνέστη!

2. Φώτης Κόντογλου, «Ἄνέστη Χριστὸς», σελ. 119.

3. «Ὁρθόδοξος Φιλόθεος Μαρτυρία», Τεύχος 26-37, σελ. 103.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

(19-20/3/2005)

Εισαγωγικά

Όπως κάθε χρόνο έτσι και εφέτος η Έκκλησία της Ελλάδος έορτασε με πανηγυρικό τρόπο την Κυριακή της Όρθοδοξίας και την επέτειο της Αναστηλώσεως τών Εικόνων.

Τò Σάββατο 19 Μαρτίου έ.έ. έτελέσθη ό Έσπερινός στόν Μητροπολιτικό Ναό Άθηνών και εκεί όμίλησε καταλλήλως ό Πανοσιολογιώτατος Άρχιμ. Καλλίνικος Δεμενόπουλος, Γραμματεός τής Συνοδικής Έπιτροπής επί τοϋ Μοναχικού Βίου. Τήν Κυριακή 20 Μαρτίου έ.έ. έτελέσθη ή πανηγυρική θεία Λειτουργία στόν Μητροπολιτικό Ναό Άθηνών παρουσία τοϋ Προέδρου τής Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια και εκπροσώπων τών πολιτικών και στρατιωτικών Άρχών. Στήν θεία Λειτουργία προεξήρχε ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος συλλειτουργούντων τών μελών τής Διαρκούς Ίερās Συνόδου. Τήν πανηγυρική όμιλία εκφώνησε ό Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, ένώ τò Σύμβολον τής Πίστεως άνέγνωσε ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας.

Τò μεσημέρι τής ίδιας ήμέρας ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας παρέθεσε επίσημο γεϋμα στόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο και στά μέλη τής Διαρκούς Ίερās Συνόδου, όπως έχει καθιερωθεί παραδοσιακώς. Τò έσπέρας τής Δευτέρας 21ης Μαρτίου έ.έ. ό Ρώσος Πρέσβυς παρέθεσε δείπνο στόν Μακαριώτατο και στά μέλη τής Δ.Ι.Σ. γιά νά τονισθοϋν οί Όρθόδοξοι Χριστιανικοί δεσμοί ποϋ ένώνουν τούς δύο λαούς.

Στιγμιότυπο από τò γεϋμα ποϋ παρέθεσε ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας στόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο και στά Μέλη τής Δ.Ι.Σ. Διακρίνονται επίσης ή Πρόεδρος τής Βουλής κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη και ή Ύπουργός Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Μαριέτα Γιαννάκου (20-3-2005).

**ΟΜΙΛΙΑ ΚΑΤΑ
ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

(19.3.2005)

«Οἱ ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον τῷ Θεῷ προσάγοντες». (Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).

Μακαριώτατε καὶ Σεπτὲ Προκαθήμενε τῆς Καθ' Ἑλλάδα Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, Σεβασμία τῶν Ἁγίων Συνοδικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχιερέων Χορεία, Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, Φιλόθεον ἄθροισμα,

Μᾶς παρακινεῖ σήμερα ὁ ἱερός ὑμνωδός, μέσα ἀπὸ τὸ θεσπέσιο δοξαστικὸ ποὺ μόλις ἀκούσαμε νὰ «κροτήσωμεν τὰς χεῖρας» καὶ νὰ «ἀναμέλψωμεν εὐχαριστήριον αἶνον» στὸν Θεὸ γιὰ νὰ ἐορτάσουμε τὴν μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα τῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου τῆς πίστεώς μας. Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ὄντως ἡμέρα χαρμόσυνη καὶ ἀναστάσιμη καὶ αὐτὸ ἐκφράζουν οἱ ὕμνοι τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ποὺ τελεῖται ἀπόψε, παραμονὴ τῆς ἐορτῆς, σ' αὐτὸν τὸν Πάνσεπτο καὶ Ἱστορικὸ Καθεδρικὸ Ναό, μὲ τὴ συμμετοχὴ μάλιστα ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Σεπτοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ποὺ καθιερώθηκε μὲ πρωτοβουλία Σας Μακαριώτατε ἐπειδὴ θελήσατε νὰ λαμπρύνετε περισσότερο καὶ νὰ περιβάλετε μὲ μεγαλύτερη αἴγλη καὶ κατάνυξη αὐτὴν τὴν τρισμέγιστη ἐορτῇ.

Καὶ ἀκόμη περισσότερο οἱ ὕμνοι τῆς κυριώνυμης ἡμέρας, οἱ πανηγυρικὲς λειτουργίες σὲ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους Ναοὺς, ἡ ἀνάγνωση τοῦ «*Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας*», καθὼς καὶ οἱ θριαμβευτικὲς λιτανεῖες τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, ἐντὸς ἢ καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες πρωτεύουσα θέση ἔχει ἡ «*Ἄχραντος*» Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποία καλοῦμαστε νὰ προσκυνήσουμε μὲ πίστη βαθεῖα καὶ μὲ διάθεση εἰλικρινοῦς μετανοίας, προσδίδουν στὴν ἐορτῇ αὐτῇ ἓνα ξεχωριστὸ τόνο πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ποὺ ιδιαίτερα ἔχει ζυμωθεῖ μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὴν παράδοση τοῦ λαοῦ μας.

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπόλυτα ἐκκλησιαστικὴ ἐορτῇ καταδεικνύεται σαφῶς ποιά εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία ποὺ πανηγυρίζουμε. Δὲν πρόκειται γιὰ μιὰ ἰδεολογία ἢ γιὰ κάποιο κοινωνικὸ ἢ φιλοσοφικὸ σύστημα ἢ γιὰ μιὰ ἐγκόσμια πολιτικὴ ποὺ ἐπεκράτησε καὶ θριαμβολογεῖ γιὰ τὴν συντριβὴ τῶν ἀντιπάλων τῆς – ἐν προκειμένῳ τῶν εἰκονομάχων ποὺ ἐπὶ ἓνα καὶ πλέον αἰῶνα ταλαιπώρησαν τὴν Ἐκκλησία. Ὁχι! Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ὁ νέος τρόπος ζωῆς καὶ ὑπάρξεως ποὺ εἰσήχθη στὴν ἱστορία μὲ τὴν Σάρκωση, τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Αἰώνιου Λόγου τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ μακαρίζονται τὴν ἡμέρα αὐτῇ οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες, οἱ Πατέρες ἀλλὰ καὶ οἱ Πιστοὶ ὅλων τῶν αἰώνων, ἐπειδὴ ἀκριβῶς διέσωσαν καὶ μᾶς παρέδωσαν ἀνόθευτη τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως, τὸν τρόπο ζωῆς δηλαδὴ ποὺ μόνο αὐτὸς μᾶς ὀδηγεῖ μὲ ἀσφάλεια στὴν σωτηρία καὶ τὴν θέωση.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ προσλαμβάνει ἡ ἐορτῇ αὐτῇ ἐκτὸς τοῦ πανηγυρικοῦ καὶ θριαμβευτικοῦ χαρακτήρα τῆς καὶ μιὰ προσωπικὴ σημασία καὶ ἀξία γιὰ ὅλους ποὺ εἴμαστε μέλη τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία οὐσιαστικὰ ταυτίζεται μὲ τὴν Ὁρθοδοξία μας γιὰτι κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρες μας, Ἐκκλησία, Ὁρθοδοξία καὶ Εὐχαριστία εἶναι ὀργανικὰ ἐνωμένα, ἀφοῦ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ ὀρθὴ πίστη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Θεῖα Εὐχαριστία εἶναι ἡ ὀρθὴ πράξις τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἡ προσωπικὴ αὐτῇ ἀξία καὶ σημασία, ἡ ιδιαίτερα τιμητικὴ γιὰ ὅλους ἐμᾶς τοὺς

Τοῦ
Ἀρχιμ.
Καλλινίκου Δεμενοπούλου
Γραμματέως
τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου

Ἄρθοδόξους Χριστιανούς, μεταφράζεται σὲ μιὰ βαρύντατη εὐθύνη καὶ ἓνα χρέος ἱερὸ γιὰ τὴν ἀταλάντευτη προσήλωσή μας σ' αὐτήν (τὴν Ἄρθοδοξία δηλαδή) καὶ ὡς διδασκαλία καὶ ὡς ζωή.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτο σκέλος Ἄρθόδοξος Χριστιανὸς σημαίνει ὅτι εἶμαι ἐνταγμένος ὀργανικὰ στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας πού κεφαλή ἔχει τὸν Χριστό. Σημαίνει ὅτι εἶμαι ὀπλίτης *«παρατάξεως Κυρίου»* καὶ ἄρα μέλος τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας Του. Σημαίνει ὅτι βιώνω τὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ὅπως διδάσκει ὁ ἱερὸς Ἀὐγουστίνος εἶναι *«ὁ Χριστὸς ὁ μεθ' ἡμῶν ὧν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας παρατεινόμενος»*, ὡς κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, ὄχι γενικὰ καὶ ἀόριστα, ἀλλὰ τῆς προσωπικῆς μου σωτηρίας, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτυγχάνεται κατὰ τρόπο αὐτονομημένο καὶ ἀτομιστικὸ ἀλλὰ πάντοτε, ὅπως σημειώνει ὁ μακαριστὸς π. Ἰουστίνος Πόποβιτς *«σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, μετὰ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν καθοδήγησίν τους, διὰ μέσου τῶν ἁγίων μυστηρίων καὶ τῶν ἁγίων ἀρετῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ»*. Σημαίνει ἐπίσης ὅτι ἔχω τὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας. Πιστεύω δηλαδή ἀπλὰ καὶ ταπεινὰ ὅπως καὶ ὅ,τι πιστεύει καὶ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία διεφύλαξε τὴν πίστη αὐτὴ καθαρὴ καὶ γνήσια διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ γιὰ τὴν ὁποία θὰ διαλαλήσουμε αὐριο: *«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἄρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξε»*. Σημαίνει τέλος ὅτι ζῶ τὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἄναπνέω μέσα στὴν Ἐκκλησία. Προσεύχομαι, ὅπως προσεύχεται ἡ Ἐκκλησία. Ἐκκλησιάζομαι καὶ λατρεύω τὸν Θεὸ μαζί με τοὺς ἄλλους ἀδελφούς μου χριστιανούς. Λαμβάνω τὴν χάρη καὶ τὸν ἁγιασμὸ πού μεταδίδεται μετὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπακούω στὶς ἐντολές τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔχω ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σ' Αὐτήν, χωρὶς νὰ παρασύρομαι ἀπὸ προσωπικὰ ὀφέλη ἢ ἀδυναμίες σὲ σχίσματα, αἰρέσεις καὶ ἑτεροδιδασκαλίες. Ἄγωνίζομαι συνεχῶς (καὶ τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέρη σημασία γιὰ μᾶς τοὺς Κληρικούς) νὰ τηρῶ *«τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης»* καὶ νὰ πρεσβεύω ἀταλάντευτα ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἄρθοδόξων δογματίζει *«μηδὲν προστιθείς, μηδὲν ἀφαιρῶν, μηδὲν μεταβάλλων, μήτε τῶν δογμάτων, μήτε τῶν Παραδόσεων»*.

Προσήλωση ὁμως στὴν Ἄρθοδοξία καὶ στὴν διδασκαλία τῆς (καὶ προσεγγίζουμε τώρα τὸ δεύτερο σκέλος τῆς προσήλωσης) δὲν σημαίνει ἀπλὰ τὴν ὑποχρέωση νὰ παραμένουμε ἀφοσιωμένοι σταθερὰ καὶ ἀμετακίνητα στὰ

δόγματα καὶ τοὺς θεσμούς τῆς, *«τὰς παραδόσεις ἀκαινοτομήτους φυλλάττοντες»* καὶ *«τὴν πίστιν ἀσάλευτον κρατύνοντες»* (κατὰ τὴν διακήρυξη τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου). Σημαίνει καὶ κάτι βαθύτερο καὶ οὐσιαστικότερο: τὴν βίωση τῆς Ἄρθοδοξίας ὡς ὀρθοπραξίας καὶ τοῦ δόγματος ὡς τρόπου ζωῆς. Δὲν ἀρκεῖ δηλαδή ἡ ἱστορικὴ συνέχεια, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ προσωπικὴ συνέπεια, οὕτως ὥστε κατὰ τὴν ὠραιότητα λειτουργικὴ εὐχή: *«πάντα πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες»*, νὰ εἶμαστε καὶ ἐν τῇ πράξει Ἄρθόδοξοι.

Ἡ ὀρθοπραξία λοιπὸν γιὰ τὴν ὁποία μιλάμε δὲν ἔχει τὴν ἔννοια μιᾶς χαλαρῆς ἠθικιστικῆς τακτοποίησης τοῦ ἀνθρώπου ἢ μιᾶς ἀξιολογῆς κοινωνικῆς δράσης χωρὶς πνευματικὴ ἀκρίβεια, ἀλλὰ προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν εἰδοποιὸ διαφορά πού εἶναι ἡ ἁγιότητα, χωρὶς τὴν ὁποία καταντᾶ μιὰ ἀνούσια πολυπραγμοσύνη. Ἡ Ἄρθοδοξία προσφέρει τίς εὐλογημένες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ διότι στὴν μυσταγωγικὴ τῆς ἀτμόσφαιρα καλλιεργεῖ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸν ὁποῖο, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀναγνωρίζει ὡς ὑπέροχη ἀξία καὶ ἐλεύθερη προσωπικότητα, διαμορφώνει τὸ πλαίσιο γιὰ τὸν ἰδανικὸ καὶ ὑγιῆ συνδυασμὸ ἀπὸ αὐτὸν τῆς μυστικῆς καὶ γόνιμης ἐνόρασης μετὰ τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἄδολη ἔκφραση τῆς ἀγάπης καὶ καλοσύνης, πάντοτε ἐν πνεύματι ταπεινώσεως. Ἔτσι προσφέροντας ἡ Ἄρθοδοξία τὴν διάσταση τοῦ βάθους (μετὰ τὴν πατερικὴ ἔννοια τοῦ ὄρου) ὑψώνει τὸν ἄνθρωπο διὰ τῆς καθάρσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ στὴν ἀληθινὴ γνῶση τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος *«τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμπόμενος»*, ὅπως ἀναφέραμε στὴν ἀρχὴ τῆς ὁμιλίας, φθάνει μέχρι τὴν θέωση. Καὶ αὐτὴ ἡ διαδικασία πού ἐπιτελεῖται, μέσῳ μιᾶς στενῆς προσωπικῆς σχέσης πρὸς τὸν Χριστό, ὡς Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ του καὶ ἄρα ἀποκλειστικὸ ρυθμιστὴ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ζωῆς του καὶ ἔχει τελικὸ σκοπὸ τὴν ἁγιότητα ἀποτελεῖ τὴν κοινὴ ἀνηφορικὴ καὶ δύσβατη πορεία ὄλων μας καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαίρεθεῖ ἀπὸ αὐτὴ, πολὺ δὲ περισσότερο ἐμεῖς οἱ Κληρικοὶ καὶ οἱ Μοναχοὶ πού καλοῦμαστε νὰ συνθέσουμε τὸ φωτεινὸ πρότυπο γιὰ τοὺς λαϊκοὺς ἀδελφούς μας, παρὰ τίς ὁποῖες ἀδυναμίες καὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἐλαττώματά μας, διότι θὰ εἶναι τραγικὸ νὰ συμβαίνει αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο αὐστηρὰ μᾶς ὑπογραμμίζει ὁ Ἰδρυτὴς καὶ Προστάτης τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, Πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος Παῦλος, νὰ φθάνουμε δηλαδή στὸ θλιβερὸ κατάντημα νὰ εἶμαστε ἄνθρωποι *«ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι»* (Β' Τιμ. 3,5).

Ἐδῶ ἀκριβῶς βρῖσκεται ἡ μοναδικὴ ἀξία τῆς Ἄρθο-

δοξίας, ἡ ὁποία ἐκτὸς τοῦ ὅτι προσλαμβάνει τὸν κόσμον καὶ τὸν καθένα μας χωριστὰ γιὰ νὰ μᾶς μεταμορφώσει καὶ νὰ μᾶς ἀλλοιώσει μὲ τὴν καλή της ἀλλοίωση, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερα γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες τὴν «ἐθνοποιοὶ δύναμη» καὶ τὴν πιὸ πολυτίμη ἐξάρτησή μας. Γιατί ὅπως μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρετε Μακαριώτατε σὲ ἀπόσπασμα ἐνὸς ἐξαιρετικὰ σημαντικοῦ κειμένου Σας: «*Ἡ Ὁρθοδοξία, παρ' ὅλα τὰ σφάλματα τῶν κατὰ καιροὺς ἐκπροσώπων Της, διέμεινε ἀταλάντευτη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς παραδόσεως καὶ τῆς γνήσιας ἔκφρασης τῶν πρώτων αἰώνων. Αὐτὸ πού γιὰ πολλοὺς φαίνεται σὰν ὀπισθοδρόμηση καὶ ἀνελαστικότητα τώρα ἀποκαλύπτεται ὅτι συνιστᾷ τὸ μεγάλο κεφάλαιό της. Ἐνα κεφάλαιο πού τὴν ἀναδεικνύει πρωταγωνίστρια στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν παγίωση εἰρηνικῶν καὶ ἀδελφικῶν σχέσεων τῶν λαῶν, γιὰ τὴν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου καὶ γιὰ τὴν ἄρση τῶν διαιρετικῶν στοιχείων τῆς ἐποχῆς μας...».* Γι' αὐτὸ καὶ τώρα ἀκριβῶς εἶναι ἡ κρίσιμη ὥρα γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία μας νὰ μπορέσει νὰ δείξει στοὺς Ἕλληνες κυρίως, τί ἔχει νὰ τοὺς προσφέρει. Ἄν κορυφαῖοι τοῦ πνεύματος ὅπως ὁ Σὶρ Στῆβεν Ράνσιμαν κατενόησαν τόσο βαθειὰ τὴν ἀξία τῆς Ὁρθοδοξίας ὥστε νὰ διακηρύσσουν ὅτι θὰ εἶναι ἡ μόνη πού θὰ ἐπιβιώσει τὸν 21ο αἰῶνα, γιατί εἶναι ἡ μόνη πού διασώζει τὴν Ἐκκλησία ὡς Μυστήριον, μποροῦμε νὰ ἐννοήσουμε τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης γιὰ μᾶς τοὺς Νεοέλληνες πού μὲ μεγάλη εὐκολία μερικὲς φορὲς γινόμαστε ἐπικριτικοὶ ἢ ἀπορριπτικοὶ αὐτοῦ τοῦ ἀδαπάνητου καὶ τιμαλφέστατου πλοῦτου μας. Μὲ πόνο ψυχῆς μιλάει γιὰ τὴν εὐθύνη μας αὐτὴ ὁ μακαριστὸς Ἅγιορείτης Γέροντας π. Παῖσιος: «*Τὴν Ὁρθοδοξία μας τὴν ὀφείλουμε στὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἅγίους Μάρτυρες καὶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν ἐλευθερία μας τὴν ὀφείλουμε στοὺς ἥρωες τῆς Πατρίδος μας, πού ἔχυσαν τὸ αἷμα τους γιὰ μᾶς. Αὐτὴ τὴν ἀγία κληρονομιά πού μᾶς ἄφησε ὁ Χριστὸς μας δὲν ἔχουμε δικαίωμα νὰ τὴν ἐξαφανίσουμε στίς μέρες μας· ὀφείλουμε νὰ τὴν τιμήσουμε καὶ νὰ τὴν διατηρήσουμε. Εἶναι κρίμα νὰ χαθεῖ ἓνα τέτοιο ἔθνος!*».

Ὁ πανηγυρικὸς ἐορτασμὸς τῆς Ὁρθοδοξίας, μάλιστα ὅπως πολὺ σοφὰ ἔχει καθιερωθεῖ ἐδῶ καὶ πολλὲς δεκαετίες μὲ τὴν ἀπὸ κοινοῦ συμμετοχὴ καὶ τῆς Πολιτείας, ἐπισημαίνει μεταξὺ ἄλλων καὶ αὐτὴ τὴ διαχρονικὴ προσφορὰ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὸ Ἔθνος μας, πού μὲ εὐγνωμοσύνη ἀναγνωρίζει αὐτὴ τὴν θυσιαστικὴ προσφορὰ. Συγχρόνως ὁμως ἀποτελεῖ ἢ τοῦλάχιστον πρέπει νὰ ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους μας μιὰ ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία αὐτο-

κριτικῆς καὶ συνειδητοποιήσεως τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ χρέους μας τόσο σὲ προσωπικὸ ὅσο καὶ σὲ ἐθνικὸ ἐπίπεδο, ἀφοῦ ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι μιὰ ἀνάμνηση, λαμπρὴ ἔστω, τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ ἡ ζωὴ μας σήμερα καὶ ἡ ἐπαγγελία τοῦ μέλλοντος. Τίποτε ἄλλωστε στὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν εἶναι ἀπλή ἀνάμνηση, ἀλλὰ ὅ,τι μιὰ φορὰ ἀποκαλύφθηκε διαιώνιζει «*ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος*» (Ματθ. Κη', 20).

Καὶ στὸ σημεῖο τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ τονίσουμε ὅτι ὅλον αὐτὸ τὸν πνευματικὸ της πλοῦτο καὶ τὸ οὐράνιο μεγαλεῖο της ἡ Ὁρθοδοξία τὰ ζῆ στὴν πράξη καὶ ὄχι μὲ θεωρίες μέσα στὴν Εὐχαριστιακὴ Σύναξη. Μόνο ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει διατηρήσει στὸ κέντρο τῆς ζωῆς της τὴν Θεία Εὐχαριστία καὶ τῆς ἔχει δώσει ρόλο καθοριστικὸ. Σ' αὐτὴ τὴν μοναδικὴ σύναξη πού πραγματοποιεῖται στὸ ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴμαστε ὅλοι παρόντες, ὁ Θεός, οἱ Ἄγγελοι, οἱ Ἅγιοι, οἱ ἄνθρωποι, οἱ ζῶντες καὶ οἱ κεκοιμημένοι. Ὅλοι ὅσοι συναισθανόμαστε τὴν ἁμαρτωλότητά μας καὶ ἀγωνιζόμαστε μὲ ταπείνωση νὰ μετανοοῦμε ἔμπρακτα καὶ εἰλικρινά. Ἐξὼ ἀπὸ τὴ σύναξη αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ λέγει ὅτι εἶναι Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ὅτι πιστεύει στὴν Ἐκκλησία καὶ ἀγαπᾷ τὴν Ὁρθοδοξία.

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Μὲ πολλὴ δυσκολία προσπάθησα ἀπόψε νὰ ἀνταποκριθῶ, ἀμυδρὰ καὶ ἄτεχνα δυστυχῶς, στὴν ὑψιστὴ τιμὴ πού μοῦ ἀνατέθηκε νὰ μιλήσω γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία μας, πράγμα σχεδὸν ἀκατόρθωτο γιὰ τίς ταπεινὲς ἕως ἀνυπαρκτεῖς δυνάμεις μου γι' αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ κλείσω τὰ ἀποψινὰ φτωχὰ λόγια καὶ τίς σκόρπιες σκέψεις μου μὲ τὸν ἐπίλογο μιᾶς ὀμιλίας ἐνὸς σπουδαίου Ἱεράρχου πού γιὰ 40 χρόνια ἐκόσμησε τὸ σεπτὸ σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κυροῦ Διονυσίου, γιὰ νὰ μᾶς μείνει αὐτὴ ἡ παραμυθτικὴ καὶ γλυκειὰ γεύση τῆς Ὁρθοδοξίας μας στοὺς δυσκόλους καιροὺς πού περνᾶμε:

«*Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἐκκλησία! Αὐτὴ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία! Μιὰ πολιτεία Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Τὸ κήρυγμα τῶν Προφητῶν, ἡ παράδοση τῶν Ἀποστόλων, ἡ διδασκαλία τῶν Πατέρων, ἡ θεία λατρεία μας, ἡ ἀχραντὴ εἰκονογραφία μας, ἡ κατανυκτικὴ ψαλμωδία μας, τὸ κερὶ καὶ τὸ*

λιβάνι μας, ἡ νηστεία μας, ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐξομολόγησή μας, ἡ θεία μετάληψη, ἡ φτωχὴ ἀγιοσύνη μας καὶ οἱ πολλές μας ἁμαρτίες, γιὰ τίς ὁποῖες ζητᾶμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἐκκλησία! Αὐτὴ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία! Οἱ Ἅγιοί μας, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆτες, Ἱεράρχες, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, αὐτοὶ ποὺ ἀγωνίστηκαν καὶ φύλαξαν τὴν πίστη· αὐτοὶ ποὺ, πηγαίνοντας ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανό, πρεσβεύουν στὸ Θεὸ γιὰ μᾶς, ἔχοντας ξαπάνω τους τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Μιὰ πολιτεία Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ποὺ εἰς τὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων ψάλλουμε τὸ ᾄσμα, ποὺ εἶναι μαζὶ ὕμνος καὶ ὄρκος: “Ὁὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία. Οὐ ψευσόμεθά σε, πατροπαράδοτον σέβας”». Ἀμήν.

(Γιὰ τὴν σύνταξη τῆς παρούσης ὁμιλίας χρησιμοποιήθηκαν ὡς πηγές καὶ βοηθήματα τὰ βιβλία ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας: ΤΡΙΩΔΙΟΝ, ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ καὶ ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ, καθὼς καὶ κείμενα τῶν: 1. Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδουλου. 2. Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κυροῦ Διονυσίου. 3. Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Χίου, Φαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κυροῦ Χρυσοστόμου. 4. Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου. 5. Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου. 6. Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου. 7. Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεών. 8. Μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου Πόποβιτς. 9. Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ. 10. Μακαριστοῦ π. Παΐσιου Μοναχοῦ Ἀγιορείτου καὶ 11. Μακαριστοῦ Sir Steven Runciman).

**ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ
ΟΜΙΛΙΑ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

(20/3/2005)

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,
Ἐξοχώτατη κ. Πρόεδρε τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων,
Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,
Σεβασμία χορεία τῶν Ἱεραρχῶν,
Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές,

Ἡ ἀναζήτηση ὁδηγεῖ στὴν ἀνακάλυψη. Ἡ μαθητεία στὴ γνώση. Καὶ ἡ προσωπικὴ συνάντηση στὴ σχέση καὶ τὴν ἐν ἀγάπῃ κοινωνία μας μὲ τὸν ἄλλον.

Αὐτὸ ποὺ ἡ πανανθρώπινη ἐμπειρία μᾶς διδάσκει, ἐπιβεβαιώνεται καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ Φιλίππου, τοῦ μετέπειτα Ἀποστόλου καὶ μαθητῆ τοῦ Κυρίου, ὅπως μᾶς ἀφηγεῖται ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή.

Ὁ Φίλιππος ἀναζητοῦσε τὸν Θεό. Ἀνέμενε κι ἐκεῖνος, ὅπως ὅλοι οἱ ὁμοεθνεῖς του, τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Μελετοῦσε τὴ Μωσαϊκὴ Πεντάτευχο. Ἐρευνοῦσε τοὺς Προφῆτες. Καὶ σήμερα, στὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, ἀξιῶνεται νὰ συναντήσῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ προσωπικὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦ.

Αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀνακάλυψη ποὺ συγκλόνησε τὴν ὑπαρξή του καὶ τὴ γέμισε ἀπὸ χαρά, σπεύδει νὰ γνωστοποιήσῃ στὸν φίλο του Ναθαναήλ: «ὄν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν... τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ». Ὁ Ναθαναήλ ἀμφιβάλλει καὶ δυσπιστεῖ. Καὶ ὁ Φίλιππος τὸν προσκαλεῖ νὰ βεβαιωθεῖ γι' αὐτὸ ἰδίους ὄμμασι. Νὰ πειστεῖ ἀκολουθώντας τὴν ἀσφαλῆ ὁδὸ τῆς ἐμπειρίας: «Ἔρχου καὶ ἴδε».

Κυριακὴ Ὁρθοδοξίας ἢ σημερινὴ Κυριακὴ. Ἡμέρα θριάμβου τῆς ὀρθόδοξης πίστεως, τῆς ἀλήθειας δηλαδὴ γιὰ τὸν Θεό, τὸν κόσμον, τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ νόημα τῆς ζωῆς.

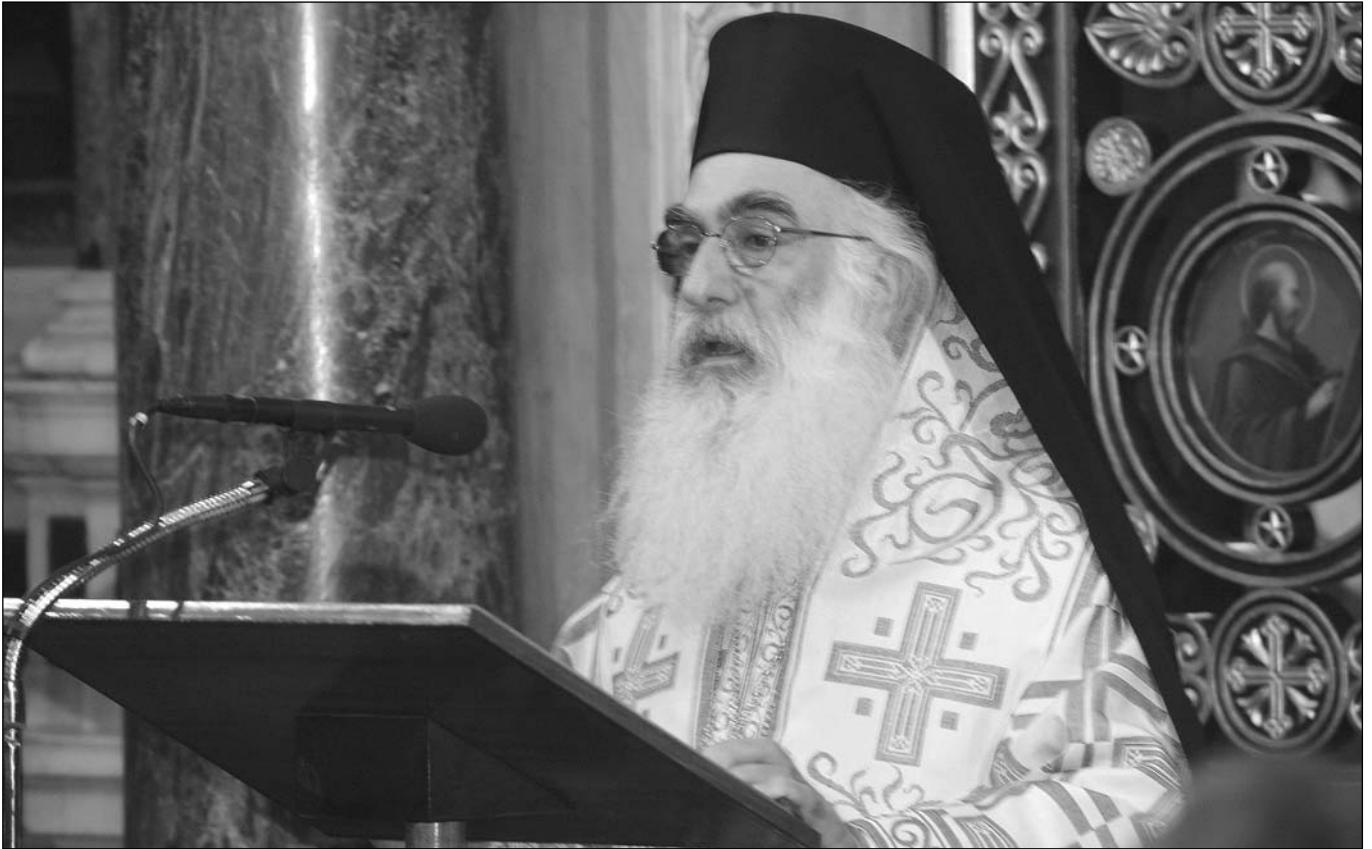
Σὲ ρόλο ἀντίστοιχο μ' ἐκεῖνον τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὁμολογεῖ καὶ διακηρύσσει μὲ στεντόρεια φωνὴ τὴν πίστη, τὴ βεβαιότητα καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς: «...Ὁὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν... Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε».

Τὴ διακήρυξή της αὕτη τὴ συνοδεύει καὶ μὲ μιὰ πρόσκληση· μιὰ πρόσκληση ποὺ ἀπευθύνει σ' αὐτοὺς ποὺ δυσπιστοῦν καὶ ἀμφιβάλλουν γιὰ τὴν ἀλήθεια ποὺ ἐξαγγέλλει καὶ τὴν ἐλπίδα ποὺ κομίζει σ' ὀλόκληρη τὴν οἰκουμένην: «Ἔρχου καὶ ἴδε».

Ἀποδέκτες αὐτῆς τῆς προσκλήσεως εἴμαστε κι ἐμεῖς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Καὶ καλούμεθα ὅλοι μας, οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Ἄρχοντες τῆς ὀρθοδόξου χώρας μας καὶ ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ συμμετέχουμε στὸν πανορθόδοξο ἑορτασμὸ τῆς σημερινῆς μεγάλης ἡμέρας, ν' ἀκολουθήσουμε τὴν ὁδὸ τῆς ἀναζήτησεως καὶ τῆς μαθητείας στὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς Ὁρθοδοξίας.

I. Κατ' ἀρχὴν εἶναι πολὺ βασικὸ νὰ προσδιορίσουμε τί εἶναι στὴν οὐσία τῆς αὐτοῦ ποὺ ὀνομάζουμε Ὁρθοδοξία. Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι σύστημα. Δὲν εἶναι ἰδεολογικὸ ἢ φιλοσοφικὸ ρεῦμα. Δὲν εἶναι πολιτιστικὴ κληρονομία μουσειακῆς σημασίας. Δὲν εἶναι λαϊκὴ παράδοση καὶ τέχνη. Δὲν εἶναι συνιστώσα ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ διαχρονικὴ καὶ οἰκουμενικὴ ἐνότητα τοῦ ἑλληνισμοῦ. Δὲν εἶναι ἐμπορεύσιμο προϊόν ποὺ δικαιούμαστε νὰ διαφημίζουμε καὶ νὰ ἐξάγουμε πρὸς τὰ ἔξω.

Τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου
Νέας Σμύρνης
κ. **Συμεὼν**

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεὼν ἐκφωνεῖ τὴν πανηγυρικὴ ὁμιλία κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας (20.3.2005).

Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ «Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία», πρὸς τὴν ὁποία δηλώνουμε πίστη καὶ ἀφοσίωση μὲ τὴν ὁμολογία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ. Οἱ βαπτισμένοι στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς τοὺς ὁποίους «Ἐκκλησία οὐ καλεῖται» κατὰ τὸν θεοφόρο Ἰγνάτιο Ἀντιοχείας (Τραλλ. 3). Καὶ οἱ πιστοί, οἱ λαϊκοὶ ἀδελφοί μας, χάριν καὶ τῶν ὁποίων οἱ ποιμένες ὑπάρχουμε καὶ τῆ σωτηρία τῶν ὁποίων κατὰ χάριν Θεοῦ διακονοῦμε.

Ἐξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχει Ὁρθοδοξία. Μακριὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ σώματος αὐτὸ πού οἱ πολλοὶ ὀνομάζουν Ὁρθοδοξία ἀποκόπτεται ἀπὸ τὶς ρίζες της, χάνει τὴν ταυτότητά της, γίνεται ἓνα ἀπλὸ ἰδεολόγημα.

II. Ὁρθοδοξία – μιὰ δευτέρη διάστασή της – εἶναι, ὅπως καὶ ἡ πρωταρχικὴ σημασία τοῦ ὄρου σημαίνει, ἡ

ὀρθὴ δόξα· ἡ ὀρθὴ ἀντίληψη, ἡ ὀρθὴ πίστη γιὰ τὸν Θεό, τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κόσμο.

Ὡς Χριστιανοὶ καὶ δὴ καὶ ὀρθόδοξοι πιστεύουμε, ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι «διὰ τῆς Ἐκκλησίας» ἔγινε γνωστὴ ὄχι μόνο σ' ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ στὸν ἐπουράνιο κόσμο «ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ» (Ἐφ. 3,10).

Ἐκκλησία ἵδρυνε ὁ Κύριος Ἰησοῦς. Στὴν Ἐκκλησία διὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Του παρέδωσε τὸ Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας. Μέσα στὴν Ἐκκλησία καταγράφηκε τὸ ἀποστολικὸ κήρυγμα. Ἡ Ἐκκλησία συγκρότησε τὸ σῶμα, τὸν κανόνα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Καὶ ἡ Ἐκκλησία διαφυλάσσει καὶ ἐρμηνεύει αὐθεντικὰ τὸν ζωντανὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἔννοια κατανοοῦμε τὸν ὀρισμὸ τοῦ Παύλου γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὅτι εἶναι «στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. 3,15).

Οἱ πολλοὶ ἁγῶνες πού διαμέσου τῶν αἰῶνων διεξήγαγε ἡ Ἐκκλησία στὰ πρόσωπα θεοφόρων ποιμένων καὶ διδασκάλων της· οἱ σύνοδοι πού συνεκρότησε καὶ ἡ ἀνυποχώρητη ἐμμονὴ πού ἐπέδειξε, πέρα ἀπὸ ἀνθρώπινες

ἀδυναμίες καὶ ἀκρότητες –ἀναπόφευκτες γιὰ τὰ ἀτελῆ ἀνθρώπινα μέτρα–, σ' ἓνα καὶ μόνο ἀποσκοποῦσαν: στὴ διαφύλαξη τῆς ἀποκεκαλυμμένης ἀλήθειας. Τῆς ἀλήθειας πού ἐλευθερώνει καὶ ἄρα σώζει (Ἰω. 8,32). Τῆς ἀλήθειας πού συγκροτεῖ τὴ «μία πίστη» (Ἐφ. 4,5), τὴν «ἅπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἀγίοις» (Ἰουδα 3)· μιά πίστη πού ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καὶ ἐπομένως καὶ αὐτοῦ πού στὴ βιβλικὴ γλῶσσα ὀνομάζουμε σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

III. Τὸ τελευταῖο τοῦτο καθορίζει καὶ μιὰν ἄλλη, τρίτη διάσταση τῆς Ὁρθοδοξίας, πού εἶναι ἡ ζῶσα σχέση καὶ ἡ γνήσια ἐν Χριστῷ ἐμπειρία.

Ἡ ὀρθὴ πίστη τῆς Ἐκκλησίας συνυπάρχει καὶ συνυφαίνεται καὶ μὲ τὴ γνήσια ἐν Χριστῷ ζωὴ. Δόγμα, δηλαδή ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου πού κήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ ὀριοθέτησαν Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι καὶ θεοφόροι διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἦθος εἶναι ἀξεχώριστα ἐνωμένα. Ἡ ὀρθόδοξη πίστη εἶναι θεμελιώδης προϋπόθεση ζωῆς καὶ σωτηρίας. Καὶ ἡ κατὰ Χριστὸν ζωὴ εἶναι ἡ μετουσίωση τῆς πίστεως σὲ βίωμα καὶ ἐμπειρία.

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ πραγματώνεται μέσα στὴν Ἐκκλησία, πού εἶναι κοινωνία ἀγάπης. Κοινωνία ἀδελφῶν. Κοινωνία προσώπων. Ἡ οἰκογένεια τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, συνηγμένων «ἐπὶ τὸ αὐτὸ» (Πράξ. 2,1) καὶ συγκροτούντων τὸ ἓνα ἐκκλησιαστικὸ σῶμα.

Μόνο μέσα στὴν Ἐκκλησία, τὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας καὶ τὸ ἐργαστήρι τῆς ἀγιότητος, γίνεται μεθεκτὴ ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἄνθρωπος, πού μὲ τὸ Βάπτισμα ἐντάχθηκε στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα, γίνεται κοινωνὸς τῆς ἄκτιστης χάριτος διὰ τῶν ἁγίων μυστηρίων. Πραγματώνεται αὐτὸ πού ὀνομάζουμε ἀναγέννηση καὶ θέωση τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τὸ ἔργο τοῦτο συντελεῖται ὄχι ὡς ἀτομικὸ ἐπιτενγμα, ἀλλὰ ὡς κοινὸ ἄθλημα ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν. Ἀδελφῶν πού τοὺς ἐνώνει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ἀδελφῶν, κατὰ τὴν ὠραία διατύπωση τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων, «προσκατερούντων τῇ διδαχῇ... καὶ τῇ κοινωνία καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς» (2,42).

Ἄλλο φυσικὴ θρησκεία καὶ ἄλλο Ἐκκλησία. Ἄλλο ἀτομικὴ θρησκευτικὴ καὶ ἄλλο ἐκκλησιαστικὴ ἐν Χριστῷ ζωὴ. Ἄλλο ἀλτρουϊσμός καὶ φιλαλληλία καὶ ἄλλο αὐταπάρηση καὶ θυσιαστικὴ ἀγάπη. Αὐταπάρηση πού μᾶς βγάζει ἀπὸ τὸ ἐγωτικὸ κέλυφός μας καὶ μᾶς ὀδηγεῖ κοντὰ στοὺς ἄλλους. Ἀγάπη ἀληθινή, πού βεβαι-

ώνει τὸν κόσμον γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός· «*Εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησε ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλοις ἀγαπᾶν*» (Α' Ἰω. 4,11).

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, Ὁ σημερινὸς ἐορτασμός τοῦ θριάμβου τῆς ὀρθόδοξου πίστεως μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἀναλογιστοῦμε τὴν ἱστορικὴ πορεία τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας μας. Νὰ θυμηθοῦμε τοὺς ἀγῶνες πού διεξήγαγε γιὰ τὴ διαφύλαξη τοῦ θησαυροῦ τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας. Νὰ τιμήσουμε τὰ κατορθώματα αὐτῶν πού προμάχησαν γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη. Νὰ μακαρίσουμε τὴ μνήμη τους· «*Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων... αἰωνία ἡ μνήμη*».

Ταυτόχρονα μᾶς παρακινεῖ νὰ ἀτενίσουμε καὶ πρὸς τὸ μέλλον, ἀναμετρώντας τὶς εὐθύνες καὶ συνειδητοποιώντας τὶς ὑποχρεώσεις πού ἔχουμε ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Εἰσήλθαμε στὴν τρίτη χριστιανικὴ χιλιετία. Βηματίζουμε ἤδη στὸν 21ον αἰῶνα. Ὁ κόσμος ἀλλάζει μὲ ρυθμούς πού δυσκολευόμαστε νὰ παρακολουθήσουμε. Καὶ ἡ γηραιὰ ἡπειρὸς μας δὲν μοιάζει πιά παρὰ μὲ μιὰ μικρὴ γειτονιά. Λαοί, γλῶσσες, πολιτισμοί, ἰδεολογίες, θρησκευτικὲς παραδόσεις ἀναμειγνύονται καὶ ἀλληλοεπηρεάζονται – ἓνα φαινόμενο πού ἀκούει στὸ ὄνομα παγκοσμιοποίηση.

Χρέος μας, νὰ ἐπανεκτιμήσουμε, νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ οἰκειωθοῦμε ἐμπειρικὰ τὸν ἀτίμητο θησαυρὸ τῆς ὀρθόδοξης πίστεως καὶ τὸ μυστήριό τῆς ἐν χάριτι ζωῆς πού μᾶς κληροδότησαν οἱ Πατέρες μας. Ἐμβριθεῖς μελετητὲς τῆς ἱστορίας καὶ διορατικοὶ ἀναλυτὲς τῶν πολιτιστικῶν ἐξελίξεων, ἔχουν ἤδη ἐπισημάνει ὅτι ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Καλούμεθα, λοιπόν, νὰ ἀναδείξουμε καὶ νὰ προβάλουμε μὲ ἐπίγνωση καὶ σεμνότητα, χωρὶς ἀνούσιες μεγαλοστομίες καὶ στείρα προγονολατρία, τὸν πλοῦτο τῆς ὀρθόδοξης κληρονομίας μας. Τὴν ἰκανότητα τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας νὰ φωτίσει τὰ προβλήματα τῶν καιρῶν μας. Τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν πνευματικότητα τῆς λατρείας μας. Τὸ ἀσκητικὸ γνῶρισμα τοῦ χριστιανικοῦ ἦθους. Τὸν κοινωνικὸ τρόπο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Τὸν ὑπερεθνικὸ καὶ οἰκουμενικὸ χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ κατ' ἐπέκταση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς μαρτυρίας.

Πάνω ἀπ' ὅλα, ν' ἀποκαλύψουμε τὸ ὑπερούσιο πρόσωπο τοῦ ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς μας, πού μὲ ἀγωνία καὶ λαχτᾶρα ἀναζητοῦν τὰ ἴχνη τῆς θείας Παρουσίας.

Ἀμήν.

**ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ
«ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ 21ον
ΑΙΩΝΑ»
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
(Chavannes-de-Bogis,
30 Νοεμβρίου-
3 Δεκεμβρίου 2004)**

Τοῦ
κ. **Κων/νου Σκουτέρη**,
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς
Σχολῆς Ἀθηνῶν

Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ὑπῆρξε ἀντικείμενο ἰδι-
αίτερης μελέτης κατὰ τὶς δύο τελευταῖες δεκαετίες τοῦ εἰκοστοῦ καὶ βεβαίως
κατὰ τὰ διανύμενα πρῶτα ἔτη τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰῶνα. Τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ
τὸ παρὸν καὶ κυρίως γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐνισχύθηκε ἀπὸ τὴν αὐτο-
κριτική, τὴν ὁποία ἐπὶ μέρους χριστιανικὲς ομάδες καὶ ἐπὶ μέρους θεολόγοι δια-
τύπωσαν ἢ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση τὴν ὁποία εἰσέπραξαν καὶ ἐξέφρασαν. Τὸ
βασικὸ ἐρώτημα ποῦ σὲ διάφορες συνάφειες διατυπώθηκε ἦταν: Ἐφερε ἡ Οἰκου-
μενικὴ προσπάθεια τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα; Ὑπῆρξε, κατὰ κάποιον τρό-
πο, ἐκπλήρωση τῶν ὁραμάτων τῶν ἰδρυτῶν της, ἢ μήπως τὸ ὄλο ἔργο παρέμει-
νε στὴ σφαιρα τῆς ἀναποτελεσματικῆς φλυαρίας ἢ καὶ μιᾶς ἀνεδαφικῆς προσ-
δοκίας; Ἡ ἀξιολόγηση τῆς Οἰκουμενικῆς προσπάθειας εἶναι ἀσφαλῶς ἔργο πο-
λύπλευρο, ἀπαιτεῖται δὲ σοβαρὴ μελέτη τῶν πηγῶν καὶ νηφάλεια ἀξιολόγηση
τῶν δεδομένων γιὰ νὰ ὑπάρξῃ μιὰ ἀντικειμενικὴ ἐκτίμηση τοῦ ὅλου ἔργου.

(α) Γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῆς Οἰκουμενικῆς προσπάθειας καὶ κυρίως γιὰ τὸ
μέλλον καὶ τὶς προοπτικὲς της ἔγινε πρὸ ἐνὸς καὶ πλέον ἔτους (στὶς 17-20 Νο-
εμβρίου τοῦ 2003) μίᾳ πρώτη συνάντηση στὸ *Antelias* τοῦ Λιβάνου, στὸ Κέντρο
τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κιλικίας. Ἐκεῖ μίᾳ μικτῆ Ἐπιτροπῇ, ἀποτελού-
μενη ἀπὸ ἐκπροσώπους Ἐκκλησιῶν, μεμονωμένους θεολόγους, ἐκκλησιαστικούς
ἡγέτες, κοινωνικούς ἐπιστήμονες, ἐκπροσώπους διαφόρων Οἰκουμενικῶν Ὀργα-
νισμῶν καὶ Ὀργανισμῶν νεολαίας, ἀσχολήθηκε εἰδικώτερα μὲ τὸ θέμα τοῦ «ἀνα-
σχηματισμοῦ» (*Reconfiguration*) τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Ἡ σύσκεψη τοῦ *Antelias* ἀσχολήθηκε: (1) μὲ τὴν ἀνάλυση τῶν συγχρόνων προ-
κλήσεων στὴν μεταβαλλόμενη κοινωνία μας καὶ μὲ τὶς ἐπιπτώσεις των στὴν
Οἰκουμενικὴ Κίνηση. (2) Μὲ τὴ μελέτη τῶν μεθόδων ποῦ θὰ βοηθοῦσαν σὲ μιὰν
ἀνανέωση καὶ ἐπαναδραστηριοποίηση τῆς Οἰκουμενικῆς προσπάθειας, καὶ (3) μὲ
τὴν καταγραφή συγκεκριμένων προτάσεων, πρὸς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπῇ τοῦ
Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τὸ 2005 καὶ πρὸς τὴν Γενικὴ Συνέ-
λευση τὸ 2006, οἱ ὁποῖες θὰ βοηθοῦσαν στὴν ἀναθεώρηση καὶ στὸν «ἀνασχη-
ματισμὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως». Ἡ σύσκεψη δὲν εἶχε τὴν εὐθύνη νὰ προ-
τείνει νέες δομὲς ἢ νὰ εἰσηγηθῇ ἀναθεώρηση τῶν ἀξιῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Κινή-
σεως, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ δώσῃ τὸ ἔναυσμα γιὰ κάποιον οὐσιαστικὸ διάλογο, σὲ
πολλὰ ἐπίπεδα, ὁ ὁποῖος θὰ βοηθοῦσε ὥστε νὰ ἀξιοποιηθῇ κατὰ τὸν καλλίτερο
τρόπο τὸ ἀνθρώπινο δυναμικὸ καὶ τὸ ὄραμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἔργου στὴ νέα
ἐποχὴ τῶν προκλήσεων καὶ τῶν ραγδαίων κοινωνικῶν μεταβολῶν.

(β) Ἡ σύσκεψη τοῦ *Chavannes-de-Bogis* ὑπῆρξε συνέχεια αὐτῆς τοῦ *Antelias*
συμμετεῖχαν δὲ σ' αὐτὴν ἐπίσης ἐκπρόσωποι κάποιων Ἐκκλησιῶν, μεμονωμένοι
θεολόγοι, ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα ποῦ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ ἔργο, κοι-
νωνικοὶ λειτουργοὶ καὶ ἐπιστήμονες, ἀκόμα δὲ καὶ ἐκπρόσωποι διαφόρων Οἰκου-
μενικῶν Ὀργανισμῶν, διεθνῶν ἢ τοπικῶν, ὡς καὶ Ὀργανισμῶν νεολαίας. Οἱ
ἐργασίες τῆς συσκέψεως ἄρχισαν τὴν ἐσπέραν τῆς 30ῆς Νοεμβρίου καὶ ἐτελείω-
σαν τὴν μεσημβρίαν τῆς 3ης Δεκεμβρίου 2004. Οἱ σύνεδροι ἐργάσθησαν σὲ συ-
νεδριάσεις τῆς ὁλομέλειας καὶ σὲ συσκέψεις ὁμάδων ἐργασίας, στὶς ὁποῖες ἐξε-
τάσθησαν ἐπὶ μέρους θέματα. Ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἦταν νὰ μελετηθοῦν σὲ
βάθος τὰ προβλήματα τῆς οἰκουμενικῆς ἐπικαιρότητας καὶ οἱ σύγχρονες προ-
κλήσεις, οἱ ὁποῖες ἐπιβάλλουν τὴν ἀναθεώρηση καὶ τὸν ἀνασχεδιασμὸ τοῦ οἰκου-

μενικοῦ ἔργου, ὥστε νὰ εἶναι ἀποτελεσματικό, σύγχρονο καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ἀνάγκες ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ Ἐκκλησίες στὸν μεταβαλλόμενο κόσμο μας. Οἱ ἐργασίες τῆς συσχέψεως θὰ κατέληγαν στὴ σύνταξη μιᾶς Διακηρύξεως (*Statement*), ἡ ὁποία θὰ διαβιβαζόταν στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τοῦ 2005 καὶ στὴν Γενικὴ Συνέλευση τοῦ 2006. Ἡ Διακήρυξη αὐτὴ ἔπρεπε νὰ περιγράφη μὲ κάθε δυνατὴ ἀκρίβεια καὶ σαφήνεια τὴν πραγματικότητα τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, τὴ σημασία, τὰ ὁράματα, τὸν ρόλο καὶ τὰ προβλήματα τῆς καὶ νὰ προτείνῃ τρόπους ἀνανεώσεως τοῦ ἔργου καὶ θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὀδηγήσει πολλοὺς Χριστιανοὺς σὲ ἐπιφυλακὴ ἔναντι τῆς Οἰκουμενικῆς προσπάθειας στάση.

Θὰ πρέπει στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ ὄλο κλίμα τῆς συσχέψεως ἦταν θετικό καὶ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη παρουσία δὲν ἦταν μεγάλη, ὑπῆρξε καλὴ συνεργασία καὶ ἐδίδετο ἰδιαίτερη προσοχὴ στὶς παρατηρήσεις καὶ στὶς προτάσεις ποὺ κατέθεταν Ὁρθόδοξοι σύνοδοι. Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν τελικὴ μορφή τῆς Διακηρύξεως, στὴν ὁποία διακριτικὰ ἀποτυπώνονται θέσεις ποὺ συμμερίζονται καὶ τὶς ὁποῖες κατὰ καιροὺς διατυπώνουν οἱ Ὁρθόδοξοι. Εἶναι μάλιστα ἐνδεικτικὸ τοῦ θετικοῦ ἔναντι τῶν Ὁρθόδοξων ἀπόψεων κλίματος καὶ τὸ ὅτι ἡ Διακήρυξη ἀρχίζει μὲ τὴν ἐπίκληση ἀπὸ τὴ θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρισσοστόμου «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως».

(γ) Ἡ Διακήρυξη τοῦ *Chavannes-de-Bogis* ἡ ὁποία καὶ ἐπισυνάπτεται, δαιρειται, μετὰ τὴν Εἰσαγωγὴν σὲ τέσσερα μέρη. Στὸ πρῶτο μέρος γίνεται γενικὴ ἀναφορὰ στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνηση, στὴν πλούσια ἱστορία, στὰ ἐπιτεύγματα ἀλλὰ καὶ στὸν χαρακτήρα καὶ τὶς δυσκολίες αὐτῆς τῆς προσπάθειας. Τονίζεται ὅτι θεμέλιο αὐτῆς τῆς συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς κοινῆς προσπάθειας ἀντιμετωπίσεως προβλημάτων τῆς ἐποχῆς εἶναι ἡ ἐνότητα πίστεως στὸν ἕν Τριάδι Θεὸ καὶ στὸν ἐνανθρωπίσαντα Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος, ὡς γνωστόν, στὴν ἀρχιερατικὴ Του προσευχὴ εὐχήθηκε γιὰ τοὺς μαθητὲς Του καὶ γιὰ ὅλους τοὺς πιστοὺς «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας». (Ἰω. 17: 21). Σημειώνεται ἀκόμη ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸ ἔργο εἶναι εὐρύ, εἶναι ἔργο ἐκκλησιαστικό, τὸ ὁποῖο δὲν ἐξαντλεῖται ἢ ταυτίζεται μὲ τὸ ἔργο κάποιου Ὁργανισμοῦ,

ἀλλὰ ἐκφράζεται μέσα ἀπὸ μιὰ ποικιλία Οἰκουμενικῶν σωμάτων, Χριστιανικῶν Ἐταιρειῶν, Ὁργανισμῶν, Θεολογικῶν Σχολῶν, Ἀκαδημιῶν, ἱεραποστολικῶν σωματείων, κλπ.

Στὸ δεύτερο μέρος τῆς Διακηρύξεως γίνεται ἀναφορὰ στὴν ἀνάγκη ἀλλαγῆς. Χωρὶς νὰ ἀφίσταται ἡ Οἰκουμενικὴ προσπάθεια ἀπὸ τὶς θεολογικὲς τῆς ἀρχές καὶ ἀπὸ τὶς ἀξίες πάνω στὶς ὁποῖες θεμελίωσε τὴ δυναμικὴ τῆς, εἶναι ἐπιβεβλημένο νὰ προσαρμοζοῦν συνεχῶς τὸ ἔργο καὶ τὶς μεθόδους τῆς στὶς ἀνάγκες τῆς σύγχρονης πραγματικότητας. Μόνο μὲ τὴν ὑπεύθυνη ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου ἐργασίας ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνηση θὰ μποροῦσε νὰ ἔχη μέλλον καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὑπεύθυνα τὶς προκλήσεις τῶν καιρῶν. Σὲ μιὰ ἐποχὴ εὐημερίας καὶ δυνάμεως, μεγάλων ἐπιτευγμάτων στὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας, ραγδαίων κοινωνικῶν μεταβολῶν καὶ νοοτροπίας ἡ ὁποία παράγεται ἀπὸ τὴν παγκοσμιοποίηση, ἡ ἀνάγκη πνευματικῶν βιωμάτων γίνεται ἐπείγουσα. Οἱ ἀλλαγές στὸν κόσμο ἔχουν ἐπηρεάσει τὴν οἰκουμενικὴ συνεργασία τῶν Χριστιανῶν. Οἱ χριστιανικὲς Ἐκκλησίες ἔχουν τὴν εὐθύνη, σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη περίοδο τῆς ἱστορίας, νὰ ἀναζητήσουν νέους τρόπους εὐαγγελισμοῦ, νέες μεθόδους ἐργασίας στὸν κόσμον καὶ συνεργασίας. Ἔχει πράγματι φθάσει ὁ καιρὸς νὰ ἀναζητηθοῦν οἱ νέοι δρόμοι τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἔργου, μὲ θετικὴ διάθεση, μὲ πρόθεση νὰ λησμονηθοῦν οἱ θλιβερὲς μνήμες τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ οἰκοδομηθῇ στὴ βάση τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εἰλικρίνειας μιὰ κοινὴ κίνηση ὄλων τῶν Χριστιανῶν γιὰ τὸ καλὸ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ κόσμου.

Τὸ τρίτο μέρος τῆς Διακηρύξεως τῆς συσχέψεως τοῦ *Chavannes-de-Bogis* ἀναφέρεται εἰδικώτερα στὸ θέμα «Οἰκουμενισμὸς κατὰ τὸν 21ον αἰῶνα». «Ἐδῶ καταγράφονται οἱ ἐλπίδες καὶ τὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν στὴν ὁποία προσπάθεια «ἀνασχηματισμοῦ» (*Reconfiguration*) τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως. Στὴν προσπάθεια ἀνασχηματισμοῦ δὲν θὰ πρέπει νὰ χάνεται ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα τὸ χρέος τῶν Χριστιανῶν γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ γιὰ τὴν ἀδελφικὴ συνεργασία. Εἶναι ἀναγκαῖο στὴ νέα ἐποχὴ ἡ μιὰ Ἐκκλησία νὰ συμπαρίσταται στὴν ἄλλη, στὴν προσπάθεια πραγματώσεως τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Τὰ νέα κοινωνικά δεδομένα ἐπιβάλλουν νὰ σταθοῦν οἱ Χριστιανοὶ κοντὰ στοὺς ἀδύνατους καὶ τοὺς παραγκωνισμένους, τοὺς νέους καὶ τὶς γυναῖκες, σ' αὐτοὺς ποὺ δοκιμάζονται καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν χάσει τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τὴν

ἐλπίδα. Ὁ Οἰκουμενισμὸς κατὰ τὸν 21ο αἰῶνα ἐπιβάλλει νὰ ξαναδοῦμε τὰ σημεῖα ποὺ μᾶς χωρίζουν καὶ νὰ ἀξιοποιήσουμε αὐτὰ ποὺ μᾶς ἐνώνουν. Ἡ νέα ἐποχὴ μᾶς καλεῖ περισσότερο ἀπὸ πρὶν σὲ συνεργασία, μᾶς ὑποχρεώνει νὰ βροῦμε τοὺς νέους τρόπους συνεργασίας καὶ ἀνανεώσεως τῆς Οἰκουμενικῆς ἀποστολῆς. Εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν ἀνάγκη διεύρυνσης τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἔργου. Ἡ Οἰκουμενικὴ ἰδέα δὲν εἶναι ἰδιοκτησία κάποιων, ἀλλὰ κλήση ὄλων τῶν Χριστιανῶν. Στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπως καὶ ἄλλοι ἀντίστοιχοι Ὄργανισμοὶ ἔχουν ρόλο βοηθητικὸ καὶ διευκόλυνσης τοῦ ἔργου τῶν Ἐκκλησιῶν. Τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα ποὺ εἶναι ὑπαρκτὰ καὶ μάλιστα νῆξιμένα κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες δὲ θὰ πρέπει νὰ ἀποθαρρύνουν τὶς προσπάθειες γιὰ Οἰκουμενικὴ μαρτυρία στὸν κόσμον, ὅπως καὶ οἱ νέες δομὲς ποὺ πιθανὸν θὰ προκύψουν στὴ νέα πραγματικότητα, δὲν θὰ πρέπει νὰ χαρακτηρίζονται ἀπὸ δυσκαμψία, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τὸ φρόνημα τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς διακοινίας.

Στὸ τέταρτο καὶ τελευταῖο μέρος τῆς Διακηρύξεως παρατίθενται ὠρισμένες προτάσεις ποὺ ἀφοροῦν στὸ μέλλον τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως. Κατὰ πρῶτον λόγον τονίζεται ἡ ἀνάγκη ἐπαναδιατυπώσεως τῆς θεολογικῆς βάσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ποὺ εἶναι ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν χριστιανικὴ ἐνότητα, μέσῳ τῶν θεολογικῶν διαλόγων καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς κοινῆς πίστεως στὸν ἐν Τριάδι Ἕνα Θεὸ καὶ στὸν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό. Στὴ συνέχεια ὑπογραμμίζεται ἡ ἀνάγκη σοβαροῦ σχεδιασμοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἔργου καὶ ἡ διευκρίνιση τοῦ ρόλου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἐθνικῶν Συμβουλίων τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐπίσης σημει-

ώνεται ἡ ἀνάγκη νὰ διευκρινισθῇ ὁ ρόλος ἄλλων Οἰκουμενικῶν Ὄργανισμῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς συνεργασίας ὄλων τῶν ἐμπλεκόμενων στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι. Σημειώνεται ἀκόμη ἡ ἀνάγκη ἐκ νέου μελέτης τοῦ προβλήματος τῆς οἰκονομικῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἔργου, καὶ ἡ ἀξιοποίηση τῆς ἐμπειρίας τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου ὡς ὄργανου συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν. Προτείνεται ἡ ἄμεση ἴδρυση μιᾶς ομάδας ἐργασίας (*Continuation Group*), στὰ πλαίσια τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἐκ δεκαπέντε εἰδικῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὅποιοι θὰ παρακολουθοῦν τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι, θὰ ἀξιολογοῦν τὸ ἔργο, θὰ καταθέτουν προτάσεις καὶ θὰ ὑποδεικνύουν θέματα προτεραιότητος. Προτείνεται ἀκόμη στὴ νέα πραγματικότητα τῆς Οἰκουμενικῆς προσπάθειας νὰ συμμετέχουν περισσότεροι νέοι, γυναῖκες καὶ πρόσωπα ἀπὸ τὸν Νότον. Ὑπάρχει ἡ πεποίθησι ὅτι τὸ ὅλο ἔργο τοῦ ἀνασχεδιασμοῦ τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως πρέπει νὰ συζητηθῇ καὶ στὶς ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίες καὶ στοὺς διάφορους Οἰκουμενικοὺς Ὄργανισμοὺς ὥστε νὰ προκύψῃ ὁ,τι καλύτερο.

(δ) Στὴ σύσκεψη τοῦ *Chavannes-de-Bogis* κατεβλήθη κάθε προσπάθεια ὥστε ἡ ἐκπροσώπηση τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ εἶναι ἡ ἀρμόζουσα καὶ νὰ διατυπωθῇ κατὰ τὸν σαφέστερον τρόπο τὸ φρόνημα καὶ οἱ ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας μας. Πρέπει νὰ σημειώσω ὅτι δὲν ὑπῆρξαν προβλήματα, ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν σὲ παρόμοιες συσκέψεις. Ὅπως ἤδη σημείωσα, ἡ Ὁρθόδοξη ἄποψη ὄχι ἀπλῶς γινόταν σεβαστή, ἀλλὰ ἐπεδίωκαν οἱ ἐκπρόσωποι ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Ὄργανισμῶν νὰ τὴν ἀκούσουν. Αὐτὸ φαίνεται, ἄλλωστε, καὶ στὸ τελικὸ κείμενον τῆς συσκέψεως.

**ΟΙ ΑΕΙΩΣΕΙΣ
(DESIDERATA)
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΝΑΝΤΙ
ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1948, ἐπὶ Ἀρχιεπισκοπείας τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Δαμασκηνοῦ, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἰσῆλθε καὶ συμμετέχει ὡς ἰδρυτικὸ Μέλος στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν. Οἱ σλαυόφωνες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, ἄν καὶ ἀρχικὰ ἀρνήθησαν τὴ συμμετοχή τους στὸ Π.Σ.Ε. ἔγιναν Μέλη του τὸ 1961 κατὰ τὴ Γενικὴ Συνέλευσι τοῦ Νέου Δελχί. Πρωτοποριακὸ ρόλο στὴν εἴσοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Π.Σ.Ε. ἔπαιξε ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀμίλκας Ἀλεβιζάτος. Ἄλλοι σκαπανεῖς ἦσαν οἱ Καθηγητὲς, Γεράσιμος Κονιδάρης, Παναγιώτης Μπρατσιώτης, Παναγιώτης Τρεμπέλας, Ἰωάννης Καρμίρης κ.ἄ. Ἡ ἐνότης τῶν Χριστιανῶν ἦταν ἀπαίτησι τῶν καιρῶν. Ἡ ἀνθρωπότης εἶχε μόλις ἐξέλθει ἀπὸ ἓνα αἱματηρὸ καὶ καταστρεπτικὸ Παγκόσμιο Πόλεμο, ὁ δεῦτερος μέσα σὲ ἓνα διάστημα 20 ἐτῶν, μὲ ἑκατομμύρια νεκροὺς καὶ ἀνήκουστες καταστροφές. Ὅλοι ἔλεγαν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ καρδία, «Ὅχι ἄλλο πιά». Ἔτσι πανανθρώπινο ἦταν τὸ αἶτημα τῆς ἐνότητος καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου. Προσπάθειες πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτὴ ἦσαν α) σὲ πολιτικὸ ἐπίπεδο, ἢ ἴδρυσις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, καὶ β) σὲ θρησκευτικὸ ἐπίπεδο, ἢ ἴδρυσις τοῦ Π.Σ.Ε.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἰσῆλθε στὸ Π.Σ.Ε. ὄχι σὲ ἀναζήτησι τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι ἡ Μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού μὲ μύριες ὄσες θυσίες, ἐφύλαξε, ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, καὶ διατήρησε ἀλώβητη καὶ ἀκαινοτόμητη τὴν ἀπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἁγίοις πίστιν. Ὡστόσο ἔχοντας πάντοτε τὴν αὐτοσυνειδησία τῆς ἀληθῶς Οἰκουμενικῆς διαστάσεώς της ὡς ἡ Μία, Ἀγία, Καθολικὴ, καὶ μάλιστα Ὁρθόδοξη, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐθεώρησε τὴ συμμετοχή της ὡς εὐκαιρίαν μαρτυρίας περὶ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ λοιποῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Στὴν Α' Γενικὴν Συνέλευσι τοῦ Π.Σ.Ε., ἡ ὁποία συνήλθε στὸ Amsterdam συμμετείχαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ «*παραδοσιακὲς*» Ἐκκλησίες (main-stream Churches), καὶ μόνον ἓνα μικρὸ ποσοστὸ τῶν σημερινῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν. Ἐλλείπαν οἱ φιλελεύθερες Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες εἰσῆλθαν ἀργότερα στὸ Π.Σ.Ε. Τὸ θέμα πού ἐπεκράτησεν, ἦταν ἡ ἔνωσις τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ἀνανέωσίς τους. Ἐτονίσθηκε ὅτι: «*Προσευχόμεστε γιὰ τὴν ἀνανέωσι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἐνότητός των*». Στὴν Α' αὐτὴ Γενικὴ Συνέλευσι ἀπὸ τίς ἐν συνόλῳ 351 θέσεις ἐπισημῶν ἐκπροσώπων οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες κατεῖχαν τίς 85, δηλ. ποσοστὸ περίπου 25%.

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνηκε ἡ μεγάλη διάστασις μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, τῶν Ὁρθοδόξεων δογμάτων καὶ ἐκείνων τῆς Μεταρρυθμίσεως, οἱ ὁποῖες εἶχαν ἐπέλθει καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ μακροαἰωνοῦ χωρισμοῦ καὶ τῆς ἐλλείψεως ἐπαφῶν. Οἱ ἡμέτεροι θεολόγοι ἐξέλαβαν τοῦτο ὡς μία ἐπιπρόσθετη πρόκλησι, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθῇ, κατὰ τὸ ἔργον μαρτυρίας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

Ἦταν φυσικὸ λοιπόν, σχεδὸν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, νὰ διαμορφωθοῦν ἀνάμεσα στοὺς Ὁρθοδόξους καὶ τοὺς Προτεστάντες δύο διαφορετικὲς ἀπόψεις γύρω ἀπὸ τὴ φύσι τοῦ Π.Σ.Ε. Ἔτσι δύο χρόνια ἀργότερα ἐκπονήθη καὶ ἔγινε ἀποδεκτὴ ἡ δήλωσις τοῦ Τορόντο (the Toronto Statement), στὴν ὁποία ἐτονίζετο μεταξὺ ἄλλων ὅτι: Τὸ Π.Σ.Ε. δὲν εἶναι καὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ γίνῃ «*ὑπέρ-ἐκκλησία*» (super-church)· ὁ σκοπὸς τοῦ Π.Σ.Ε. δὲν εἶναι νὰ διαπραγματεύεται ἐνώσεις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, κάτι πού μπορεῖ νὰ γίνῃ μόνον ἀπὸ τίς Ἐκκλησίες, ἀλλὰ

νά φέρη τις Ἐκκλησίες σέ ζῶσα ἐπαφή μεταξύ τους καί νά προάγη τή μελέτη καί συζήτηση τῶν ζητημάτων τῆς χριστιανικῆς ἐνότητας· ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Π.Σ.Ε. δέν συνεπάγεται σχετικοποίηση τῶν ἐκκλησιολογικῶν ἀντιλήψεων κάθε Ἐκκλησίας-Μέλους... οὔτε συνεπάγεται ὅτι κάθε Ἐκκλησία ὀφείλει, νά θεωρηῆ τὰ ἄλλα Μέλη ὡς Ἐκκλησίες, ὑπὸ τὴν πλήρη καί ἀληθῆ ἐννοια τοῦ ὅρου.

Ἄν καί ἡ δῆλωση τοῦ Τορόντο ἀπὸ ὀρθόδοξου πλευρᾶς εἶναι ἐλλιπής, μπορεῖ νά θεωρηθῆ οἰονεὶ ὡς Συναγματικὴ διακήρυξις τοῦ Π.Σ.Ε.

Συμμετέχοντες στὶς συζητήσεις ἐπὶ διαφόρων θεολογικῶν καί κοινωνικῶν θεμάτων, οἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίες ἀρχικὰ ἐξέδιδαν χωριστὲς δηλώσεις (separate statements). Μὲ τὴν εἴσοδον τῶν σλαυοφώνων Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν τὸ 1961 στὴν Γενικὴ Συνέλευσι τοῦ Ν. Δελχί, οἱ Ὀρθόδοξοι αἰσθάνθησαν ἀρκετὰ δυνατοὶ ὥστε νά μποροῦν νά ἐπηρεάσουν τὰ κείμενα τοῦ Π.Σ.Ε. καί νά περάσουν μέσα ἀπ' αὐτὰ Ὀρθόδοξες θέσεις καί τοποθετήσεις. Ἔτσι ἐγκατελείφθηκε ἡ τακτικὴ τῶν χωριστῶν δηλώσεων.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰσηλθάν ὡς Μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. σχεδὸν ἀθρόως πολλὲς Προτεσταντικὲς Ἐκκλησίες, ἀρκετὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες εἶχαν ὀλιγότερα μέλη ἀπὸ μιὰ μεσαία ἐνορία τῶν Ἀθηνῶν. Ἐφεραν μαζί τους τὰ φιλελεύθερά τους δόγματα καί τάσεις. Ἡ κάθε μιὰ διέθετε λόγο καί ψήφους. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νά ἀσθενήσῃ ἡ φωνὴ τῶν Ὀρθόδοξων καί νά περιθωριοποιηθοῦν, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὀρθοδοξίας στὸ Συμβούλιο ἦταν ἐκεῖνο ποῦ ἔδινε Οἰκουμενικὴ διάστασι καί χροιά σὲ ἕνα κατὰ τὰ ἄλλα Παν-Προτεσταντικὸ Ὄργανισμὸ.

Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '70, σὲ συγχαρητήριο μήνυμα πρὸς τὸ Π.Σ.Ε., ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο σημειώνει ὅτι παρατηρεῖται ἀπομάκρυνσις τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ του σκοπὸ, ποῦ ἦταν ἡ προώθησις τῆς Χριστιανικῆς Ἐνότητος.

Ἡ Πανορθόδοξος Προσυνοδικὴ Διάσκεψις, ποῦ συνήλθε στὴ Γενεύη τὸ 1976, ἕνα χρόνον μετὰ τὴν Ε' Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Π.Σ.Ε. ἐν Νάϊρόμπι, ὅπου διὰ πρώτη φορὰ ἀμφισβητήθηκε στὴν Ὀλομέλεια τὸ δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά ὀρίσῃ Αὐτὸ τοὺς ἐκπροσώπους του στὴ κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Π.Σ.Ε., (τὸ ἴδιο συνέβηκε καί μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας καί τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος) ἐζήτησε μιὰ ἀποτελεσματικώτερη καί οὐσιαστικώτερη συμμετοχὴ τῶν Ὀρθόδοξων στὸ Π.Σ.Ε.

Οἱ ἀξιώσεις τῶν Ὀρθόδοξων ἐστρέφοντο κυρίως γύρω ἀπὸ τὸ ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς συνθέσεως τοῦ Π.Σ.Ε. καί τῆς μὴ ἐπαρκοῦς ἐκπροσωπήσεως τῶν Ὀρθόδοξων σ' αὐτό, στὴν ἡμερησίαν διάταξιν του κυριαρχοῦσαν Δυτικὲς καί Προτεσταντικὲς προτεραιότητες, οἱ ὁποῖες ἦσαν ἐν πολλοῖς ἄσχετες πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον θεώρησιν τῆς ζωῆς, τῆς ἱεραποστολῆς καί τῆς ἐνότητος. Οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπέμειναν ὅτι πρέπει νά ὑπάρχῃ μιὰ ἰσορροπία μεταξύ τῆς κατακόρυφης καί τῆς ὀριζόντιας διαστάσεως τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Π.Σ.Ε., καθὼς θέματα, ποῦ ἦσαν σημαντικὰ γιὰ τοὺς Ὀρθόδοξους καί γιὰ τὶς Ἐκκλησίες, ὅπως ἡ πνευματικότης, ἡ σπουδαιότης τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν πίστι, θὰ ἔπρεπε νά καταλάβουν ὑψηλὴ προτεραιότητα στὶς δραστηριότητες τοῦ Π.Σ.Ε. καί γιὰ νά ἐπιτευχθοῦν αὐτά, ἦταν ἀναγκαῖο νά ἐπέλθουν δομικὲς ἀλλαγὲς στὸ Καταστατικὸ τοῦ Π.Σ.Ε., οὕτως ὥστε οἱ Ὀρθόδοξοι νά διευκολυνθοῦν εἰς τὸ νά ἐκφράσουν τὴν Πίστι καί τὴν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας τους.

Χαρακτηριστικὰ, στὴν Ὀρθόδοξον Συνομιλίαν (Orthodox Colloquium) τοῦ Π.Σ.Ε. ἡ ὁποία συνήλθε στὸ Va-laamo τῆς Φινλανδίας ἀπὸ 24 ἕως 30 Σεπτεμβρίου 1977, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Στέφανος Ἀβραμίδης ἐδήλωσε: «*Ἐζητήθη ἀπὸ τὶς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες νά στείλουν ἐκπροσώπους στὴν παροῦσα σύσκεψιν γιὰ νά μελετήσουν τοὺς τρόπους καί τὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀυξηθῇ τὸ μέγεθος καί ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς Ὀρθόδοξου συμμετοχῆς στὸ Π.Σ.Ε. Ἔχει καταστῆ πασιφανές, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος συμμετοχὴ καί φωνὴ ἐντὸς τοῦ Π.Σ.Ε. ἔχει ἐλαχιστοποιηθῆ ἐξ αἰτίας τῆς Προτεσταντικῆς πλειονότητος ἐντὸς Αὐτοῦ καί στὸ προσωπικόν του. Ἔτσι τὸ Π.Σ.Ε. κινδυνεύει νά ἀπολέσῃ τὸν οἰκουμενικόν του χαρακτήρα καί νά μετατραπῇ σ' ἕνα Παν-Προτεσταντικὸ ὄργανισμὸ... μὲ ἀποτέλεσμα τελευταῖα νά ἐπιβληθῇ ἕνα Προτεσταντικὸ πνεῦμα καί ἦθος σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς ἐκφάνσεις τοῦ Π.Σ.Ε....*

Ἐξ αἰτίας τούτου, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προτείνει, ὅπως ἡ παροῦσα διάσκεψις μὴ περιορισθῇ μόνον στὴν ἐξέτασιν θεολογικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ νά προχωρήσῃ σὲ θεολογικὲς ἐφαρμογὰς ὥστε νά θεραπεύσῃ τὴν παροῦσα ἰσχνὴ φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας στὸ Παγκόσμιον Συμβούλιο. Πρέπει τοῦλάχιστον νά ἀπαιτήσῃ ὅπως ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε κάθε Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία νά μπορῇ νά διορίζῃ ἐκείνους ποῦ Ἐκείνη θεωρεῖ ὡς πλέ-

ον ικανούς νά τήν εκπροσωποῦν, καί ὄχι ὅπως γίνεται τώρα, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθόδοξων εἴτε νά προτείνονται εἴτε καί νά διορίζονται ἀπ' εὐθείας ἀπό τήν Προτεσταντικήν πλειονότητα...»

Κατά τήν συνεδρία τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, πού ἔγινε τὸ 1979 στὸ Kingston, Jamaica, ἀποφασίσθηκε νά συγκληθῆ εἰδικὴ Διάσκεψις πρὸς ἐξέτασι τῆς Ὁρθόδοξου συμμετοχῆς στὸ Π.Σ.Ε. Ἡ Διάσκεψις αὐτὴ πραγματοποιήθηκε στὴ Σόφια Βουλγαρίας ἀπὸ 23ης ἕως 31ης Μαΐου 1981. Ἡ Διάσκεψις φιλοξενήθηκε ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας. Σ' αὐτὴ συμμετείχαν 23 ἐκπρόσωποι ἀπὸ τίς κατὰ τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καί 7 ἀπὸ τὴ Γενικὴ Γραμματεία τοῦ Π.Σ.Ε. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐξεπροσώπησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Αἰμιλιανὸς καί ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Γεώργιος Τσέτσης· τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους κ. Βαρνάβας καί ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Ρωμανίδης. Ἐπὶ πλέον παρόντες ἦσαν ἐκπρόσωποι τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Μόσχας, Σερβίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας καί Γεωργίας, καί τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν Κύπρου, Πολωνίας καί Τσεχοσλοβακίας καί ἀπὸ τὴ «Μετροπόλια» τῆς Ἀμερικής.

Καταχωροῦμεν τώρα τὰ desiderata, τὰ ὁποῖα ὑπέβαλεν στὴν Διάσκεψιν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἄς σημειωθῆ ὅτι οἱ ἀξιώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἀρκούντως αὐστηρῆς ἀλλὰ καί δίκαιες, προσβλέποντας στὴν ἐξασφάλισιν τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ Π.Σ.Ε. βάσει Ὁρθόδοξων ἐκκλησιολογικῶν καί κανονικῶν κριτηρίων.

A. Desiderata τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Π.Σ.Ε. ὀφείλει νά ἐγγυηθῆ στὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τὸ ἀπαράγραπτο δικαίωμά τους νά λειτουργοῦν ἐντὸς τοῦ Π.Σ.Ε. σύμφωνα μὲ τὴν Ὁρθόδοξον ἐκκλησιολογία καί τὸ Κανονικὸ Δίκαιο. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Καταστατικὸς Χάρτης, οἱ κανονισμοὶ καί οἱ διατάξεις, οἱ ὁποῖες προφανῶς εἶναι ἐπαρκεῖς γιὰ νά ἐγγυηθοῦν τὴν συμμετοχὴ τῶν Προτεσταντῶν ἐπὶ Προτεσταντικῆς βάσεως πρέπει νά τροποποιηθοῦν ὥστε νά ἐγγυῶνται τὸ ἴδιο γιὰ τοὺς Ὁρθόδοξους. Ἡ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθόδοξων πρέπει νά εἶναι Ὁρθόδοξη καί τῶν Προτεσταντῶν Προτεσταντικὴ.

1. Ἀξιώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδικὴ τῆς συμμετοχὴ στὸ Π.Σ.Ε.:

α) Κατ' οὐδένα τρόπον ἐπιτρέπει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σὲ Προτεστάντες ἢ ἀκόμη καί σὲ Ὁρθόδοξους ἄλλης ἀδελφῆς Ἐκκλησίας νά ἐπιλέγουν τοὺς ἐκπροσώπους τῆς στὴν Κεντρικὴ καί στὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, στὶς Μονάδες (Units) καί Ὑπο-Μονάδες (Sub-Units) τοῦ Π.Σ.Ε. Καμμὶ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν διεκδίκησε ποτὲ ἢ διεκδικεῖ τέτοιο δικαίωμα καί κατ' ἀναλογίαν εἶναι ἀκόμη περισσότερο ἀδύνατο νά παραχωρηθοῦν τέτοια δικαιώματα σὲ μὴ-Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Π.Σ.Ε.

β) Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖ, ὅπως τὸ Π.Σ.Ε. παύσῃ τὴν συνθήειά του νά προτείνῃ ὀνόματα πρὸς διορισμὸν ὡς ἐκπροσώπων τῆς στὶς διάφορες Μονάδες, Ὑπο-Μονάδες, ἐπιτροπὲς καί ὁμάδες μελέτης τοῦ Π.Σ.Ε. Εἶναι χρέος τῆς Ἐκκλησίας νά γνωρίζῃ Αὐτὴ ποῖοι εἶναι οἱ εἰδήμονες διὰ τίς διάφορες ἐργασίας ἐντὸς τοῦ Π.Σ.Ε. Ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ δεχθῆ τὴν πρακτικὴ φίλοι νά ἐνεργοῦν ὥστε νά προσκαλοῦνται φίλοι τους καί νά ἐκδίδονται προσκλήσεις μὲ σκοπὸν νά προάγουν προσωπικὲς τοποθετήσεις καί θέσεις ἢ νά ἐμποδίσουν τὸν διορισμὸν ὠρισμένων ἐξ αἰτίας προσωπικῶν ἢ θεολογικῶν διαφορῶν.

γ) Σὲ κάθε περίπτωσι ἡ Ἐκκλησία (τῆς Ἑλλάδος) ὀρίζει τοὺς ἐκπροσώπους τῆς καί καθόλου δὲν δέχεται τὴν μεσολάβησι Ἐπιτροπῶν Ὀνομασίας, εἴτε εἶναι Προτεσταντικῆς, Ὁρθόδοξες ἢ Μικτές.

δ) Ἐπὶ πλέον ἡ Ἐκκλησία διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικαταστάσεως οἰουδήποτε ἐκπροσώπου τῆς, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον.

ε) Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται νά δεχθῆ τὴν πρακτικὴ τοῦ Π.Σ.Ε. νά προσκαλῆ τὰ Μέλη του ἰδιωτικῶς γιὰ ἰδιωτικὲς διασκέψεις ἢ προγράμματα μελέτης καί μάλιστα ἐν ἀγνοίᾳ τῆς. Δὲν ἀνήκουμεν σὲ ἓνα Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν πού ἔχει ἰδιωτικὰ ἄτομα πού συναντῶνται σὲ ἰδιωτικὲς διασκέψεις καί προγράμματα.

2. Ἀξιώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίς ὁποῖες διεκδικεῖ μαζὶ μὲ τίς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες:

α) Ὃταν δὲν καθίσταται δυνατὸν νά συνταχθῆ κοινὸ κείμενον ἐπὶ συγκεκριμένων θεμάτων, οἱ Ὁρθόδοξοι αὐτομάτως θὰ πρέπει νά ἔχουν τὸ δικαίωμα νά διατυπώσουν τίς

θέσεις των σὲ χωριστὴ δήλωσι. Σὲ καμμιά περίπτωση δὲν πρέπει κείμενα νὰ υἰοθετοῦνται ἀπλῶς κατὰ πλειοψηφίαν.

β) Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες εἶναι ἴσες, ἀσχέτως γεωγραφικοῦ ἢ ἀριθμητικοῦ μεγέθους. Ἐπὶ πλέον οὐδεμία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δύναται νὰ ἐκπροσωπήσῃ ἄλλη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐκτὸς ἂν ἔχει παρακληθῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποία ἐκπροσωπεῖ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τοῦλάχιστον ἓνας ἐκπρόσωπος ἀπὸ κάθε Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία θὰ πρέπει νὰ συμμετέχῃ στὴν Κεντρικὴ καὶ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἐπίσης ἡ συμμετοχὴ σὲ ὅλες τὶς Μονάδες καὶ Ὑπο-Μονάδες θὰ πρέπει νὰ εἶναι προσιτὴ σὲ ὅλες τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Ὄταν μιὰ Ἐκκλησία εὐρίσκει τοῦτο ἀδύνατον πρέπει νὰ τῆς ἐπιτρέπεται νὰ ὀρίσῃ ὡς ἐκπρόσωπό της ἓναν ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους ἄλλης Ἐκκλησίας.

γ) Τὸ ποσοστὸ τῆς Ὁρθοδόξου συμμετοχῆς στὴ Γενικὴ Συνέλευσι, στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, στὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ στὶς Μονάδες καὶ Ὑπο-μονάδες θὰ πρέπει νὰ ἀντανανκᾶ τὴν πραγματικὴ ἀριθμητικὴ σχέση τῶν Ὁρθοδόξων ὡς πρὸς τὶς ἄλλες Ἐκκλησίες-Μέλη. Ἰδιαίτερος τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ἰσχύῃ ὡς πρὸς τὴ συμμετοχὴ στὴν Ἐπιτροπὴ «Πίστις καὶ Τάξις».

δ) Ὁ διορισμὸς Ὁρθοδόξων στὸ Προσωπικὸ (Staff) τοῦ Π.Σ.Ε. πρέπει νὰ γίνεται μὲ σκοπὸ ἢ κάθε [Ὁρθόδοξος] Ἐκκλησία νὰ ἐκπροσωπῆται. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ Ὁρθόδοξη Ὁμάδα Ἐργασίας (Orthodox Task Force) θὰ γίνῃ πλήρως ἀντιπροσωπευτικὴ καὶ ἡ κάθε Ἐκκλησία θὰ ἔχῃ κάποιον στὴ Γενεὺθ πού νὰ προάγῃ καὶ συντονίζῃ τὴν συμμετοχὴ της.

ε) Εἰς τὶς Πανορθόδοξες Διασκέψεις τοὺς οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες χρησιμοποιοῦν τὴν Ἑλληνικὴ καὶ τὴ Ρωσικὴ ὡς ἐπίσημες γλῶσσες ἐπικοινωνίας. Σ' αὐτὲς ἔχει προστεθῆ καὶ ἡ Γαλλικὴ, ὄχι μόνον γιὰ λόγους πρακτικούς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ Λατινόφωνη Ρωμαϊκὴ Παράδοση ἱστορικὰ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα πρέπει νὰ γίνῃ γλῶσσα ἐργασίας ἐντὸς τοῦ Π.Σ.Ε. γιὰ νὰ αὐξήσῃ τὴν ἀποτελεσματικὴ συμμετοχὴ τῶν πέντε ἑλληνοφώνων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

3. *Ἐνας Κώδικας Δικαιωμάτων (Bill of Rights)* πρέπει νὰ ἐνσωματωθῆ εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ Π.Σ.Ε. Τὰ δικαιώματα αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπαράγραπτα καὶ νὰ μὴν ὑπόκεινται στὴν ψήφο τῆς πλειοψηφίας. Ἐὰν δὲν γίνῃ τοῦτο, οἱ Ὁρθόδοξοι παντοτινὰ θὰ ὑπόκεινται στὴ θέλησι

μιᾶς Προτεσταντικῆς πλειοψηφίας, σὲ θέση ζητιάνων, ζητοῦντες τὴν ἐφαρμογὴ τῶν δικαιωμάτων σὰν χάρις. Ἡ Δήλωσι τοῦ Τορόντο, σὲ διορθωμένη μορφή, ἴσως νὰ μπορῆ νὰ χρησιμοποιηθῆ σὰν βάση γιὰ ἓνα τέτοιο Κώδικα. Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονηθῆ, ὅτι παρὰ τὴν Δήλωσι τοῦ Τορόντο τοῦ 1950, ἡ Διάσκεψις τοῦ Μοντρεάλ τῆς «Πίστις καὶ Τάξις» εἶδε νὰ ξεδιπλῶνῃ μπροστά της μιὰ πολὺ καλὰ ὀργανωμένη καὶ συντονισμένη προσπάθεια νὰ προσδοθοῦν εἰς τὸ Π.Σ.Ε. οἱ χαρακτῆρες τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἀξιώσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς καὶ ἐκείνων τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐναντι τοῦ Π.Σ.Ε. ἦσαν παρόμοιες καὶ παρεμφερεῖς μὲ ἐκεῖνες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ δὲν ἐπαρκεῖ ὁ χώρος, καταχωρίζομεν ἐνδεικτικῶς μόνον μερικὰ ἀπὸ τὰ desiderata τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου:

B. Desiderata τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου:

I. Ὡς πρὸς τὴν παρουσίαν τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τὸ Π.Σ.Ε. γενικῶς

1. Τὸ Π.Σ.Ε. ὀφείλει νὰ δεχθῆ ὡς βασικὴ ἀρχή, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν εἶναι σὰν τὶς λοιπές Ἐκκλησίες-Μέλη καὶ ὅτι οἱ κατὰ Τόπους Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται καὶ νὰ μεταχειρίζονται ἀπλῶς σὰν «ἐκκλησιαστικὰ σώματα» (ecclesiastical bodies). Ὀφείλει, συνεπῶς, νὰ ἀναγνωρίσῃ τὶς ἐκκλησιολογικὰς προϋποθέσεις τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸ Π.Σ.Ε. καὶ στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι γενικὰ. Ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι στὴν παρούσα μορφή τοῦ Π.Σ.Ε. ἡ Ὁρθοδοξία συνιστᾷ τὸ ἥμισυ τοῦ Χριστιανικοῦ Κόσμου πού ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸ Συμβούλιο, καὶ ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία κάνει τοῦτο ὄχι σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς «ὁμολογιακὰς οἰκογένειες» ἀλλὰ ὡς ἡ κυρία Παράδοσις τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας.

2. Τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖον ζητεῖ μιὰ περισσότερο ἀντιπροσωπευτικὴ παρουσία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸ ἔργο, στὶς δραστηριότητες καὶ συνεπῶς καὶ στὰ ὄργανα, τμήματα καὶ ἐπιτροπές τοῦ Π.Σ.Ε.

3. Τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖον ζητεῖ μεγαλυτέρα ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ μετοχὴ μελῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸ Προσωπικὸ τοῦ Π.Σ.Ε., σὲ ἡγετικὰς θέσεις καὶ σὲ θέσεις εὐθύνης διὰ τὰ προγράμματα. Τὸ Π.Σ.Ε. συνεπῶς

ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἶτημα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν νὰ ἰδοῦν ὠρισμένες θέσεις εὐθύνης νὰ κατέχωνται ἀπὸ Ὁρθοδόξους τοῦ μονίμου Προσωπικοῦ.

II. Ὡς πρὸς τὴν Ὁρθόδοξο θεολογικὴ παρουσία στὸ Π.Σ.Ε.

4. Τὸ Π.Σ.Ε. πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκη νὰ λαμβάνωνται σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν οἱ γνώμες καὶ προτάσεις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἰδίως σὲ θέματα ἀρχῆς καὶ σὲ θεολογικὲς συζητήσεις ποὺ ἔχουν ἄμεσες συνέπειες ἐπάνω σὲ οὐσιαστικὲς πτυχὲς τῆς πίστεως καὶ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, π.χ. τὸ Βάπτισμα, ἡ Εὐχαριστία καὶ ἡ Ἱερωσύνη, ἡ χειροτονία τῶν γυναικῶν, ἡ συνοδικότης, ἡ θεολογία τῆς ἐνότητος, ὁμολογοῦντες τὸν Χριστὸν σήμερα, κ.λπ.

5. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καθαρὴ καὶ ἱκανὴ κυκλοφορία τῆς Ὁρθοδόξου θεολογικῆς σκέψεως κατὰ τὴν διάρκεια ὅλων τῶν σταδίων τῆς ἀναπτύξεως τῶν κειμένων τοῦ Π.Σ.Ε.: κατὰ τὸ στάδιον τῆς συντάξεως, τὸ στάδιον τῆς ἀναμορφώσεως ἢ τροποποιήσεως καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ στάδιον τῆς προετοιμασίας τοῦ τελικοῦ κειμένου.

6. Ζητοῦμε τὴν ἀναγνώρισι καὶ τὸν σεβασμὸ τοῦ δικαιώματος τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδόξου θεολογίας νὰ συμμετέχουν στὴ σύνταξιν τῶν θεολογικῶν καὶ ἄλλων κειμένων τοῦ Π.Σ.Ε. ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ ἀρχικὰ στάδια.

7. Ὅταν ζητεῖται ἀπὸ τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες νὰ ἐκφράσουν τὴ γνώμη τους ἐπὶ συγκεκριμένων θεμάτων, οἱ ἀπόψεις τους πρέπει νὰ λαμβάνωνται σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν, νὰ ἐκτίθενται μὲ καθαρότητα, νὰ γνωστοποιοῦνται στὶς ἄλλες Ἐκκλησίες-Μέλη καὶ νὰ διανέμονται μὲ τὴν πρέπουσα προσοχὴ καὶ φροντίδα.

III. Ὡς πρὸς τὴν φύσιν τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ τὶς ἐμφανιζόμενες τάσεις ἐξελιξέως του

8. Ζητοῦμε τὴν ἀναθεώρησι καὶ ἀναδιατύπωσι τῶν βασικῶν ἐκκλησιολογικῶν καὶ ἄλλων κριτηρίων διὰ τὴν εἰσοδογὴ νέων Ἐκκλησιῶν-μελῶν εἰς τὸ Π.Σ.Ε....

.....

10. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεχιζομένη αὔξησι τοῦ ἀριθ-

μοῦ τῶν Μετερρυθμισμένων Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖες εἰσέρχονται στὸ Π.Σ.Ε. (ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν δὲν αὐξάνεται, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ αὐξάνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο) πρέπει σοβαρὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο δημιουργεῖ μιὰ ἀνισότητα καὶ μιὰ ἀνισορροπία μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν, κάτι ποὺ ἀπὸ πλευρᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας εἶναι ἀπαράδεκτο καὶ ποὺ ὀδηγεῖ σὲ δυσκολίες καὶ ἐμπόδια γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους ἐταίρους.

11. Ὡς πρὸς τὶς ἐκκλησίες, ὁμολογίες καὶ ἄλλες μικρὲς χριστιανικὲς ἐκκλησιαστικὲς ομάδες καὶ κοινότητες ποὺ ἔχουν ἤδη γίνει ἀποδεκτὲς ὡς μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. πρέπει νὰ ἐκπονηθῇ μελέτη μὲ σκοπὸ τὴν ἀποφυγὴ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τους, καὶ μὲ ἄμεσο σκοπὸ τὴν ἐπανίδρυσιν τοῦ βασικοῦ χαρακτήρα τοῦ Π.Σ.Ε. ὡς «*Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*».

.....

13. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀνησυχία της, ἐξ αἰτίας τοῦ γεγονότος, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται τὸ Π.Σ.Ε., καὶ ὠρισμένα ἀπὸ τὰ συμπεράσματα στὰ ὁποῖα καταλήγει, τὸ Π.Σ.Ε. πολλὰς φορὲς ἐπαναλαμβάνει τὸν ἑαυτόν του· ἡ ἐμβέλεια τῶν ἐνδιαφερόντων του αὐξάνεται· τὸ Συμβούλιον ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾷ πολιτικὸν χαρακτήρα καὶ στρέφει τὴν προσοχὴν του σὲ προβλήματα μὲ ὅλονεν καὶ περισσότερο κοσμικὸν χαρακτήρα καὶ ἔτσι παρεκκλίνει ἀπὸ τὴν κυρία του μέριμνα: τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν.

14. Δεδομένου τούτου, εἰλικρινὴς ἐπιθυμία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι ὅπως τὸ Π.Σ.Ε. ἐμπλουτισθῇ μὲ περισσότερη πνευματικότητα, λειτουργικὴ ζωὴ καὶ Παρραδοσιακὸ ἦθος ποὺ θὰ διαποτίζη ὅλα τὰ πεδία δράσεως, τὶς ἐνέργειες καὶ τὰ κείμενά του.

Μπροστὰ στὶς ἀξιώσεις αὐτὲς ὁ τότε Γενικὸς Γραμματεὺς, Dr. Philip Potter, παρετήρησεν, ὅτι αὐτὲς μποροῦν νὰ ὑλοποιηθῶν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Γραμματεία χωρὶς τροποποίησι τοῦ ὑφισταμένου Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ προφορικῶς ὑποσχέθηκε, δίκην συμφωνίας κυρίων, ὅτι ἡ Γραμματεία τοῦ Π.Σ.Ε. θὰ ὑλοποιεῖ, ὅσα ἐτέθεσαν ὡς *disiderata* ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων.

Πράγματι, γιὰ μερικὰ χρόνια ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τηρήθηκε σὲ γενικὲς γραμμὲς. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὁμως καὶ τὴν ἀποχώρησι τοῦ κ. Πότερ ἀπὸ τὴν Γενικὴ Γραμματεία βαθμηδὸν τὸ Π.Σ.Ε. ἐπέστρεψεν στὴν προτέρα του τακτικὴν.

Ἐτσι τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1998 (29 Ἀπριλίου-2 Μαΐου)

τῆ προσκλήσει τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου καὶ σὲ ανταπόκρισι αἰτήματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καὶ λόγῳ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας ἀπὸ τὸ Π.Σ.Ε., ἔγινε Συνάντησις ἐκπροσώπων τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν στὴν Θεσσαλονίκη μὲ σκοπὸ νὰ ἀξιολογηθοῦν τὰ νεώτερα δεδομένα στὶς Σχέσεις Ὀρθοδοξίας καὶ Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Κατ' αὐτὴν οἱ ἐκπρόσωποι, μεταξὺ ἄλλων, ἐπεσήμαναν ὅτι:

1. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὀρθοδοξίας στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι ἐστηρίχθη πάντοτε στὴν Ὀρθόδοξο Παραδόσι, στὶς ἀποφάσεις τῶν Ἱερῶν Συνόδων τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων, ὅπως π.χ. τῆς Γ' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως τοῦ 1986, καὶ τῆς Συνάξεως ἐν Φαναρίῳ τῶν Ὀρθοδόξων Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τὸ ἔτος 1992.

Κρίνεται, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν ποὺ τῆς ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ παρέχῃ μαρτυρίαν τῆς Ἀληθείας ἐνώπιον τοῦ μὴ ὀρθοδόξου κόσμου. Δὲν πρέπει νὰ διακοποῦν οἱ δεσμοὶ τῆς μὲ τοὺς χριστιανοὺς τῶν ἄλλων Ὁμολογιῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔτοιμοι διὰ συνεργασία μὲ τὴν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία.

Πράγματι τὸ Π.Σ.Ε. ὑπῆρξεν ἓνα βῆμα, μέσα στοῦ ὁποῖο ἡ πίστις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ἀποστολὴ καὶ οἱ ἀπόψεις τῆς σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν εἰρήνη, τὴν δικαιοσύνη, τὴν ἀνάπτυξι καὶ προστασία τοῦ περιβάλλοντος, ἔγιναν γνωστὰ στὸν κόσμον. Ἀναπτύχθηκε μία καρποφόρος συνεργασία μὲ ἄλλα μέλη τοῦ Συμβουλίου μὲ σκοπὸ νὰ δοθοῦν ἀπαντήσεις στὶς προκλήσεις τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Καταδικάσθηκε ὁ προσηλυτισμὸς καὶ πολλὰς ἐμπεριστατες Ἐκκλησίες βρῆκαν ὑποστήριξι γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν ἀποστολή τους μέσα στὸν κόσμον. Τὰ Ὀρθόδοξα συμφέροντα προωθήθηκαν, κυρίως σὲ χώρους ὅπου οἱ Ὀρθόδοξοι, ὡς μειονότητες ἔγιναν ἀντικείμενα διακρίσεων. Οἱ Ὀρθόδοξες ἀπόψεις γιὰ τὰ πολιτικά, οἰκονομικά καὶ πολιτισμικά θέματα ἐτέθησαν ἐπὶ τάπητος, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ θέμα τῶν σχέσεων τῶν Ὀρθοδόξων μὲ τὰ λοιπὰ θρησκευόμενα. Σχισματικὲς ὁμάδες καὶ τὰ οὕτω καλούμενα ἀνανεωτικὰ κινήματα, μετὰ ἀπὸ ἀπαίτησι τῶν Ὀρθοδόξων, δὲν ἔγιναν δεκτὰ ὡς μέλη τοῦ Συμβουλίου.

Ἐν τούτοις, ὑπάρχουν ὠρισμένες ἐξελίξεις ἐντὸς Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου,

ἐξελίξεις, ποὺ ἀντικατοπτρίζονται μέσα σ' αὐτό, καὶ ποὺ ὁμως θεωροῦνται ὡς ἀπαράδεκτες ἐκ μέρους τῶν Ὀρθοδόξων. Σὲ πλεῖστα ὅσα συνέδρια τοῦ Π.Σ.Ε. οἱ Ὀρθόδοξοι ἦσαν ἀναγκασμένοι νὰ ἐμπλακοῦν σὲ συζητήσεις θεμάτων, ἐντελῶς ξένων πρὸς τὴν παράδοσί τους. Κατὰ τὴν Ζ' Γενικὴ Συνέλευσι στὴ Καμπέρρα τὸ 1991 καὶ κατὰ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ 1992 στὴ Γενεύη οἱ Ὀρθόδοξοι σύνεδροι σθεναρῶς ἀντιστάθηκαν στὴν ἰδέα τῆς μυστηριακῆς διακοινωνίας μὲ τοὺς ἑτεροδόξους· στὸ θέμα τῆς «περιεκτικῆς» γλώσσας· στὸ θέμα τῆς χειροτονίας τῶν γυναικῶν· στὸ θέμα τῶν δικαιωμάτων τῶν οὕτω καλουμένων «σεξουαλικῶν μειονοτήτων» καὶ ὠρισμένων τάσεων ποὺ ἀφοροῦν τὸν θρησκευτικὸ συγκρητισμὸ. Οἱ δηλώσεις τῶν Ὀρθοδόξων ἐπάνω στὰ παραπάνω θέματα θεωρήθηκαν πάντοτε ὡς δηλώσεις μειοψηφίας καὶ ἔτσι δὲν ἐπηρεάσαν τὸ ἦθος ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ Π.Σ.Ε.

Μετὰ ἀπὸ ἓναν ὀλόκληρον αἰῶνα ὀρθοδόξου συμμετοχῆς στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι καὶ παρουσίας μισοῦ αἰῶνα στὸ Π.Σ.Ε., δὲν διαπιστώνεται ἱκανοποιητικὴ πρόοδος στὸ πολυμερῆ Θεολογικὸ Διάλογο μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν. Ἀντίθετα τὸ χάσμα μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου μειοψηφίας καὶ τῆς Προτεσταντικῆς πλειοψηφίας γίνεται μεγαλύτερο λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀναλόγων τάσεων μέσα στοὺς κόλπους ὠρισμένων Προτεσταντικῶν Ὁμολογιῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ὀρθοδόξου συμμετοχῆς στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι, γιὰ πολλὰς δεκαετίες, ἡ Ὀρθοδοξία οὐδέποτε προδόθηκε ἀπὸ τοὺς Ὀρθοδόξους ἀντιπροσώπους τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἀντίθετα, οἱ ἐκπρόσωποι αὐτοὶ πάντοτε ὑπῆρξαν κατὰ πάντα πιστοὶ στὶς ἐντολὰς τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἐνήργησαν ἐν πλήρει συμφωνίᾳ πρὸς τὴν κανονικὴν τάξι, τὴ διδασκαλία τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

2. Κατὰ ταῦτα, προτείνεται ὅπως τὸ Π.Σ.Ε. ὑποστῆ ριζικὴ ἀνασυγκρότησι, προκειμένου νὰ ὑπάρξῃ δυνατότης πληρεστέρας Ὀρθοδόξου συμμετοχῆς. Σὲ πολλὰς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες ἐγείρονται ἐρωτηματικά ὡς πρὸς τὴν ἔννοια τοῦ νὰ εἶναι μὴ Ἐκκλησία μέλος ἐνὸς εὐρυτέρου σώματος, τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

3. Ἐντόνως συνιστᾶται ὅπως οἱ Ὀρθόδοξες Ἀντιπροσωπεῖες μεταβοῦν στὴν Η' Γενικὴ Συνέλευσι στὴν Χαράρε ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις:

Ὅλες οἱ Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες καλοῦνται νὰ ἀποστείλουν ἐπισήμους ἀντιπροσώπους στὴν Η' Γενικὴ Συ-

νέλευσι, προκειμένου νὰ ἐκφράσουν τὰ ἐνδιαφέροντά τους ὡς ἑξῆς:

α) Οἱ Ὁρθόδοξοι σύνοδοι ἐν Χαράρε θὰ παρουσιάσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸ παρὸν κείμενο τῆς ἐν Θεσσαλονίκη Διορθοδόξου Συναντήσεως·

β) Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Συνελεύσεως οἱ Ὁρθόδοξοι σύνοδοι δὲν θὰ συμμετάσχουν σὲ οἰκουμενικὲς λατρευτικὲς συνάξεις, κοινὲς προσευχὲς, λατρεῖες καὶ ἄλλες θρησκευτικὲς τελετές.

γ) Οἱ Ὁρθόδοξοι δὲν θὰ λάβουν μέρος στὶς διαδικασίες ψηφοφορίας· στὶς ὀλομέλειες καὶ στὶς ὁμάδες ἐργασίας, καὶ ἂν χρειασθῆ, θὰ παρουσιάσουν τὶς Ὁρθόδοξες θέσεις καὶ ἀπόψεις·

δ) Τα ἄνωτέρω θὰ ἰσχύσουν μέχρις ὅτου ἐπέλθουν ριζικὲς ἀναδιοργανώσεις στὸ Π.Σ.Ε., πού θὰ ἐπιτρέψουν ἱκανοποιητικὴ Ὁρθόδοξη συμμετοχὴ.

4. Δηλώνεται, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἱκανοποιημένη μὲ τὴν παρούσα μορφή τῆς Ὁρθόδοξης συμμετοχῆς στὸ Π.Σ.Ε. Ἐὰν οἱ δομὲς τοῦ Π.Σ.Ε. δὲν ὑποστοῦν ριζικὲς ἀλλαγές, ἐνδέχεται καὶ ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὸ Συμβούλιο. Οἱ Ὁρθόδοξοι σύνοδοι πού θὰ λάβουν μέρος στὴν Ἡ' Γενικὴ Συνέλευσι πού θὰ γίνῃ στὸ Χαράρε κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1998 θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ διαμαρτυρηθοῦν σὲ περίπτωσι πού ἐκπρόσωποι τῶν «σεξουαλικῶν μειονοτήτων» προσπαθήσουν νὰ γίνουν δεκτοὶ στὸ ἐπίσημο πρόγραμμα τῆς Συνελεύσεως.

5. Τέλος, οἱ σύνοδοι ὑπογραμμίζουν ὅτι οἱ μείζονες ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῶν Ὁρθοδόξων στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνες πρὸς τὶς Πανορθόδοξες ἀποφάσεις καὶ πρέπει νὰ λαμβάνονται ἐν συνεννοήσει μὲ τὶς κατὰ τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

6. Οἱ σύνοδοι, ἐπίσης, κρίνουν ὡς ἀπαραίτητο καὶ προτείνουν τὴ σύστασι μιᾶς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων ἐκπροσώπων καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Π.Σ.Ε. Ἡ Μικτὴ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργο της μετὰ τὴ Συνέλευσι τοῦ Χαράρε, προκειμένου νὰ συζητήσῃ ἀποδεκτοὺς ὅρους, ὅσον ἀφορᾷ στὴ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι καὶ τὴ ριζικὴ ἀναδιάρθρωσι τοῦ Π.Σ.Ε.

Πράγματι, ἡ πρότασι περὶ δημιουργίας μιᾶς Εἰδικῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησι ἀποδεκτῶν ὁρων περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὁρθοδόξων στὴν

Οἰκουμενικὴ Κίνησι ἐγίνε ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευσι τοῦ Π.Σ.Ε. στὸ Χαράρε, Ζιμπάμπουε, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1998.

Ἔτσι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 258/30.03.1999 Πατριαρχικοῦ Ἐγγράφου ἐκάλεσε τὶς κατὰ τόπους Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, νὰ διορίσουν ἕναν ἢ δύο ἐκπροσώπους διὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν Διορθοδόξο Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία θὰ διαλέγετο μὲ τὸ Π.Σ.Ε. περὶ τῆς περαιτέρω συμμετοχῆς τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνταποκρίθηκε θετικὰ καὶ ἐγνώρισε στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1971/1874/07.09.1999 Συνοδικὸ Ἐγγραφο τὸν διορισμὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου καὶ Σεβίων καὶ Κοζάνης κ. Ἀμβροσίου ὡς ἐκπροσώπων τῆς στὴν ἐν λόγῳ Διορθόδοξο Ἐπιτροπὴ.

Λόγῳ ἀδυναμίας ἐκ λόγων ὑγείας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σεβίων καὶ Κοζάνης κ. Ἀμβροσίου ἀντικατεστάθη, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 5671/2335/03.11.1999 Συνοδικὸ Ἐγγραφο, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Χρυσόστομο.

Ἡ πρώτη προπαρασκευαστικὴ συνάντησι τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς ἐγίνε στὴ Γενεῦθ ἀπὸ 1ης ἕως 5ης Δεκεμβρίου τοῦ 1999. Σ' αὐτὴν συμμετεῖχαν καὶ οἱ δύο Σεβασμιώτατοι ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ ἐν λόγῳ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖτο ἀπὸ 30 μέλη-ἐκπροσώπους τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἀντιχαλκηδονίων.

Ἡ Διορθόδοξος Αὐτὴ Ἐπιτροπὴ συνήλθε γιὰ πρώτη φορὰ μαζὶ μὲ τὴν ἀντίστοιχη Ἐπιτροπὴ τοῦ Π.Σ.Ε. ἐν Μοργες, Ἑλβετία ἀπὸ 6-8 Δεκεμβρίου 1999. Ἔτσι σχηματίσθη ἡ Μικτὴ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται συνολικῶς ἀπὸ 60 μέλη: 30 Ὁρθόδοξοι καὶ Ἀντιχαλκηδόνιοι, καὶ 30 Προτεστάντες.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ πρώτη κοινὴ συνάντησι ἡ Ἐπιτροπὴ καθώρισε τέσσαρες τομεῖς ἐργασίας, διὰ κάθε ἕναν ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὥρισε καὶ εἰδικὴ ὑποεπιτροπὴ. Οἱ τομεῖς-ὑποεπιτροπές ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι:

1. Ἡ διοικητικὴ δομὴ (organization) τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ οἱ διαδικασίες λήψεως ἀποφάσεων.

2. Τὸ «στὴλ» (style) καὶ ἥθος τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ οἱ τρόποι κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ Ἐκκλησίες-Μέλη σχετίζονται μεταξὺ τους.

3. Ἡ ἀνάλυσις τῶν κοινῶν θεολογικῶν σημείων καὶ

διαφορῶν μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν-μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ

4. Νέα μοντέλα καὶ προτάσεις γιὰ τὴν ἔκφρασι παγκοσμίας οἰκουμενικῆς συναδελφότητος (fellowship) κατὰ τρόπον διευκολύνοντα τὴν ἐπαρκῆ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σ' αὐτήν.

Στὴν πρώτη ὑποεπιτροπὴ συμμετείχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος. Στὴ τρίτη ὑποεπιτροπὴ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος.

Σ' αὐτὴν ἐκπροσωπήθηκαν ὅλες οἱ Ὁρθόδοξες καὶ Ἀντιχαλκηδόνιες Ἐκκλησίες, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Σερβίας. Οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες Βουλγαρίας καὶ Γεωργίας ἀπέστειλαν παρατηρητές.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ συνήλθε εἴτε σὲ ὁλομέλεια εἴτε σὲ ὑποεπιτροπὲς στὴν Κρήτη τὴν 24.04.2000, στὸ Κάιρο ἀπὸ 20-27.10.2000 [ὄλομ.], στὴν Οὐγγαρία ἀπὸ 14-21.11.2001 [ὄλομ.] καὶ στὸ Ἐλσίνκι τὸν Μάϊο τοῦ 2002, καὶ ἀκολούθως ὑπέβαλε τὶς προτάσεις τῆς στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Π.Σ.Ε.

Τὸν Αὐγούστον τοῦ αὐτοῦ ἔτους (2002) ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἀσχολήθηκε καὶ ἐνέκρινε τὶς προτάσεις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Αὐτὲς ἐστιάζονται στὰ ὡς κάτωθι θέματα:

α) *Περί τοῦ εἶδους τοῦ Συμβουλίου πού ἐπιθυμοῦν.* Σημειώνεται ἐνδεικτικὰ ὅτι:

- Ἡ ἀναζήτησις τῆς ὁρατῆς ἐνότητος ἀναφέρεται στὶς ἐκκλησίες-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ ὄχι στὸ Συμβούλιο.

- Οἱ Ἐκκλησίες-μέλη πού συμμετέχουν στὸ Π.Σ.Ε. εἶναι αὐτὲς πού διδάσκουν καὶ λαμβάνουν τὶς δογματικὲς καὶ ἠθικὲς ἀποφάσεις, ὄχι τὸ Συμβούλιο.

- Οἱ Ἐκκλησίες-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. εἶναι αὐτὲς πού διακηρύσσουν τὴν δογματικὴ συναίνεσι, ὄχι τὸ Συμβούλιο.

- Οἱ Ἐκκλησίες-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε. εἶναι ἀρμόδιες γιὰ τὴν ἀνάπτυξι καὶ καλλιέργεια εὐαισθησίας καὶ τῆς γλώσσας πού θὰ ἐπιτρέψουν σὲ αὐτὲς νὰ στηρίξουν τὸ διάλογο μεταξύ τους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὁραματίζεται ἕνα Συμβούλιο πού θὰ κρατήσῃ τὶς ἐκκλησίες μαζὶ σὲ ἕναν οἰκουμενικὸ χῶρο:

- ὅπου ἡ ἐμπιστοσύνη μπορεῖ νὰ οἰδοκομηθῇ,

- ὅπου οἱ Ἐκκλησίες μποροῦν νὰ ἐξετάσουν καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὶς δικῆς τους ἀντιλήψεις γιὰ τὸν κόσμον, τὶς δικῆς τους κοινωνικὲς πρακτικὲς, καὶ τὶς λειτουργικὲς

καὶ δογματικὲς παραδόσεις τους, ἀντιμετωπίζοντας ἢ μία τὴν ἄλλη καὶ ἐμβαθύνοντας τὴ συνάντησί τους ἢ μία μὲ τὴν ἄλλη,

- ὅπου οἱ ἐκκλησίες ἐλεύθερα θὰ δημιουργήσουν δίκτυα γιὰ τὴν ὑπεράσπισι καὶ διακονία τῶν ἀδυνάτων καὶ θὰ καταστήσουν τοὺς ὑλικούς πόρους των διαθέσιμους ἢ μία γιὰ τὴν ἄλλη,

- ὅπου οἱ ἐκκλησίες μέσω τοῦ διαλόγου συνεχίζουν νὰ καταργοῦν τὰ ἐμπόδια πού τοὺς ἀποτρέπουν ἀπὸ τὴν ἀλληλο-ἀναγνώρισι ὡς ἐκκλησιῶν πού ὁμολογοῦν τὴν πίστι, τελοῦν ἕνα βάπτισμα καὶ μία εὐχαριστία, ἔτσι ὥστε νὰ μποροῦν νὰ βαδίζουν πρὸς μία κοινωνία στὴν πίστι, στὴ μυστηριακὴ ζωὴ καὶ στὴ μαρτυρία.

β) *Τῆς Ἐκκλησιολογίας, ὅπου σημειοῦται ἡ ὑφισταμένη διαφορὰ μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας καὶ ἐκείνης τῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν.* Διακρίνονται δύο βασικὲς ἐκκλησιολογικὲς πεποιθήσεις, δηλ. ἐκείνη τῶν ἐκκλησιῶν (ὅπως ἡ Ὁρθόδοξη) πού ταυτίζονται ἑαυτὲς μὲ τὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, καὶ ἐκείνη τῶν ἐκκλησιῶν πού θεωροῦν ἑαυτὲς ὡς μέρη τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὲς οἱ δύο ἐκκλησιολογικὲς θέσεις ἔχουν ἐπιπτώσεις στὴν ἀναγνώρισι ἢ ὄχι τοῦ βαπτίσματος τῶν ἄλλων, καθὼς ἐπίσης καὶ στὴ δυνατότητα ἢ τὴν ἀδυναμία τους νὰ ἀναγνωρίσουν ἢ μιὰ τὴν ἄλλη ὡς ἐκκλησία. Ἐχουν ἐπιπτώσεις ἐπίσης στὸν τρόπο πού οἱ ἐκκλησίες κατανοοῦν τὸ στόχο τῆς οἰκουμενικῆς κίνησης, τὰ ὄργανά της, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ τῶν θεμελιωδῶν κειμένων του.

Προκειμένου νὰ συνεχισθῇ ἡ περὶ τῆς ἐκκλησιολογίας συζήτησις θὰ πρέπει νὰ ἐρευνηθοῦν περαιτέρω τὰ ἀκόλουθα θέματα:

- πῶς κατανοοῦν οἱ ἐκκλησίες τὴν «ὁρατὴ ἐνότητα», τὴν «ἐνότητα καὶ ποικιλομορφία», καὶ τὴ δέσμευσι πού κάνουν «νὰ καλοῦν ἢ μία τὴν ἄλλη στὸ στόχο τῆς ὁρατῆς ἐνότητος»;

- πρέπει τὸ Βάπτισμα νὰ περιληφθῇ στὸ ἄρθρο-βάση τοῦ Π.Σ.Ε.;

- ποῖος εἶναι ὁ ρόλος τοῦ Π.Σ.Ε. στὴν ἐνθάρρυνσι τῶν ἐκκλησιῶν νὰ σέβονται ἢ μιὰ τὸ Βάπτισμα τῆς ἄλλης καὶ νὰ βαδίζουν πρὸς ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισι τοῦ Βαπτίσματος;

- ποία εἶναι ἡ φύσις τῆς ἀπὸ κοινοῦ διαβιώσεως πού βιώνεται μέσα στὸ Π.Σ.Ε.; Ποία εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ ὄρου

«ἀδελφότητα» (fellowship) πού χρησιμοποιεῖται σ' αὐτό τὸ πλαίσιο;

Γιὰ τὴ μελέτη αὐτῶν τῶν ἐκκλησιολογικῶν ζητημάτων εἶναι ἀνάγκη νὰ διευκρινισθῇ ἡ θεολογικὴ ἔννοια τῶν ὄρων (π.χ. ἐκκλησιακός (ecclesial), ἐκκλησιαστικός (ecclesiastical), Ἐκκλησία, ἐκκλησίες, κοινωνία κ.ἄ.) προκειμένου νὰ ἀποφευχθῇ ἡ σύγχυσι καὶ ἡ παρανόησι.

γ. *Τοῦ τρόπου λήψεως ἀποφάσεων.* Υἱοθετήθηκε ἡ διαδικασία τῆς λήψεως ἀποφάσεων διὰ τῆς συμφωνίας ἢ συναίνεσεως (Consensus Decision-Making).

Τοῦτο:

- θὰ ἐνισχύσῃ τὴν συμμετοχὴ ὄλων τῶν μελῶν στὶς διάφορες συνεδριάσεις,

- θὰ προστατεύσῃ τὰ δικαιώματα ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν περιοχῶν καὶ τῶν ομάδων, εἰδικὰ ὅσων ὑποστηρίζουν μία μειονοτικὴ ἄποψη,

- θὰ παρέχῃ ἓνα πιὸ συνεργάσιμο καὶ ἁρμονικὸ πλαίσιο γιὰ τὴ λήψι τῶν ἀποφάσεων, καὶ

- θὰ ἐπιτρέπῃ στοὺς ἀντιπροσώπους νὰ ἔχουν περισσότερο «χώρο» γιὰ νὰ διακρίνουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὶς ἐκκλησίες, τὸ Π.Σ.Ε. καὶ τὴν εὐρύτερη ἀνθρώπινη οἰκογένεια.

Συγκεκριμένως ὁ ἀκόλουθος καθορισμὸς τῆς μεθόδου συναίνεσεως υἱοθετήθηκε ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ:

Ἡ συναινετικὴ μέθοδος (consensus) εἶναι διαδικασία, μὲ τὴν ὁποία ἀναζητεῖται ἡ κοινὴ συναντίληψι μιᾶς συναντήσεως χωρὶς τὴ λήψι ἀποφάσεως μὲ τὸ σύστημα τῆς ψηφοφορίας. Ἡ συναίνεση ἐπιτυγχάνεται, ὅταν λαμβάνει χώρα μία ἢ καὶ περισσότερες ἀπὸ τὶς κατωτέρω καταστάσεις:

i. Ἡ συμφωνία ὄλων (ὁμοφωνία).

ii. Οἱ περισσότεροι συμφωνοῦν καὶ ἐκεῖνοι πού διαφωνοῦν ἔχουν ἱκανοποιηθῇ ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ συνάντησι ἦταν συγχρόνως διεξοδικὴ καὶ δίκαιη καὶ ὅτι ἡ πρότασι ἐκφράζει τὴν γενικὴ ἀντίληψι τῆς συναντήσεως. Ἐπομένως ἡ μειονότητα παρέχει τὴ συγκατάθεσί της.

iii. Ἡ συνάντησι ἀναγνωρίζει, ὅτι ὑπάρχει ποικιλία ἀπόψεων καὶ συμφωνεῖται ἢ καταγραφὴ τους στὸ βασικὸ κείμενο τῆς προτάσεως – ὄχι ἀπλᾶ καὶ μόνο στὰ πρακτικά.

iv. Ἡ συνάντησι συμφωνεῖ νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασί της.

v. Συμφωνεῖται ὅτι εἶναι ἀδύνατη ἡ λήψι ἀποφάσεως.

Ἐπομένως, ἡ συναινετικὴ διαδικασία ἐπιτρέπει σὲ μιὰ οἰκογένεια ἢ ομάδα ἐκκλησιῶν, διὰ μέσου ἑνὸς ἐκπροσώπου, νὰ προβάλλῃ ἔνστασι γιὰ ἓνα ὁποιοδήποτε προτεινόμενο θέμα καὶ νὰ ἱκανοποιηθῇ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἡ οἰκογένεια ἢ ομάδα ἐκκλησιῶν μπορεῖ νὰ σταματήσῃ ὁποιαδήποτε πρότασι μέχρι νὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ ληφθοῦν πλήρως ὑπ' ὄψιν οἱ προβληματισμοὶ τους (τὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ἰσόκυρο μὲ ἀρνησικυρία, (veto).

Δεδομένου ὅτι ἡ συναίνεσι δὲν περιλαμβάνει πάντα τὴν ὁμοφωνία, καὶ δεδομένου ὅτι θὰ ὑπάρξουν σπάνιες περιπτώσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες δοκιμάζονται οἱ διαδικασίες συναίνεσης καὶ δὲν θὰ πετυχαίνουν, θὰ ὑπάρχει ἓνας μηχανισμὸς πού θὰ ἐπιτρέπῃ στὴ συνεδρίασι νὰ κινηθῇ πρὸς τὰ ἔμπρός, πρὸς μία ἀπόφασι. Οἱ ἀναθεωρημένοι κανόνες τοῦ Π.Σ.Ε. θὰ πρέπει νὰ διευκρινίσουν πῶς αὐτὸς ὁ μηχανισμὸς λειτουργεῖ, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅτι οἱ διαδικασίες συναίνεσης δὲν ἀποδυναμώνονται. Αὐτὴ ἡ διαδικασία τῆς ἀναθεωρήσεως πρέπει νὰ γίνῃ σὲ συνεργασία μὲ τὴν Μόνιμη Ἐπιτροπὴ (Standing Committee), ἡ ὁποία ἰδρύεται διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ στὴν ὁποία θὰ συμμετέχῃ ἴσος ἀριθμὸς Ὁρθοδόξων καὶ Προτεσταντῶν.

Μέσα σὲ ἓνα συναινετικὸ πρότυπο, οἱ μειονότητες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καταγράφεται ἡ ἔλλογη ἀντίθεσί τους σὲ μία πολιτικὴ, εἴτε στὰ πρακτικά, εἴτε στὴν ἔκθεσι τῆς συνεδριάσεως, εἴτε καὶ στὰ δύο, ἐὰν κάτι τέτοιο ζητηθῇ.

Μερικὰ θέματα ἐπιλύονται καλύτερα μὲ τὴ διαδικασία τῆς ψηφοφορίας, ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ διαδικασία συναίνεσεως γίνῃ τὸ κυρίαρχο πρότυπο τῆς λήψεως ἀποφάσεων. Αὐτὰ εἶναι τὰ θέματα χρηματοδοτήσεως τῶν προγραμμάτων, θέματα προϋπολογισμοῦ καὶ διοικητικῆς ἀποφάσεις. Οἱ ἐκλογές θὰ πρέπει νὰ διευθύνονται σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες πού εἶναι ὀρισμένοι γιὰ τὴ συγκεκριμένη ἐκλογή. Ἐνῶ αὐτοὶ οἱ κανόνες μποροῦν νὰ περιλάβουν τὰ στοιχεῖα τοῦ προτύπου συναίνεσεως, μποροῦν ἐπίσης νὰ περιλάβουν μίαν διαδικασία ψηφοφορίας σὲ μερικὰ σημεῖα. Ὁ διορισμὸς τοῦ ἐκτελεστικοῦ προσωπικοῦ θὰ γίνῃ κανονικὰ μὲ συναίνεσι. Κατὰ τὴν ἐπανεξέτασι καὶ ἀναθεώρησι αὐτῶν τῶν κανόνων θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιηθοῦν διαβουλεύσεις μὲ τὴ Μόνιμη Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων.

δ) *Τῆς Κοινῆς Προσευχῆς*, ὅπου ὑπογραμμίζεται, «ὅτι

γιὰ μερικοὺς ἢ προσευχὴ μὲ Χριστιανοὺς ἐκτὸς τῆς δικῆς τους παράδοσης εἶναι ὄχι μόνον προβληματική, ἀλλὰ θεωρεῖται καὶ ἀδύνατη. Π.χ. οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ὑπολογίζονται τοὺς ἱεροὺς κανόνες, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ ἐρμηνευθοῦν ὡς ἀπαγορευτικοὶ μᾶς τέτοιας προσευχῆς...» Ἐπίσης προτείνεται ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν δύο μορφῶν τῆς προσευχῆς: τῆς ὁμολογιακῆς (confessional) καὶ τῆς διομολογιακῆς (Inter-confessional). Στὴν πρώτη ἡ προσευχὴ τελεῖται σύμφωνα μὲ τὴ συγκεκριμένη λατρευτικὴ παράδοσι μιᾶς οἰκογενείας Ἐκκλησιῶν (Ὁρθόδοξων, Λουθηρανῶν, Ἀγγλικανῶν κ.λπ.). Στὴ δευτέραν λαμβάνονται λατρευτικὰ στοιχεῖα ἀπὸ διαφόρους ὁμολογιακὰς οἰκογένειες). Σ' αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ χρῆσις συμβόλων καὶ συμβολικῶν πράξεων ποὺ μπορούν νὰ θεωρηθοῦν ὡς προκλητικὰ, προσβλητικὰ ἢ καὶ συγκρητιστικὰ.

Ἐπι πλεόν πρέπει νὰ ἀποφευχθῆ ἡ χρῆσις τῆς περιεκτικῆς γλώσσας (*inclusive language*) καὶ ἡ ἀλλοίωσις χωριῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

ε. *Τῶν θεμάτων σχέσιν ἐχόντων μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Π.Σ.Ε.* Ἐγινε θεώρησις τῶν διατάξεων περὶ τῶν προϋποθέσεων, ποὺ διέπουν τὴν ιδιότητα τοῦ Μέλους τοῦ Π.Σ.Ε. Ἡ θεώρησις αὐτὴ κινήθηκε σὲ ἐπίπεδο ὀργανώσεως περισσότερο, παρὰ σὲ ἐπίπεδο Θεολογικό. Τὸ σημαντικότερο ἀπ' ὅλα αὐτὰ εἶναι ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ πρότεινε μία νέα κατηγορία μελῶν, ἐκεῖνη τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν «Churches in Assosiation», οἱ ὁποῖες μετέχουν ἀλλὰ χωρὶς δικαίωμα ψήφου.

Ὅλες οἱ παραπάνω προτάσεις ἐγιναν ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ θὰ συζητηθοῦν κατὰ τὴ Γενικὴ Συνέλευσι τοῦ Π.Σ.Ε. ποὺ θὰ συνέλθῃ στὴ Βραζιλία τὸ 2006.

Ἐνα ἄλλο θέμα ποὺ ἔντονα ἀπασχολεῖ τὸ Π.Σ.Ε. μετὰ τὴν ἐν Χαράρε Γενικὴ Συνέλευσι εἶναι ἐκεῖνο τῆς Ἀναδιαρθρώσεως (Reconfiguration). Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι κρίσιμο γιὰ τὸ μέλλον καὶ γιὰ αὐτὴν ταύτην τὴν περαιτέρω ὑπαρξί τοῦ Π.Σ.Ε., ἀφοῦ τίθεται πλέον ἀνοικτὰ τὸ μεγάλο ἐρώτημα: Χρειαζόμαστε πλέον τὸ Π.Σ.Ε.; Τὸ ἔχουμε πλέον ἀνάγκη; Διάφορα ἐνωτικὰ σχήματα ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου ὅλο καὶ περισσότερο ἐπιτυγχάνουν καὶ τίθενται σὲ ἐφαρμογὴ ἐρήμην τοῦ Π.Σ.Ε. Ἴσως χρειαζόμαστε τὴν ἐπικοινωνίαν (fellowship) καὶ τὴν συνεργασία ποὺ μᾶς παρέχει ἀλλ' ὄχι τὶς δομές του.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ Π.Σ.Ε. περὶ σήμερον μεγάλῃ

οἰκονομικῇ κρίσει. Δέκα (10) μόνον Ἐκκλησίαι καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ὀργανισμοὶ σηκώνουν τὸ συντριπτικὸν μέρος τοῦ βάρους τῆς χρηματοδοτήσεως αὐτοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ὁργανισμοῦ. Οἱ Ἐκκλησίαι αὐτές, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι ἀνήκουν σὲ ὄλον ἐν καὶ περισσότερο ἀναφυόμενα «οἰκουμενικὰ συμβούλια, ὀργανισμοὺς, διαδίκτυα, συνδέσμους, κ.λπ.», τὰ ὁποῖα ἐξ ἴσου συντηροῦν, ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ἐλαττώνουν τὸ ὕψος τῆς συνδρομῆς τους στὸ Π.Σ.Ε.

Μέχρι σήμερον ἡ κινήτρια δύναμις, ἀλλὰ καὶ ὁ οἰκονομικὸς ὑποστηρικτὴς τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ὑπῆρξε ὁ ἱστορικὸς Προτεσταντισμὸς.

Διὰ τὸ Π.Σ.Ε. καὶ διὰ τὶς διομολογιακὰς ὁμοσπονδίες τὸ 80% τῶν συνδρομητῶν εἶναι κοινοί. Πῶς λοιπὸν αὐτοὶ μπορούν νὰ συνεχίσουν νὰ σηκώνουν ἓνα βᾶρος ποὺ συνεχῶς αὐξάνει; Τὸ Π.Σ.Ε. ξεκίνησε ὡς πολυμερῆς ὀργανισμὸς. Σήμερον μετατρέπεται ὄλον ἐν καὶ περισσότερο σὲ διμερῆ ὀργανισμὸν, (τὸ Π.Σ.Ε. καὶ οἱ Ρωμαιοκαθολικοί, τὸ Π.Σ.Ε. καὶ οἱ Οἰκ. Ὁργανισμοί, κ.λπ.) πρᾶγμα ποὺ αὐξάνει καὶ τὸ κόστος λειτουργίας τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐπειτα πῶς ἐκφράζεται ἡ ἀντίληψις περὶ Οἰκουμενισμοῦ ἐν σχέσει μὲ τοὺς παγκοσμίους καὶ τοὺς περιφερειακοὺς ὀργανισμοὺς ποὺ ἐκφράζουν κάποια διαφοροποίησι στὸν τρόπο ποὺ ἀντιλαμβάνονται τὸν Οἰκουμενισμό;

Τέλος ἡ ἀναδιάρθρωσις εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτυχίας τῆς Οἰκ. Κινήσεως, ἡ ὁποία ἔχει πολλαπλασιάσει τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς. Ὑπάρχει σήμερον μιὰ πληθώρα ἀπὸ Οἰκ. ὀργανισμοὺς μὲ διαφοροποιημένη καὶ ἐνίοτε ἀλληλοσυγκρουόμενη αὐτοσυνειδησία περὶ Οἰκουμενισμοῦ. Ταυτοχρόνως ἐντὸς πολλῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν ὑπάρχουν ἰσχυρὰ ἀντι-οἰκουμενικὰ κινήματα.

Τὸ Π.Σ.Ε. σήμερον ὑφίσταται πολλὰς πιέσεις. Πιέζεται ἀπὸ τὴν βάσι, ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, ποὺ διαμαρτύρονται ὅτι εἶναι ἀναμειγμένοι σὲ τόσοσους ὀργανισμοὺς, ὥστε νὰ μὴ μπορούν νὰ σηκώσουν τὸ βᾶρος. Μετὰ ὑπάρχει σύγχυσις ὡς πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς σκοπιμότητες τῶν τόσων Οἰκ. Ὁργανισμῶν. Πιέζεται ἄνωθεν ἀπὸ Οἰκ. Ὁργανισμοὺς, οἱ ὁποῖοι τὸ συντηροῦν καὶ θέλουν νὰ ἐπιβάλουν δική τους γραμμὴ στὴν ἀντιμετώπισι φλεγόντων ζητημάτων. Ἔτσι τὸ Π.Σ.Ε. ἔπαυσε νὰ εἶναι πρωταγωνιστὴς στὸ Οἰκουμενικὸ πεδίο.

Οἱ Εὐαγγελικοὶ πιέζουν λέγοντες ὅτι «κάποτε εἴχατε πολιτικὴ ἰσχύ, σήμερον δὲν ἔχετε. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο δίνετε τὴ μαρτυρία σας εἶναι παρωχημένος. Εἴσθε ὅλοι ὅλοι 340 Ἐκκλησίαι-Μέλη. Ὑπάρχουν 340 καὶ πλέον

Ἐκκλησίες ποὺ δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ Π.Σ.Ε. Ἐμεῖς εἴμαστε ἡ Μία Ἐκκλησία. Ἐμεῖς συνεχῶς αὐξάνομε, ἐνῶ σεῖς συνεχῶς συρρικνώνεσθε».

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τὸ Π.Σ.Ε. ἀγωνίζεται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν κοινωνία τῶν Ἐκκλησιῶν. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἡγέταν σοβαρὴ κριτικὴ καὶ δι' αὐτὸ ἰδρύθηκε ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ (Special Committee), ἡ ὁποία ἔκαμε προτάσεις

περὶ τοῦ τρόπου λήψεως ἀποφάσεων κ.ἄ. τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν ἐνώπιον τῆς προσεχοῦς Γενικῆς Συνελεύσεως. Ἡ ἀποδοχὴ αὐτῶν θὰ ἐπιφέρουν ριζικὲς ἀλλαγές στὴν ὄλη δομὴ καὶ λειτουργία τοῦ Π.Σ.Ε., ἀλλαγές ποὺ θέλομε νὰ πιστεύουμε ὅτι θὰ τὸ κάνουν πιὸ δημοκρατικὸ, καὶ ἀποτελεσματικὸ καὶ πιὸ σύμφωνο μὲ τὶς Ὁρθόδοξες ἐκκλησιολογικὲς ἀρχές.

Ἡ πλειοψηφία τῶν Βρετανῶν ἀγνοοῦν τὴ σημασία τοῦ Πάσχα

Μόλις 1 στους 2 Βρετανούς (48%), συσχετίζουν τὴ γιορτὴ τοῦ Πάσχα μὲ τὸ οὐσιαστικὸ τῆς νόημα, τὸ Χαρμόσυνο Ἀναστάσιμο Μήνυμα τοῦ Χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτὸ τουλάχιστον τεκμαίρεται ἀπὸ μιὰ δημοσκοπὴση ποὺ εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας τὴν Τρίτη 22 Μαρτίου ἀπὸ τὴ Reader's Digest.

Μόνο τὸ 42% τῶν ἐρωτηθέντων ἀπὸ τὸ μηνιαῖο περιοδικὸ γνωρίζουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς προδόθηκε ἀπὸ τὸν Ἰούδα τὸν Ἰσκαριώτη.

Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Canterbury, κ. Rowan Williams, τοῦ ἔχοντος τὴν πνευματικὴ εὐθύνη τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἀγνοεῖται ἀπὸ τὸ 64%. Τὸ 92% δὲ γνωρίζουν ὅτι ὁ Κάρολος Βοϊτίλας ἦταν περισσότερο γνωστός ὡς Πάπας Ἰωάννης ΙΙ.

Παρόλα αὐτὰ τὸ 64% εἶναι πιστοί, σύμφωνα μὲ τὴν ἴδια ἔρευνα.

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν θεμάτων)

**Ἡ πλειοψηφία
τῶν Βρετανῶν ἀγνοοῦν
τὴ σημασία τοῦ Πάσχα**

**Ἐκκλοφορήθη ὁ Β' τόμος
εἰσηγήσεων τοῦ «Λαϊκοῦ
Πανεπιστημίου»**

**Ὁ θάνατος τοῦ Πάπα
Ἰωάννη Παύλου**

**Γαλλικοὶ προβληματισμοὶ
γιὰ τὴν θρησκευτικὴ
παιδεία**

**Ἡ ἡμερίδα
τοῦ Παρατηρητορίου
Κοινωνικῶν Φαινομένων**

Ἐκκλοφορήθη ὁ Β' τόμος εἰσηγήσεων τοῦ «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου»

Ἐκκλοφορήθη στίς 29 Μαρτίου, ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ λίαν ἐπίκαιρον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς Νεοελληνικῆς Ταυτότητος», τὸ ὁποῖον περιέχει τὰς εἰσηγήσεις τοῦ «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Β' Ἀκαδημαϊκὴ Περίοδος 2003-2004).

Εἶναι ἐπίκαιρον διότι καταξιωμένοι ἐπιστήμονες καὶ εἰδικοί εἰσηγητὲς προσέγγισαν μὲ τρόπον πειστικὸν καὶ ἐπιστημονικῶς τεκμηριωμένον, βασικὰς πτυχὰς τοῦ κεντρικοῦ θέματος καὶ ἐτόνισαν ἐναργῶς τὴν συνεισφορὰν καὶ τὴν οὐσιαστικὴν συμβολὴν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς Νεοελληνικῆς μας Ταυτότητος. Ὁ ρόλος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας, διὰ τῆς παιδείας (κρυφὰ Σχολεία), διὰ τῶν Κληρικῶν διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ὑλικῆς προσφορᾶς τῆς (ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων κυρίως), ὑπῆρξεν ἐθναρχικὸς καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν διαφύλαξιν καὶ διατήρησιν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεώς μας, γεγονός, τὸ ὁποῖον καὶ ἀμφισβητεῖται ὑπὸ ὀρισμένων νεοελλήνων.

Τὸ ὡς ἄνω βιβλίον ἀνήκει εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐπιμορφωτικῶν ἐκδόσεων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος· εἶναι δὲ τὸ δεύτερον καὶ ἔχει ἤδη κυκλοφορήσει ὑπὸ τῆς Α.Δ., ἀπὸ τὸν Ἰούνιον τοῦ 2004, ὁ πρῶτος τόμος τῆς σειρᾶς τῶν εἰσηγήσεων τοῦ «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου» ὑπὸ τὸν τίτλον: «ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ καὶ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ».

Ἡ διάθεσις τοῦ βιβλίου θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Κ. Κ.

Ὁ θάνατος τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου

Ἐκατομμύρια Ρωμαιοκαθολικῶν πιστῶν σέ ὅλο τὸν κόσμο πένθησαν καὶ θρήνησαν γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης Ἰωάννη Παύλου Β'. Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέφρασε τὰ συλλυπητήριά της πρὸς τὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, ἐνῶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συνοδευόμενος ἀπὸ Ἀρχιερεῖς καὶ ἄλλους κληρικούς μετέβη στὸ Βατικανὸ καὶ παρακολούθησε τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία. Ἐντύπωση μεγάλη προκάλεσε τὸ μέγα πλῆθος τῶν προσκυνητῶν, οἱ ὅποιοι ἦλθαν ἀπὸ ὅλη τὴν Ὑφήλιο γιὰ νὰ ἀποτίσουν τὸν ὕστατο φόρο τιμῆς στὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τους. Ἡ παγκόσμια συγκίνηση γιὰ τὸν θάνατο τοῦ Πάπα καὶ ἡ πρωτοφανὴς κοσμοσυρροή μπροστὰ στὴν σορὸ του ἀποδεικνύουν ὅτι στὴν παγκοσμιοποιημένη καὶ τεχνοκρατούμενη ἐποχὴ μας τὸ θρησκευτικὸ φαινόμενο παραμένει ἰσχυρὸ καὶ ἡ ἀναζήτησις δισεκατομμυρίων ἀνθρώπων γιὰ τὸν Θεὸ εἶναι ἀκόμη πιὸ ἰσχυρὴ καὶ πιὸ ἀγωνιώδης ἀπ' ὅ,τι ἦταν σὲ παλαιότερες ἐποχές. Ὡς Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες θυμόμαστε μὲ ἱκανοποίηση τὴν παπικὴν συγγνώμη γιὰ τὶς Σταυροφορίες, τὴν ὁποία ἐξέφρασε ὁ ἴδιος ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος κατὰ τὴν προσφώνησή του πρὸς τὸν Μακαριώτατο ἐδῶ στὴν Ἀθήνα τὸν Μάιο τοῦ 2001. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ σημειώνουμε μὲ πικρία ὅτι κατὰ τὴν μακρὰ θητεία τοῦ ἐκδημήσαντος Πάπα δὲν ἔγιναν οὐσιαστικὰ βήματα γιὰ τὴν ἐξάλειψη τοῦ προβλήματος τῆς Οὐνίας. Εἶναι, πάντως, γεγονός ὅτι ἡ προσωπικότητα τοῦ συγκεκριμένου Πάπα συνετέλεσε στὴν εὐρύτερη προβολὴ τῶν Χριστιανικῶν ἀπόψεων σὲ θέματα πού ἀφοροῦν τὴν κοινωνία καὶ τὴν οἰκογένεια καθὼς καὶ στὸν τονισμό τῆς Χριστιανικῆς ταυτότητος τῆς Εὐρώπης. Ἡ καλλιέργεια τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία δὲν σημαίνει ὅτι παραθεωροῦμε τὶς δογματικὲς, ἐκκλησιολογικὲς καὶ ἱστορικὲς διαφορές, οἱ ὁποῖες εἶναι γνωστὲς καὶ ὑπαρκτές. Ἔχουμε ὁμως ἐπίγνωση τῆς ἐποχῆς πού ζοῦμε καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς πορείας τῆς χώρας μας, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ βλέπουμε ὄχι μόνον αὐτὰ πού μᾶς χωρίζουν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πού μᾶς φέρνουν κοντὰ στοὺς Χριστιανούς τῆς Δύσεως. Ὑπάρχει εὐρὴν περιθώριο συνεργασίας μέσα στὸ πλαίσιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι ἡ ἐπιλογή τοῦ νέου Πάπα θὰ βοηθήσει πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή.

Κ.Χ.

Γαλλικοὶ προβληματισμοὶ γιὰ τὴν θρησκευτικὴ παιδεία

Στὴν Ἀθήνα βρέθηκε κατὰ τὴν πρώτη ἐβδομάδα τοῦ Ἀπριλίου ὁ γνωστὸς Γάλλος διανοητὴς Ρεζίς Ντεμπρέ γιὰ νὰ παρουσιάσει τὶς ἀπόψεις του περὶ τῆς εἰσαγωγῆς ὀρισμένων στοιχείων περὶ θρησκείας στὰ γαλλικὰ σχολεῖα. Ὡς γνωστὸν στὴν Γαλλία λόγω τῆς νομοθεσίας τοῦ 1905 περὶ Λαϊκοῦ-ἀθρήσκου-Κράτους ἔχει τελείως ἐξοστρακισθεῖ τὸ θρησκευτικὸ φαινόμενο ἀπὸ κάθε κρατικὴ ἐκδήλωση ἢ δημόσια ὑπηρεσία. Μάθημα Θρησκευτικῶν δὲν διδάσκεται οὔτε κἂν ὑπὸ τὴ μορφὴ τῆς θρησκευολογίας. Τὸ 2002 ὁ Ζὰκ Λάγκ, τότε Ὑπουργὸς Παιδείας, ἔγινε δέκτης μηνυμάτων ὅτι αὐτὴ ἡ ἐμμονὴ στὴν ἄγνοια τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ρόλου τῶν θρησκευτικῶν ἔβλαπτε τὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν. Ἔτσι ἀνέθεσε τὴν σύνταξη τοῦ σχετικοῦ ὑπομνήματος στὸν Ντεμπρέ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει μὲν βιωματικὴ σχέση μὲ τὴν Πίστη, ἀλλὰ σὲ πρόσφατο βιβλίο του ἀσχολήθηκε μὲ τὴν δύναμη τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου. Στὶς προτάσεις του, τὶς ὁποῖες παρουσίασε καὶ στὸ ἀθηναϊκὸ κοινό, ὁ Ρεζίς Ντεμπρέ ἀναφέρεται στὴν ἀνάγκη διδασκαλίας τῶν κυριωτέρων θρησκευτικῶν μέσα στὸ πλαίσιο τοῦ ὑπάρχοντος σχολικοῦ προγράμματος τῆς Γαλλίας. Τὸ βῆμα αὐτὸ φαίνεται βεβαίως διστακτικὸ, ἀλλὰ ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ἐπὶ 100 χρόνια τὸ πρόγραμμα τῶν δημοσίων σχολείων ἀγνοεῖ συστηματικὰ ὅποιαδήποτε ἀναφορὰ στὴν ἔννοια τῆς θρησκείας καὶ ἐπιπλέον δὲν ὑπάρχουν ἐκπαιδευμένοι Θεολόγοι καθηγητές. Ἄρα μὲ τὰ γαλλικὰ δεδομένα εἶναι πολὺ σημαντικὴ καὶ ἐνθαρρυντικὴ ἡ πρόταση τοῦ Ντεμπρέ. Ἢδὴ ὁ νέος Ὑπουργὸς Παιδείας Λὶνκ Φερρὺ ἱδρύσει Ἰνστιτούτο Μελέτης τοῦ Θρησκευτικοῦ φαινομένου σὲ ἀνώτατο Γαλλικὸ ἴδρυμα, τὴν ÉCOLE PRATIQUE καὶ θὰ προχωρήσει στὴν ὑλοποίηση τῶν προτάσεων. Ὅπως φαίνεται τὸ ἄτεγκτο «Λαϊκὸ Κράτος» τῆς Γαλλίας ὑφίσταται πολλὰ ρωγμές. Ἢδὴ καὶ πολιτικὰ πρόσωπα, ὅπως ὁ Νικολὰ Σαρκοζί, θεωροῦν ὅτι ὁ νόμος τοῦ 1905 εἶναι ξεπερασμένος καὶ ὅτι τὸ γαλλικὸ πρότυπο ἔχει πολλὰ κενά. Βλέπουμε λοιπὸν ὅτι σὲ πανευρωπαϊκὸ ἐπίπεδο γίνονται συζητήσεις γιὰ τὶς σχέσεις θρησκευτικῆς πίστεως καὶ κοινωνίας καὶ ἡ τάση εἶναι νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ μελέτη τῆς θρησκείας σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἐκπαιδύσεως. Ὅλα φυσικὰ ἐξαρτῶνται καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ παράδοση κάθε λαοῦ. Ἡ γαλλικὴ ἐμπειρία ἔχει καταγράψει τὴν σύγκρουση κλήρου καὶ λαοῦ στὴν Γαλλικὴ Ἐπανάσταση,

ἐνῶ ἡ ἑλληνικὴ ἐμπειρία καταγράφει τὴν μεγάλη προσφορά τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν Ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων, γεγονός πὺ παραδέχθηκε καὶ ὁ Ρεζίς Ντεμπρέ.

Κ.Χ.

Ἡ ἡμερίδα τοῦ Παρατηρητηρίου Κοινωνικῶν Φαινομένων

Τὴν Τρίτη 12 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. πραγματοποιήθηκε στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης ἐπιστημονικὴ ἡμερίδα, τὴν ὁποία διοργάνωσε τὸ Παρατηρητήριο Κοινωνικῶν Φαινομένων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἡμερίδα παρακολούθησαν οἱ Γραμματεῖς τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ οἱ ἐπιστημονικοὶ συνεργάτες τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε., τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τῆς Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ. Ἡ ἡμερίδα εἶχε γενικὸ τίτλο: «Τὸ Θρησκευτικὸ φαινόμενο στὸν 21ο αἰῶνα». Τὶς ἐπὶ μέρους εἰσηγήσεις παρουσίασαν οἱ ἐξῆς ἐπιστήμονες: Νίκη Παπαγεωργίου, Καθηγήτρια Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. μὲ θέμα: «Τὸ θρησκευτικὸ φαινόμενο σήμερα». Ἀπόστολος Νικολαΐδης, Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Θρησκεία καὶ κοινωνικὸς ὀλοκληρωτισμός». Ἐμμανουὴλ Κοντοπυράκης, Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ θέμα «Μεταβολὲς στὴν σύνθεση τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ». Ἀντώνιος Παπαντωνίου, Κοινωνιολόγος-Θεολόγος, συνεργάτης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ θέματα Παλινοστούντων

καὶ Μεταναστῶν. Τὴν συζήτηση συντόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ καὶ τὴν ὀργανωτικὴ εὐθύνη ἀνέλαβε ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς, Δρ. Θεολογίας καὶ Κοινωνιολογίας, Διευθυντῆς τοῦ Παρατηρητηρίου Κοινωνικῶν Φαινομένων. Δύο ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα τῆς ἡμερίδος ἦσαν τὰ ἀκόλουθα. Πρῶτον ὅτι στὶς ἡμέρες μας παρατηρεῖται μία ἔξαρση τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου σὲ ὅλον τὸν κόσμον, ἢ ὁποία ὁδηγεῖ εἴτε στὴ παραδοσιακὴ θρησκευτικότητα, εἴτε σὲ μορφὲς ἐπιλεκτικῆς ἀτομικῆς θρησκευτικότητας, εἴτε σὲ ἀναζήτηση νέων μορφῶν θρησκευτικότητας. Δεύτερον ὅτι οἱ εὐρωπαϊκὲς χῶρες διερευνῶντας διαφόρους τρόπους ἀντιμετώπισεως τοῦ αὐξανομένου ἀριθμοῦ ἀλλοδαπῶν μεταναστῶν καταλήγουν σχεδὸν ὅλες στὸ πρότυπο τῆς ἀφομοιώσεως καὶ ἐντάξεως τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν στὴν ἐπικρατοῦσα κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀντίληψη. Δηλαδή ἀπορρίπτουν ὡς ἀποτυχημένο τὸ πρότυπο τῆς πολυπολιτισμικῆς κοινωνίας. Ἄλλωστε ὅπως τόνισε ὁ κ. Παπαντωνίου καὶ οἱ ἴδιοι οἱ μετανάστες ἀπορρίπτουν τὴν πολυπολιτισμικότητα, διότι θεωροῦν ὅτι τοὺς θέτει στὸ περιθώριο καὶ τοὺς «γκεττοποιεῖ». Ἡ ἐπόμενη ἐκδήλωση τοῦ Παρατηρητηρίου Κοινωνικῶν Φαινομένων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ γίνῃ στὸν Βόλο στὶς 14 καὶ 15 Μαΐου καὶ θὰ ἔχει ὡς ἀντικείμενο τὴν συνάντηση ἐπιστημονικοῦ προβληματισμοῦ μεταξὺ Θεολόγων καὶ Κοινωνιολόγων.

Κ.Χ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὰ πεπραγμένα τῆς Δ.Ι.Σ. μηνὸς Μαρτίου

Συνήλθε τὴν 1, 2, 3, 10, 11, 21 καὶ 22 Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡ Διάρκῃς Ἱερά Σύνοδος τῆς 148ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Α'

Ἡ Δ.Ι.Σ.:

1. Ἐκανε ἀποδεκτὴ τὴν παραίτηση, γιὰ λόγους εὐθιξίας, ἐκ τοῦ Θρόνου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Θεοκλήτου.

2. Δέχθηκε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανο, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωσε ἐκ νέου ἐξηγήσεις γιὰ τὴν δημοσιευθεῖσα σὲ Ἐφημερίδα ἐναντίον του καταγγελία, γιὰ τὴν ὁποία ἔχει προσφύγει στὰ Ποινικὰ Δικαστήρια. Συναφῶς ὁ Σεβασμιώτατος ἀπήντησε σὲ διευκρινιστικὲς ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ ὑπεβλήθησαν. Ἡ Δ.Ι.Σ. γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἐμμένει στὴν ἀπὸ 14.2.2005 ἀπόφασή Της, δηλαδὴ νὰ ἀναμείνει τὴν ἐξέλιξη τῆς μηνύσεως στὰ ποινικὰ δικαστήρια, πρὶν ἐνεργοποιήσει κάθε ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ διαδικασία.

3. Ἐλαβε γνώση τόσο τοῦ ζητηθέντος καὶ ληφθέντος ὑπ' ἀριθμ. 42/2005 παραπεμπτικοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Ναυπλίου γιὰ πράξεις οικονομικοῦ περιεχομένου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Παντελεήμονα, ὅσο καὶ τῆς καταγγελίας πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. τοῦ δημοσιογράφου Ἰωάννη Λάμπρου γιὰ πλημμελῆ ἄσκηση τῶν καθηκόντων του καὶ ἀπεφάσισε, ὅπως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 143 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων», κληθεῖ σὲ πρῶτο στάδιο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων καὶ παράσχει γραπτὲς ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν εἰς βάρος του καταγγελιῶν.

4. Κάλεσε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα, ὅπως προσέλθει καὶ ἐμφανισθεῖ ἐνώπιόν Της τὴν 5ην μηνὸς Ἀπριλίου 2005 ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 9.30 πρὸς ἀκρόαση αὐτοῦ, προκειμένου νὰ ἀπαντήσῃ γιὰ τὰ ὅσα παρουσιάσθηκαν ἀπὸ Μ.Μ.Ε. γιὰ συμμετοχὴ του σὲ ὑπεράκτιες ἐταιρεῖες, καταθέτοντας ἀπαραιτήτως καὶ σχετικὸ γραπτὸ ὑπόμνημα.

5. Ἐδέχθη τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χίου κ. Διονύσιο, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωσε ἐξηγήσεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ ὅσα, κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τηλεοπτικὸ κανάλι καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὶς Ἐφημερίδες, γράφτηκαν γιὰ ὑπέρογκους λογαριασμοὺς του σὲ τράπεζα τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐδήλωσε στὴ Διάρκῃ Ἱερά Σύνοδο ὅτι δὲν ἔχει κανένα τραπεζικὸ λογαριασμὸ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ μόνον ἓνα στὴν Ἑλλάδα, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποῖου ἔχει ἀποφασίσει νὰ διαθέσει στὰ ὁλοήμερα Δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ Νηπιαγωγεῖα τῆς Χίου. Ἐπίσης ἐνημέρωσε τὴν Διάρκῃ Ἱερά Σύνοδο ὅτι μὲ ἔγγραφό του στὸν Ἄρειο Πάγο ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Εἰσαγγελέα κ. Δημήτριο Λινὸ νὰ διατάξῃ νὰ ἀνοιχθοῦν ὅλοι «οἱ δῆθεν Λογαριασμοί» του στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐσωτερικὸ καὶ ὅτι ἤδη, μὲ τὴν ἀπὸ 1.3.2005/1039 μήνυσή του ἐνώπιον τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, ἔχει ἐγκαλέσει τὸν φερόμενο ὡς ὑπογράφοντα τὸ

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

«Ἀλληλεγγύη»

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις
Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

Ὁρθόδοξος Αὐτοκέφαλος
Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας

Ρωμαιοκαθολικὴ
Ἐκκλησία

Συμβούλιο Εὐρωπαϊκῶν
Ἐκκλησιῶν

σχετικό e-mail Στέλιο Καρρά, ὅπως ἐπίσης καὶ κάθε ἄλλο ὑπεύθυνο. Ἀπὸ τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡσαύτως, ζητεῖ τὴν παρέμβασή του προκειμένου νὰ ζητήσει βεβαίωση ἀπὸ τὴν Chase Bank Manhattan ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας λογαριασμός στὸ ὄνομά του.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἔκρινε ἱκανοποιητικὴς τὶς ἐνέργειες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου κ. Διονυσίου.

7. Ἐλαβε γνῶση τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Χρυσοστόμου ἐπὶ τοῦ περιεχομένου καταγγελίας σὲ βάρος του, ἀναφερομένης σὲ παραβάσεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, ἢ ὅποια παρ' ὅτι ἀνώνυμη καὶ ἀνυπόγραφη ἐπιβεβαιώθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο μὲ δηλώσεις του στὰ Μ.Μ.Ε. καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλει Συνοδικὸ ἔγγραφο, μὲ τὸ ὁποῖο νὰ ζητεῖ ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο κ. Χρυσόστομο νὰ δώσει γραπτὲς ἐξηγήσεις. Ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἀπαντήσει ἀκόμα, ἡ Δ.Ι.Σ. ὄρισε προθεσμία γιὰ τὴν ὑποβολὴ τῶν αἰτουμένων ἐξηγήσεων.

8. Ἐπελήφθη καὶ τῆς ἀνακινηθείσης ὑποθέσεως παλαιᾶς καταγγελίας ἐναντίον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Καλλίνικου. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀφοῦ μελέτησε τὸν σχετικὸ φάκελλο, δέχθηκε σὲ ἀκρόαση, κατόπιν δικῆς του πρωτοβουλίας, τὸν Σεβ. Πειραιῶς, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσε τὰ κατ' αὐτόν, ἀρνήθηκε τὴν κατηγορία καὶ δήλωσε ὅτι θὰ καταθέσει ἐγκλήσεις στὴν Δικαιοσύνη ἐναντίον τῶν κατηγορῶν του καὶ τοῦ ζήτησε νὰ ὑποβάλλει καὶ γραπτὲς ἐξηγήσεις. Κατόπιν τούτου, ἡ Ἱερά Σύνοδος παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔκρινε τὶς ἐξηγήσεις ποὺ παρασχέθηκαν ἀπὸ τὸν Σεβ. Πειραιῶς κ. Καλλίνικο ἐπαρκεῖς, κατόπιν καὶ δικῆς του ἐπιθυμίας ἀπεφάσισε, προκειμένου νὰ διαλευκανθεῖ ἀπολύτως ἡ ὑπόθεση, νὰ μὴ τὴν θέσει στὸ Ἀρχεῖο ὅπως ἐπιτάσσει τὸ ἄρθρο 143 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸς Αὐτῶν Διαδικασίας», ἀλλὰ νὰ διενεργήσει ἀνάκριση. Ἀνακριτὴς ὀρίσθηκε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειος, ὁ ὁποῖος ἐπελήφθη ἀμέσως τοῦ ἔργου του.

9. Ἀσχολήθηκε μὲ τὸ ἀνακύβαν καὶ πάλιν θέμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου κ. Νικηφόρου, καθὼς περιήλθαν σὲ γνῶση Της, ὡς νεώτερα στοιχεῖα, μαρτυρικὲς καταθέσεις κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰσαγγελέα Ὁρεστιάδος, τῶν κ. Κωνσταντίνου Λάττα καὶ Παναγιώτου Λάττα, μὲ τὶς ὁποῖες κατηγορεῖται ὁ συγκεκριμένος Ἱεράρχης γιὰ πράξεις ποὺ προσβάλλουν τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ πρώτου τῶν καταγελλόντων. Ἐπί-

σης ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς Δ.Ι.Σ. ἡ δήλωση τοῦ ἀρχικοῦ κατηγοροῦ τοῦ Ἱεράρχη, κ. Δημητρίου Μέτογλου, ποὺ ἐγίνε ἐνώπιον τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐπιβεβαιώνει σήμερα τὸ περιεχόμενο παλαιότερας μνησέως του κατὰ τοῦ Μητροπολίτου. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε ὅπως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 143 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων», κληθεῖ σὲ πρῶτο στάδιο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Νικηφόρος καὶ παράσχει γραπτὲς ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν εἰς βάρος του νέων καταγγελιών.

10. Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἱερομονάχου Νικοδήμου Φαρμάκη, Κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Σεβ. Πειραιῶς κ. Καλλίνικο νὰ διενεργήσει τακτικὲς ἐνорκες ἀνακρίσεις γιὰ τὶς εἰς βάρος του ἀποδιδόμενες κατηγορίες.

11. α) Ἐζήτησε δι' ἐγγράφου Της πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν κ. Γεώργιο Ἀλογοσκούφη, σὲ ἐκτέλεση σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 18ης καὶ 19ης Φεβρουαρίου 2005, τὴν διενέργεια οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, ὑπὸ Ἐπιθεωρητῶν Δημοσίων Διαχειρίσεων, τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ β) ἀποφάσισε ἐπίσης τὴν διενέργεια οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἀπὸ Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὲς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν οἰκονομικῶν διαχειρίσεων ὅλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Β'

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

1. Νὰ μεταβεῖ ὁ Μακαριώτατος τὴν Τετάρτη 23.3.2005 στὴν πληγείσα ἀκριτικὴ περιοχὴ τοῦ Ἑβρου, προκειμένου νὰ στηρίξει ἠθικὰ τὸν δοκιμασθέντα ἀπὸ τὶς πλημύρες ἀκριτικὸ λαὸ καὶ ἐπιδώσει οἰκονομικὴ ἐνίσχυση ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σὲ ἐμπερίστατες οἰκογένειες, ἐκ χιλίων Εὐρῶ σὲ ἐκάστη.

2. Νὰ συντάξει Κανονισμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ ρυθμίζουν τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ληφθέντων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μέτρων, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κρίσεως.

3. Νὰ ἀποστείλει Ἐγκύκλιο πρὸς ὅλους τοὺς Ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν ὄψει καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μὲ τὴν ὁποία τοὺς ἐνημερώ-

νει περί τῆς ἐνεστώσης κρίσεως στήν Ἐκκλησία καί τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα αὐτή ἔλαβε πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς καταστάσεως.

4. Νὰ ἀπευθύνει Μήνυμα πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸ Λαὸ μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου, τὸ ὁποῖο ἀναγνώσθηκε στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Β' Χαιρετισμῶν.

5. Νὰ τελεσθεῖ ἀγρυπνία, τὴν 8η πρὸς 9η Μαρτίου 2005, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, στοὺς Μητροπολιτικούς Ναοὺς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ σὲ μεγάλους Ἱεροὺς Ναοὺς πολυπληθῶν πόλεων, μὲ αἴτημα προσευχῆς τὴν ὑπερβαση τῆς κρίσεως στήν Ἐκκλησία.

6. Νὰ ἐκπροσωπήσει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος:
α. Στὶς ἐκδηλώσεις πού θὰ λάβουν χώρα στήν Ἀρμενία ἀπὸ 20-25.4.2005 γιὰ τὴν συμπλήρωση 90 χρόνων ἀπὸ τὴν γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης.

β. Στὸ συγκαλούμενο στήν Σκιάθου, τὸν Ἰούνιο τοῦ 2005, Διεθνὲς Περιβαλλοντικὸ Συνέδριο, ὁ Ἑλλογιμώτατος Καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Παπαδημητράκης.

Ἐπίσης, νὰ συμμετάσχει στήν Συνάντηση τοῦ Προεδρείου τῆς Κ.Κ.Ε. (Συμβούλιο Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν) πού θὰ πραγματοποιηθεῖ στήν Σουηδία ἀπὸ 6 ἕως 10 Ἀπριλίου 2005 ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος.

7. Νὰ συστήσει Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Θηβῶν κ. Ἱερωνύμου, ἡ ὁποία συγκροτεῖται ἀπὸ Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς, μετὰ ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας νὰ διεξαχθεῖ εὐρύς διάλογος μὲ διαφόρους κοινωνικοὺς φορεῖς ἐπὶ ζητημάτων πού ἐνδιαφέρουν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸν πιστὸ Τῆς λαοῦ, καὶ ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωση αὐτοῦ. Σὲ πρώτη φάση ὁ διάλογος αὐτὸς θὰ γίνῃ μὲ τοὺς Ἱερεῖς (Εφημερίους-Ἱεροκήρυκες), μὲ Καθηγητὲς Θεολογίας καὶ μὲ Στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ θὰ ἐπεκταθεῖ καὶ σὲ ἄλλους φορεῖς τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

8. Νὰ ἀποστείλει τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ἱεροθέου, πού ὑποβλήθηκε στήν Ἱερά Σύνοδο, σχετικὰ μὲ τὴν Ἀρχιερατικὴ ἀμφίεση καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ γίνῃ τὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεiturγο, στοὺς Σεβ. Μητροπολίτες γιὰ νὰ ὑποβάλλουν τὶς ἀπόψεις τους.

9. Νὰ διορίσει τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιον, Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, ὡς ἐπικεφαλῆς

τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στήν συνεργομένη ἐν Βραζιλία Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Π.Σ.Ε., τὸ ἔτος 2006.

10. Νὰ διορίσει τὴν κ. Ντεμίνα Μασούλα, Καθηγήτρια Διεθνολόγου, ὡς ἐπιπλέον ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στήν Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Π.Σ.Ε.

11. Νὰ διορίσει τὸν Συνεργάτη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων κ. Δημοσθένη Θεοχάρη ὡς Steward, στήν Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Π.Σ.Ε.

12. Νὰ συστήσει ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας Διεθνὲς Διεπιστημονικὸ Κέντρο Ἠθικῆς τῆς Τεχνολογίας καὶ Ἠθικῆς τοῦ Περιβάλλοντος.

Γ'

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

1. Ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μεσογαίας κ. Νικόλαο, Τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ὅτι ἀνέλαβε ὁ ἴδιος τὶς ἀνακρίσεις εἰς βᾶρος τοῦ Ἀρχιμ. Ἰακώβου Γιοσάκη, Κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

2. Ἀπὸ τὴν ἐκθεση τῶν: α) Αἰδεσιμολ. Πρωτ. κ. Στεφάνου Ἀβραμίδη, Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καὶ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ Παπανικολάου, Συνεργάτου τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, σχετικὰ μὲ τὴν συνάντηση γιὰ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Οἰκονομικῶν Σχέσεων τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν τοῦ Π.Σ.Ε. πού ἐγένεε στὴ Γενεὴ 23-25.2.2005.

3. Ἀπὸ τὶς ἐκθέσεις τῶν: Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ Παπανικολάου μὲ θέμα: «*Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα στὸ Ἰσλάμ*» καὶ Καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Σκουτέρη μὲ θέμα: «*Ἡ ἀναδιάρθρωσις τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως*».

4. Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποίας, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Τιμοθέου Ἄνθη, σχετικὰ μὲ τὴν πραγματοποίηση τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Προγράμματος μὲ θέμα: «*Οἰκονομικὴ Διαχείρισις Ὑπηρεσιῶν Κοινωνικῆς Φροντίδος*».

5. Ἀπὸ τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» γιὰ τὴ δράση τῆς ἀπὸ 1.12.2004 ἕως 31.1.2005, τόσο πρὸς τὸν δοκιμασθέντα λαὸ τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, ὅπου ἀπέστειλε μέχρι σήμερα 1515 τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, ὅσο καὶ πρὸς Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ εὐαγγ. Ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Ἐξ ἀφορμῆς σχετικοῦ ἐγγράφου τῶν τοπικῶν φο-

ρέων τῆς περιοχῆς Λιτοχώρου, τὸ ὁποῖο κοινοποιήθηκε στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ἀναφορικά μὲ διένεξη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Ὀλύμπου μὲ τὴν τοπικὴ κοινω- νία. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλει ἔγγραφο καὶ νὰ ζητήσει περὶ αὐτοῦ τὴν γνώμη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Κί- τρους κ. Ἀγαθονίκου, προκειμένου νὰ ἐπιληφθεῖ τῆς ὑποθέσεως.

Δ'

Ἡ Δ.Ι.Σ. μὲ ἀποφασιστικότητα, σύνεση καὶ νηφαλιό- τητα προχωρεῖ πρὸς τὴν αὐτοκάθαρση, ὑλοποιώντας τὶς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας, λαμβάνουσα ὅλα τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ μέτρα, χωρὶς νὰ παρεκκλίνει σὲ τίποτα ἀπὸ τὴν κοινὴ γραμμὴ ποὺ ἐξ ἀρχῆς ἔθεσε γιὰ τὴν ἀντιμε- τώπιση τῶν ἐκάστοτε ἐμφανιζομένων ὑποθέσεων καὶ ἐξέδωσε τὸ ἐξῆς Ἀνακοινωθέν:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ συνεχιζομένη ἐπὶ δυὸ σχεδὸν μῆνες διαδικασί- α ἐντυπωσιασμοῦ, γενικευμένου διασυρμοῦ σὲ βάρος τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει πλέον ὑπερβεῖ κάθε ὄριο εὐπρεπείας καὶ ἀντικειμενικότητος. Πρόκειται γιὰ μοναδικὸ φαινόμενο ἀπόπειρας *καταστρατηγήσεως ἀρχῶν καὶ νόμων τῆς Δημοκρατίας*, ποὺ διανοίγει ἀνα- ποφεύκτως ὁδοὺς δημοσίας ἀπαξιώσεως θεσμῶν καὶ προσώπων, ποὺ ὄχι μόνον καταγγέλλονται, ἀλλὰ *κατα- δικάζονται, εὐτελίζονται καὶ ἐξουθενώνονται, ἐν ὀνό- ματι δῆθεν τῆς ἐπιθυμητῆς καὶ ἀναγκαίας καθάρσεως, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῶν Ἀστικῶν, Πολιτικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.*

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκάλεσε ἐξ ἀρχῆς τοὺς ἰσχυριζο- μένους ὅτι κατέχουν ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα εἰς βάρος προσώπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐνδιαφερομένους γιὰ τὴν κάθαρση στὸ χῶρο τῆς, ἀπὸ ἐπιόρκους ἀνθρώπους καὶ ἀπαράδεκτες συμπεριφορές, *νὰ προσέλθουν καὶ νὰ κα- ταθέσουν αὐτὰ ἐνώπιον τῆς εἰδικῶς συσταθείσης Τρι- μελοῦς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπῆς*, ἢ ὁποῖα ἔχει ἤδη ἐπι- ληφθεῖ διαφόρων σοβαρῶν ὑποθέσεων. Οὐδεὶς ὅμως τῶν ἐπωνύμως προσκληθέντων προσῆλθε. Δὲν ἐνδια- φέρει φαίνεται ἡ θετικὴ συμβολὴ στὴν πάταξη τῶν σκαν- δάλων ἀλλὰ ἡ πρόσκληση καὶ ὁ ἐντυπωσιασμός.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατόπιν τούτων διαμαρτύρεται ἐντόνως γιὰ τὴν τακτικὴ αὐτὴ καὶ δηλώνει ὅτι θὰ συνε- χίσει νὰ πορεύεται μὲ ὁποιοδήποτε κόστος τὸν δρόμο τῆς ἐξυγιάνσεως, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ ὁποιαδήποτε προ-

σπάθεια ποὺ χαράζουν οἱ αὐτόκλητοι τιμητὲς τῶν Κλη- ρικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ οἱ μὲ αὐτοὺς συνεργαζόμε- νοι, ὑπονομεύοντες τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρα- δίδοντες στὴν κοινὴ χλεύη καὶ ἀπαξίωση τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς τῆς, ἢ συντριπτικὴ πλειονοψηφία τῶν ὁποίων εἶναι ποιμένες πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι στὴν ἀποστολὴ τους.

Κυρίαρχη καὶ βαρύνουσα θέση σὲ μία εὐνομουμένη κοινωνία πρέπει νὰ ἔχουν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀντικειμενικὴ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης καὶ ὄχι ἡ φημολογία καὶ ἡ σκευ- ωρία, οἱ ὁποῖες τείνουν δυστυχῶς νὰ καθιερωθοῦν στὴ ζωὴ μας.

Ε'

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα. (29.3.2005) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἀνακοινωθέν ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ Πάπα

1. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-δος ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ Πάπα Ἰωάννου-Παύλου τοῦ Β', τοῦ πνευματικοῦ ἡγέτη ἐνὸς δισεκατομμυρίου Ρωμαιο-καθολικῶν χριστιανῶν σὲ ὁλόκληρο τὸν πλανήτη μας, ἐκφράζει τὰ θερμότερα συλληπητήριά Της πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

2. Ἡ μακροχρόνια θητεία του στὸ θρόνο τῆς πρε- σβυτέρας Ρώμης χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ τὶς δυναμικὲς πα- ρεμβάσεις του γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν βοήθεια στοὺς λα- οὺς τοῦ Τρίτου Κόσμου, καθὼς καὶ γιὰ τὴν διαφύλαξη ἀκεραίων τῶν ἀξιῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ. Ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἐνθυμῆται τὶς σημαντικὲς αὐτὲς πρω- τοβουλίες του καὶ θὰ τὸν θεωρεῖ σκαπανέα καὶ σημαιο- φόρον τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

3. Ὁ Μακαριώτατος μεταβαίνει τὴν Παρασκευὴ στὴ Ρώμη προκειμένου νὰ παραστεῖ στὴν Ἐξόδιο Ἀκολου- θία ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου τοῦ Β'. Τὸν Μακαριώτατο θὰ συνοδεύουν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δη- μητριάδος κ. Ἰγνάτιος, Σύρου κ. Δωρόθεος, Κερκύρας κ. Νεκτάριος, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Θωμᾶς Συνοδι- νός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἰγνάτιος Σωτηριά- δης.

(5.4.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**Μ.Κ.Ο. ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ****Στή διάθεση τῆς Πολιτείας ἔθεσε
τὴν «Ἀλληλεγγύη» ὁ Μακαριώτατος**

Μετὰ τὸν φοβερὸ σεισμὸ στὴ Σουμάτρα τῆς Ἰνδονησίας, ποὺ προκάλεσε τὸν θάνατο ἑκατοντάδων συνανθρώπων μας καὶ ἄφησε πίσω του χιλιάδες τραυματίες καὶ ἐκτεταμένες ζημιές, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔθεσε τὴν Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» στὴ διάθεση τῆς Πολιτείας γιὰ τὴν ἑκτακτὴ ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ (τρόφιμα, ἐμφιαλωμένο νερό, εἶδη ἱματισμοῦ καὶ φάρμακα) στοὺς πληγέντες ἀδελφούς μας. (29.3.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Συνέντευξη Τύπου – Ἀπολογισμὸς
τῶν Ἀνθρωπιστικῶν Ἀποστολῶν στὴ Ν.Α. Ἀσία**

Συνέντευξη Τύπου παραχώρησε ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη», στὸ πλαίσιο τῆς ἐνημέρωσης τῶν ἐκπροσώπων τῶν Μ.Μ.Ε. γιὰ τὶς ἀνθρωπιστικὲς ἀποστολές ποὺ ἔχει πραγματοποιήσει ἡ Ὄργάνωση στὶς περιοχές τῆς Ν.Α. Ἀσίας μετὰ τὸν καταστροφικὸ σεισμὸ τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου.

Ὁ κ. Φουρλεμάδης παρουσίασε τὸν ἀπολογισμὸ τῶν μέχρι στιγμῆς ἀνθρωπιστικῶν ἀποστολῶν τῆς «Ἀλληλεγγύης», καθὼς καὶ τηλεοπτικὸ καὶ φωτογραφικὸ ὑλικὸ σχετικὸ μὲ τὴ διανομὴ τῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας στοὺς πληγέντες συνανθρώπους μας.

Τὰ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν στὴ συγκέντρωση καὶ διανομὴ τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ μπορεῖτε νὰ βρεῖτε στὴν ἰστοσελίδα τῆς «Ἀλληλεγγύης» στὴ διεύθυνση www.solidarity.gr. (30.3.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ
στὸ Belawan τῆς Ἰνδονησίας**

Μὲ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἡ Μ.Κ.Ο.

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη», ἐνεργοποιώντας ἄμεσα τοὺς μηχανισμούς τῆς, πραγματοποιεῖ ἐξειδικευμένη ἑκτακτὴ ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν πληγέντων, ἀπὸ τὸν καταστρεπτικὸ σεισμὸ στὴ Σουμάτρα τῆς Ἰνδονησίας, συνανθρώπων μας.

Ἀνθρωπιστικὸ ὑλικό, ποὺ ξεπερνᾷ τοὺς 1500 τόνους καὶ συνίσταται σὲ τρόφιμα, ἐμφιαλωμένο νερό, εἶδη ἱματισμοῦ καὶ φάρμακα, πρόκειται νὰ ἀποσταλεῖ μὲ τὸ πλοῖο «Black Sea» στὶς πληγείσες περιοχές. Τὸ «Black Sea» θὰ ἀναχωρήσει στὶς 6 Ἀπριλίου μὲ προορισμὸ τὸ λιμάνι Belawan τῆς Ἰνδονησίας, ἐνῶ ἡ δαπάνη γιὰ τὴ ναύλωσή του καὶ τὴν ἐν γένει μεταφορὰ τοῦ ὡς ἄνω ὑλικοῦ καλύπτεται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὴν «Ἀλληλεγγύη».

(30.3.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ**Ἐπιστολὴ συμπαραστάσεως πρὸς τὴν Πρέσβειρα
τῆς Ἰνδονησίας**

Ἐπιστολὴ συμπαραστάσεως πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Πρέσβειρα τῆς Ἰνδονησίας, ποὺ ἐπλήγη ἀπὸ τὸν καταστρεπτικὸ σεισμὸ, ἀπέστειλε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Στὴν ἐπιστολὴ του πρὸς τὴν κ. Saisha Hasan Soestendy ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζει τὴ βαθιὰ θλίψη του γιὰ τὴ νέα δοκιμασία τῆς χώρας τῆς ἀπὸ τὸν φοβερὸ σεισμὸ καὶ τὰ θερμά του συλλυπητήρια γιὰ τὴν ἀπώλεια ἑκατοντάδων ἀθῶων συνανθρώπων μας. «*Προσεύχομαι*», ὑπογραμμίζει ὁ Μακαριώτατος στὴν ἐπιστολὴ του, «*ὁ Θεὸς τοῦτες τις δύσκολες ὥρες νὰ ἀπαλύνει τὸν πόνο τοῦ λαοῦ τῆς χώρας καὶ νὰ δώσει τὴν καλὴ παρηγορία καὶ τὴν εἰρήνευση στὴν Ἰνδονησία*».

(29.3.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Διευκρινίσεις γιὰ τὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.

Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀνακονώνονται τὰ ἀκόλουθα:

«*Στὰ δελτία εἰδήσεων τῆς 20ῆς καὶ 30ῆς Μαρτίου 2005 τοῦ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ καὶ τοῦ ραδιοφωνικοῦ*

σταθμοῦ “ANTENNA” ἀντίστοιχα, ἀναφέρθηκε ὅτι τὸ Ταμεῖο Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (Υ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.), τοῦ ὁποῖου Πρόεδρος εἶναι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, δὲν καταβάλλει τὰ ἐφάπαξ βοηθήματα στοὺς δικαιοῦχους κληρικούς.

Γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀληθείας καὶ τὴν σαφῆ πληροφόρηση παντὸς ἐνδιαφερομένου ὑπογραμμίζεται ὅτι τὸ Δ.Σ. τοῦ Υ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. ὁμόφωνα ἀποφάσισε τὴν 28η Φεβρουαρίου 2005, ὅπως ἀρχίσει ἡ καταβολὴ τῶν ἐφάπαξ βοηθημάτων στοὺς δικαιοῦχους –μὲ προτεραιότητα στοὺς συνταξιούχους καὶ στὴ συνέχεια στοὺς ὑπόλοιπους μὲ τὴν σειρά χρονολογίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεώς των– εὐθὺς ὡς ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας ὁ τροποποιημένος προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμεῖου γιὰ τὸ ἔτος 2005 ποὺ ἔχει ἤδη ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ Δ.Σ. αὐτοῦ.

Ἡ μέχρι στιγμῆς καθυστέρηση ὀφείλεται σὲ διαδικαστικά θέματα διορισμοῦ καὶ συγκροτήσεως τοῦ νέου Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου.

Κατὰ συνέπεια οὐδεὶς λόγος ἀνησυχίας τῶν δικαιοῦχων κληρικῶν ὑπάρχει, ὅσοι δὲ ἐνσπεύρουν ἀντίθετες πληροφορίες ἀποβλέπουν σὲ σκοποὺς εὐκόλα διακρινόμενους, ποὺ ἐντάσσονται στὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς.

Ἐξάλλου, ἐπισημαίνεται ὅτι τὸ Ὑπουργεῖο Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας, ποὺ διέταξε τὴ διενέργεια οἰκονομικοῦ ἐλέγχου στὸ Ταμεῖο μετὰ τὴν ὑποβολὴ σὲ αὐτὸ τοῦ σχετικοῦ πορίσματος τοῦ ἐπιθεωρητῆ, ἔκρινε ὅτι ἐπεβάλλετο νὰ γίνῃ ἐξ ὑπαρχῆς ἐπανέλεγχος ὕστερα ἀπὸ ἐπισημανθεῖσες ἀτέλειες καὶ παραλείψεις, τὸν ὁποῖο καὶ ἀνέθεσε σὲ δύο ἐπιθεωρητές, ποὺ ἐργάζονται ἤδη ἐντατικά γιὰ τὴ διενέργειά του.

Τέλος, σημειώνεται ὅτι ἡ διαχείριση τῆς περιουσίας τοῦ Ταμεῖου γίνετα ἀπὸ τὸ Δ.Σ. αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ὑπάρχει δὲ προληπτικὸς καὶ κατασταλτικὸς ἐλεγχος ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸ Συνέδριο καὶ ἀρμόδιος Ἐπίτροπος αὐτοῦ ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει ὅλα τὰ ἐντάλματα τοῦ Ταμεῖου.

Ὁ Μακαριώτατος διαβεβαιώνει κατηγορηματικά τοὺς κληρικούς μας ὅτι θὰ συνεχίσει νὰ προβαίνει στίς ἀπαραίτητες ἐνέργειες καὶ στὰ ἀπαραίτητα διαβήματα πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, προκειμένου τὸ Ταμεῖο νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ διαδραματίζει ἀπρόσκοπτα τὸν ὑποστηρικτικὸ του ρόλο».

(30.3.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Δήλωση γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου τοῦ Β΄

Πληροφορηθεῖς τὸν θάνατο τοῦ Προκαθημένου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου τοῦ Β΄, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἕνας μεγάλος Πάπας, μιὰ μεγάλη προσωπικότητα τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ ποὺ δίκαια χαρακτηρίσθηκε σημαιοφόρος τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἐκοιμήθη.

Μὲ μιὰ ἐκπλήσσοσα δραστηριότητα σὲ ὅλο τὸν πλανήτη, ὁ Πάπας Ἰωάννης Παῦλος ὁ Β΄, διαφύλαξε τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας του, παρὰ τίς πολυποικίλες ἐπιθέσεις, μὲ σθένος, ἀποφασιστικότητα καὶ σεβασμὸ στίς παραδόσεις τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια πρὸς τὴν Ἁγία Ἐδρα καὶ τοὺς καθολικοὺς ὅλου τοῦ κόσμου».

* Ὁ Προκαθημένος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀπέστειλε συλλυπητήριο τηλεγράφημα πρὸς τὸν Καρδινάλιο Angelo Sodano, Γραμματέα Ἐπικρατείας τοῦ κράτους τοῦ Βατικανοῦ.

(2.4.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Δήλωση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου τοῦ Β΄

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου τοῦ Β΄, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία τοῦ μακαρίας μνήμης Ποντίφηκος Ἰωάννη Παύλου τοῦ Β΄, ἐπιθυμῶ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐκρινῆ μου θλίψη γιὰ τὴν ἀπώλεια τῆς μεγάλης αὐτῆς προσωπικότητας τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ὑπῆρξε ἀδιαμφισβήτητος πρωταγωνιστὴς στὸν τομέα τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ὁ κόσμος ὅλος θὰ τὸν θυμᾶται ἀκόμη γιὰ τὴ στοργή του πρὸς τὴ νεολαία, τὴν προστασία τῶν μὴ προνομιούχων καὶ τὴν υπεράσπιση τῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιών τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ ὀφείλει ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν ἀνακλήρηξη τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, φωτιστῶν τῶν Σλάβων, σὲ Οὐράνιους Προστάτες τῆς Εὐρώπης (Εγκύκλιος Ἐπιστολὴ *Egregiae Virtutis*, 31.12.1980). Ὁ ἴδιος ἔγραφε ἀργότερα: «Οἱ ἀδελφοὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἦταν οἱ κληρονόμοι ὄχι μονάχα τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς παιδείας ἐπίσης τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ποὺ συνεχίσθηκε ἀπὸ τὸ Βυζάντιο. Γνωρίζουμε δὲ τί σπουδαιότητα ἔχει αὐτὴ ἡ κληρονομιά γιὰ ὁλόκληρο τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ καὶ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα γιὰ τὸν παγκόσμιον πολιτισμὸ».

Ἡ ἱστορικὴ ἐπίσκεψή του στὴν Ἑλλάδα τὸ 2001 δημιούργησε νέες γέφυρες ἐπικοινωνίας, συμφιλίωσης καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο Ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν μας.

Γι' αὐτὸ ἐνθέρμως εὐχομαι ὁ διάδοχός του νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἀξίας, ὥστε νὰ δυνηθεῖ νὰ συνεχίσει μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο τίς εἰλικρινεῖς προσπάθειες τοῦ διαλόγου «τῆς ἀγάπης ἐν τῇ ἀληθείᾳ»!

Ὁ Κύριος ἄς ἀναπαύσει τὴν καλὴ του ψυχὴ!»
(8.4.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Μέσα ἀπὸ τὴ δοκιμασία βγαίνουμε ἀγιότεροι καὶ σεμνότεροι

«Κάνουν πολὺ μεγάλο λάθος ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ μεταφυτέψουν στὴν πατρίδα μας πρότυπα ἄλλων χωρῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἡ οὐσιαστικὴ, ἡ ὀργανικὴ σύνδεση ἀνάμεσα στὴν εὐσέβεια τοῦ κόσμου, στὸν ἴδιο τὸν κόσμον καὶ τὴν ἱστορία του». Τὴν ἐπισήμανση αὐτὴ ἔκανε μεταξὺ ἄλλων, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσοσπηλαιωτίσης.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς πιστοὺς, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρθηκε στὴν ἄρρηκτη σχέση Ἐκκλησίας καὶ λαοῦ. «Ἐδῶ στὴν πατρίδα μας», σημείωσε, «ἡ Ἐκκλησία ζυμώθηκε μὲ τὴν τύχη τοῦ λαοῦ μας. Κάνουν λάθος ὅσοι μεταφέρουν ἀβασάνιστα ξένα πρότυπα, ποὺ ἰσχύουν σὲ ἄλλους λαούς. Ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴν πατρίδα, ἡ εὐλάβεια τοῦ κόσμου καὶ ἡ θρησκευτικὴ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἔμφυτο συναίσθημα ποὺ εὐκόλα ξεριζώνεται, ἀλλὰ ἔχει ζυμωθεῖ μὲ τὴν ἱστορία τοῦ τόπου». «Γι' αὐτὸ πολλές φορές», ὑπογράμμισε, «οἱ ἐξουσιαστές αὐτοῦ τοῦ τόπου βρίσκονται σὲ ἀναντιστοιχία μὲ τὴν Πίστη τοῦ λαοῦ μας».

Ὁ Μακαριώτατος στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε στὴ μεγάλη Πίστη τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ '21, οἱ ὅποιοι, ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπε, «πιάνοντας τὰ ὄπλα ἔλεγαν: “πρῶτα ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ ὕστερα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος”, κάτι τὸ ὁποῖο ἦρθε σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀντίληψη τῶν τότε κυβερνήσεων, ποὺ πίστευαν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔπρεπε νὰ τεθεῖ στὸ περιθώριο καὶ νὰ ὑπαχθεῖ καὶ ὑποταχθεῖ στὸ κράτος». «Σήμερα, ποὺ γίνεται λόγος γιὰ τὸ χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐκφράζουν ἄποψη δὲν ἔχουν ἰδέα γιὰ τί ὀμιλοῦν», τόνισε.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας δὲν παρέλειψε νὰ κάνει ἀναφορὰ στὴν κηδεῖα τοῦ Πάπα, στὴν ὁποία καὶ παρέστη, ὅπως ἐπίσης καὶ τόσοι ἡγέτες ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον, ὅπου ὅπως εἶπε: «Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν ταχθεῖ ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας καί, παρ' ὅλα αὐτά, ἔδωσαν τὸ “παρὼν” ἀπλὰ καὶ μόνον γιὰ νὰ τηρήσουν τὰ κεκανονισμένα τοῦ πρωτοκόλλου. Κανένας δὲν ὑποχρέωσε τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἦταν ἐκεῖ νὰ περιμένουν ὧρες γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸ σκῆνωμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ποὺ θεωροῦσαν πνευματικὸν τοὺς πατέρα». Καὶ συνέχισε: «Πολλοὶ σχολιαστές τῶν Μ.Μ.Ε. ἔκαναν λόγο, τίς ἡμέρες αὐτές, γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ Πάπα, ἀλλὰ παρέλειψαν νὰ μιλήσουν γιὰ τὸ πόσες φορές ὁ Πάπας ἔκανε ἀκολουθίες καὶ προσευχές, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἄσκηση ποὺ εἶχε κάνει». Καὶ κατέληξε: «Αὐτά, ὅμως, δὲν ἐνδιαφέρουν αὐτοὺς ποὺ σχολιάζουν τοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας».

Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ὀμιλίας του, ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴν κρίση ποὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ ταλαιπωρεῖ τὸν λαὸ καὶ τὴν πατρίδα μας καὶ τοὺς κάλεσε νὰ ξεπεράσουν ὅλα ὅσα λέγονται, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέψουν στὸν ἑαυτό τους νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴ μεγάλη εὐλογία ποὺ νιώθουν μέσα στὴν Ἐκκλησία. «Μὴν δώσετε», τοὺς εἶπε, «ἔδαφος γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν σκέψεις ἀμβιβολίας. Ὅσα ἀκούγονται ἀποτελοῦν, στὸ μεγαλύτερο μέρος τους, συκοφαντίες, ἐὰν κρίνω ἀπὸ αὐτὰ ποὺ λέγονται γιὰ τὸ πρόσωπό μου», ἐνῶ διερωτήθηκε: «Κάποιοι ἄνθρωποι, προκειμένου νὰ πληξοῦν τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ ἀναγκάσουν τὸ λαὸ μας νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ Αὐτήν, δὲν φοβοῦνται τὸν Θεό, ποὺ μὲ τέτοια εὐκολία σπιλώνουν ὑπολήψεις ἀνθρώπων καὶ διασύρουν προσωπικότητες». «Ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὸ πικρὸ βγαίνει τὸ γλυκὸ» συμπέρανε. «Μέσα ἀπὸ τὴ δοκιμασία βγαίνουμε ἀγιότεροι καὶ σεμνότεροι ἄνθρωποι, ἔχοντας διδαχθεῖ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰ λάθη μας».

Ὁ Μακαριώτατος, ὀλοκληρώνοντας τὴν ὁμιλία του, ἔκανε λόγο καὶ γιὰ ἓνα ἀπὸ τὰ μέτρα ποὺ ἔλαβε προσφάτως ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ συγκεκριμένα γιὰ τὸ μέτρο τοῦ ἀνοιχτοῦ διαλόγου μὲ τὸ λαό, κάτι ποὺ ὅπως εἶπε «*γίνεται γιὰ πρώτη φορά, προκειμένου νὰ φέρουμε τὸ λαὸ πιὸ κοντὰ στὴν Ἐκκλησία, γιατί δὲν θέλουμε τὸ λαὸ παθητικὸ θεατὴ καὶ δέκτη, ἀλλὰ ἐνεργὸ συμμετοχὸ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας*».

— Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος μετέβη στὸ Α' Κοιμητήριον Ἀθηνῶν, ὅπου τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος συμπληρώνει 7 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκδημία του.
(10.4.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Δήλωση τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ πρώην Ἀμερικῆς Ἰακώβου

Πληροφορηθεῖς τὴν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρώην Ἀμερικῆς κυροῦ Ἰακώβου, ὁ Μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«*Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία σὲ βαθύτατο γῆρας τοῦ πολιτοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρ. Ἀμερικῆς κυροῦ Ἰακώβου στερεῖ τὴν ἐπὶ γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία ἀπὸ ἓναν δυναμικὸ ἀγωνιστὴ τοῦ Καλοῦ καὶ διευρύνει τὴν πνευματικὴ πτωχεία τοῦ κόσμου σὲ προσωπικότητες ἡθους καὶ ἀρχῶν. Ὁ αἰόδιμος ἱεράρχης ὑπῆρξε δι' ὅλης τῆς ζωῆς ἀνυποχώρητος ὑπερασπιστὴς τῶν δικαίων τῶν λαῶν, πιστὸς θεματοφύλακας τῶν ἑλληνορθόδοξων παραδόσεων, συνειδητὸς σκαπανεὺς τῆς κίνησης γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν, λάτρης τῆς Ἑλλάδος καὶ σθεναρὸς πνευματικὸς καὶ ἐθνικὸς ἡγέτης τῆς ὁμογένειας στὴν Ἀμερική. Ἡ πρόσφατη δημοσίευση τῶν ἀπομνημονευμάτων του, ἀποκάλυψε ἄγνωστες μέχρι τώρα πτυχὲς τῆς συνταρακτικῆς πλὴν εὐεργετικῆς ζωῆς καὶ δράσης του καὶ συνέβαλε στὴν ἀξιολόγησή του ὡς ταλαντούχου μεγάλου ἀνδρός, ἔτοιμου νὰ ριφθεῖ στὴν μάχη γιὰ τὴν κατάρτιση τῶν πνευματικῶν ἀξιών, στίς ὁποῖες πίστευε καὶ οἱ ὁποῖες ἦταν οἱ ἀξίες τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ οἱ πανανθρώπινες ἀξίες καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Προσεύχομαι γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς του στὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τοῦ οὐρανοῦ.*

(11.4.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

«Ἐκκλησία καὶ Ἀθλητισμός»

Τὴ διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας γιὰ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, τὴν ἀσκήση καὶ τὴν ἀθλήση ἀνέπτυξε γλαφυρὰ καὶ ἐμπεριστατωμένα, στὸ Κλειστὸ Δημοτικὸ Θέατρο Νεάπολης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεος, σὲ ἐκδήλωση ποὺ διοργάνωσε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως σὲ συνεργασία μὲ τὸν Πανελλήνιο Σύλλογο «*Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος Βαμβίνης*», μὲ θέμα «*ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ*». Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθησαν, μεταξὺ ἄλλων, ὁ δήμαρχος Νεάπολης κ. Ναθανήλ Λαδόπουλος, ὁ δήμαρχος Γιαννιτσῶν κ. Χρῆστος Βαμβίνης, ὁ ἀντιδήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Νίκος Μακραντωνάκης καὶ ὁ ἀντιδήμαρχος Συκεῶν κ. Ἀλέξανδρος Σταυράκης.

(15.3.2005) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση μὲ θέμα «Ἐκκλησία καὶ Ἀθλητισμός» ποὺ διοργάνωσε ἡ Ἱ. Μ. Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Σύναξη Πρεσβυτέρων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως μὲ ὁμιλήτρια τὴν Πρεσβυτέρα Βαρβάρα Μεταλληνοῦ

«*Ὁ ρόλος τῆς Πρεσβυτέρας στὴν Ἐνορία καὶ τὴν οἰκογένεια*» ἦταν τὸ θέμα ποὺ ἀνέπτυξε μὲ γλαφυρὸ καὶ

ἐμπεριστατωμένο τρόπο ἢ πρεσβυτέρα Βαρβάρα Καλογεροπούλου-Μεταλληνοῦ στὰ πλαίσια τῆς Σύναξης Πρεσβυτερῶν ποῦ πραγματοποιοῖσε ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως στὴν Κατακόμβη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Εὐόσμου.

Στὴν ὁμιλία τῆς, τὴν ὁποία παρακολούθησαν μὲ ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, ὁ Πρωτοσύγκελλος π. Διονύσιος, οἱ Πρεσβυτέρους ἀλλὰ καὶ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως, ἢ πρεσβυτέρα Μεταλληνοῦ, ἀφοῦ ἀναφέρθηκε γενικότερα στὸ ρόλο τῆς γυναίκας κατὰ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση καὶ τόνισε πῶς «*ἡ διαφοροποίηση τῶν φύλων καὶ ἡ διάκριση τῶν λειτουργικῶν ρόλων τους δὲν σημαίνει ἀντίθεση ἢ ὑποταγή, ἀλλὰ ἀλληλοσυμπλήρωση καὶ ἀμοιβαιότητα*», ἐπικέντρωσε τὸ λόγο τῆς στὸ πρόσωπο τῆς Πρεσβυτέρας, παρουσιάζοντας τὴν ἐκκλησιολογικὴ του διάσταση.

(29.3.2005) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐνθρονίστηκε ὁ νέος Μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως καὶ Σεύχελλῶν κ. Δημήτριος

Μὲ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα, σεμνότητα καὶ βυζαντινὴ μεγαλοπρέπεια ἐνθρονίστηκε, τὴν Κυριακὴ 23 Ἰανουαρίου 2005, στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Ντὰρ Ἐς Σαλαὰμ τῆς Τανζανίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως κ. Δημήτριος.

Τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πάπα καὶ Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής κ. Θεόδωρο Β΄ ἐκπροσώπησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Ἀξώμης κ. Πέτρος, συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κένυας κ. Μακαρίου καὶ Ζιμπάμπουε κ. Γεωργίου, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Μπουκόμπας κ. Ἱερωνύμου καὶ Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, τῶν Ἀρχιμ. Φωτίου Χατζηαντωνίου καὶ Ἀγαθονίκου Νικολαΐδη, τῶν Πρωτοπρ. Παύλου Καρατζίδη καὶ Ἰωάννου Φερενίδη, Κληρικῶν ἀπὸ τὴν Κένυα (2) καὶ ὄλων τῶν ἰθαγενῶν (8) Κληρικῶν τῆς Τανζανίας.

Στὴν εὐχαριστικὴ αὐτὴ σύναξη παρέστησαν Βουλευτές, οἱ Πρέσβεις τῆς Αἰγύπτου, Κένυας καὶ Ἰσπανίας, οἱ Ἐπίτιμοι Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος καὶ Μπαγκλαντές, σύσσωμες ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότητα Ντὰρα Ἐς Σαλαὰμ καὶ ἡ Πανταγκανικὴ Ἐνωση Ἑλλήνων, ἢ 25μελῆς χορωδία

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτου Εἰρηνουπόλεως καὶ Σεύχελλῶν κ. Δημητρίου

τοῦ Ὁρθόδοξου Σεμιναρίου τῆς Κένυας, πολλοὶ προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, τὸν Σοχό, τὴν Χαλκιδικὴ καὶ τὴν Κύπρο καὶ πλῆθος ἰθαγενῶν Ὁρθοδόξων.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Δημήτριος εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὴν ἀγάπη μὲ τὴν ὁποία τὸν περιέβαλαν, ἀναφέρθηκε στὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο ποῦ ἐπιτελέσθηκε στὴν Ἱ. Μητρόπολη Καμεροῦν στὰ δύο ἔτη τῆς ποιμαντορίας του καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία γιὰ μεγαλύτερη ἱεραποστολικὴ δράση στὴν Τανζανία μὲ τὴν ὀργάνωση κατηχητικῶν καὶ χορωδιῶν, τὴν ἀνοικοδόμηση περισσοτέρων Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πρώτων Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὴν ἴδρυση συσσιτίων, ἰατρειῶν καὶ σχολειῶν. Τέλος μὲ συγκίνηση ἀναφέρθηκε στὸν μακαριστὸ Πατριάρχη Πέτρο, «*τὸν Ἱεραπόστολο Πατριάρχη*», στοὺς προκατόχους καὶ στοὺς γονεῖς του, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαρίστησε γιὰ ὅσα προσέφεραν.

Τὶς ἐπόμενες ἡμέρες οἱ προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουν τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στὴν Τανζανία καὶ νὰ προσφέρουν ἀγάπη στὰ ὄρφανὰ, ἀνάπηρα καὶ καρκινοπαθῆ παιδιὰ ποῦ μὲ ἀγάπη περιθάλπει ὁ Σεβασμιώτατος καὶ οἱ συνεργάτες του.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ Πάπα Ἰωάννη-Παύλου ΙΙ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης

Ἀλβανίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ἀπέστειλε στὸ Βατικανὸ τὸ κατωτέρω συλλυπητήριο τηλεγράφημα:

Ἐκ βάθους ψυχῆς συμμετέχομε στὸν βαθὺ πόνο γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ μεγάλου Πάπα Ἰωάννη-Παύλου II, τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῆς θρησκευτικῆς προσωπικότητος, τοῦ θαρραλέου ὁραματιστῆ καὶ σπανίου παγκοσμίου ἡγέτη, ὁ ὁποῖος, ἀγαπήσας τὸν Χριστὸ μὲ ὅλη του τὴν ὕπαρξη, ἀγωνίσθηκε μὲ ἐμπνευσμένες ἱστορικὲς πρωτοβουλίες, ἐπιμονὴ καὶ σθένος γιὰ τὴν προώθηση καὶ ἐπικράτηση παγκοσμίως τῆς ἀγάπης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς καταλλαγῆς ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους διαφορετικῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, ἀποτυπώνοντας τὴ φωτεινὴ σφραγίδα του στὴ σύγχρονη ἱστορία. Ἀναμνησκόμενοι μὲ εὐγνωμοσύνη τὴν ἰδιαίτερη ἀγάπη του πρὸς τὴν Ἀλβανία, ταπεινὰ εὐχόμεθα, ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀναπαύσει μετὰ τῶν ἁγίων Του, ποὺ ἀκτινοβολοῦν τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο. (3.4.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρώην Ἀμερικῆς κυροῦ Ἰακώβου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Δημήτριον συλλυπητήριο τηλεγράφημα:

Ἐν συνοχῇ καρδίας ἐπληροφορήθημεν ἐκδημίαν εἰς Κύριον πολυσεβάστου καὶ προσφιλεστάτου Γέροντος Ἀρχιεπισκόπου πρώην Ἀμερικῆς κυροῦ Ἰακώβου, πολυτάλαντου καὶ σπανίου ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτη ὅστις ἀγαπήσας ἐν ὅλῃ καρδίᾳ τὸν Χριστὸν διηκόνησε τὴν Ἐκκλησίαν ἐν σοφίᾳ, δυνάμει καὶ χάριτι Θεοῦ καὶ δι' ἐμπνευσμένων πρωτοβουλιῶν καὶ ἱστορικῶν ἐπιτευγμάτων συνέβαλεν εἰς τὴν ἀκτινοβολίαν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ τῇ οἰκουμένῃ. Συμμετέχοντες εἰς τὸ βαρὺ πένθος ἐτελέσαμεν τρισάγιον ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Τιράνων. Ἀναμνησκόμενοι ἐν εὐγνωμοσύνῃ τὴν ἔμπρακτον ἀγάπην αὐτοῦ διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἱεραποστολὴν ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ, δεόμεθα ἐκ βαθέων, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαύσῃ τὴν εὐλογημένην ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων τῶν ἐμπνεόντων καὶ στηριζόντων διαχρονικῶς τοὺς πιστοὺς. (11.4.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἀνακοίνωση γιὰ τὴν Χριστιανικὴ Εὐρώπη

Σὲ ἐπίσημο ἀνακοινωθὲν προχώρησε ἡ Σύνοδος τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων ποὺ συνήλθε στὶς 7 Μαρτίου γιὰ τὴ συνάντηση στὴ Ρώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Γραμματείας γιὰ τὴ 2η Εἰδικὴ Συνέλευση γιὰ τὴν Εὐρώπη ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Nikola Eterovic (Γενικοῦ Γραμματέα).

Πρόκειται γιὰ τὴν 5η Συνοδικὴ συνάντηση, ἡ ὁποία καὶ συμπεριέλαβε ἀναφορὰ γιὰ τὴ δραστηριότητα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα, ἰδιαίτερα σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ πορίσματα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς Μετασυνοδικῆς Ἀποστολικῆς «Παραίνεσης» τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας μὲ τίτλο *Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία στὴν Εὐρώπη σήμερα*, καθὼς καὶ μιὰ συζήτηση γιὰ τὶς Χριστιανικὲς ρίζες καὶ τὴν πνευματικὴ παρακαταθήκη τῆς Εὐρώπης.

Ἡ δημόσια αὐτὴ κίνηση ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης ὑπογράμμισε τὸ γεγονὸς ὅτι διάφορες Ἐκκλησιαστικοὶ Σύνοδοι ἀνὰ τὴν Εὐρώπη ἀξιοποίησαν τὴν πιὸ ἄνω *ἐκθεση-παραίνεση-ὑπόδειξη* στὴ διαμόρφωση ποιμαντικῶν ἐτησίων προγραμμάτων, ἡμερίδων, σπουδῶν, βιβλίων καὶ ἄρθρων γιὰ τὶς μητροπόλεις καὶ τὶς ἐνορίες τῆς Εὐρώπης.

Οἱ συμμετέχοντες σχολίασαν καὶ ἔκριναν τὸ ἐγχειρίδιο τοῦ Πάπα «*Μνήμη καὶ Ταυτότητα*» (Memory and Identity) καὶ ἡ συζήτηση ἐπικεντρώθηκε στὰ σημεῖα ποὺ ἀφοροῦν τὸ «*θέμα τῶν Χριστιανικῶν ριζῶν τῆς Εὐρώπης*», ὅπου ἐκεῖ γίνεται λόγος γιὰ τὴ Βάπτιση τῶν Εὐρωπαίων στὴ γενέτειρά του τὴν Πολωνία τὸ 966 μ.Χ. καὶ κυρίως τὸ πὼς ὁ Χριστιανισμὸς ἐξαπλώθηκε στὴ γηραιὰ ἡπειρο καὶ μὲ ποῖο τρόπο συνεισέφερε ἀποφασιστικὰ στὴ διαμόρφωση τῶν Κρατῶν - Χωρῶν τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης.

Παρὰ τὴ σχετικὴ παράλειψη ἀπὸ τὴ Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, ἡ ἰδέα τῶν Χριστιανικῶν Ριζῶν ἔχει κατοχυρωθεῖ στὴ κοινὴ εὐρωπαϊκὴ γνώμη καὶ ἔχει γίνει κοινὴ ἀντίληψη μεταξὺ ὄλων τῶν Χριστιανῶν (Καθολικῶν, Ὁρθοδόξων καὶ Διαμαρτυρομένων).

Ἀπὸ τὴ Ρώμη σὲ δήλωση ὑπογραμμίζεται ἐπίσης, ὅτι «οἱ Οἰκουμενικὲς καὶ Διαχριστιανικὲς Σχέσεις σημειώνουν πρόοδο, ἀλλὰ οἱ προσπάθειες τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας δὲν καρποφοροῦν πάντα, οὔτε βρι-

σκουν τὴ δέουσα ἀνταπόκριση ἀπὸ ὅλες τὶς Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες. Ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τοῦ Πάπα, οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ ὀφείλουν νὰ συνεχίσουν νὰ προσεύχονται καὶ νὰ ἐργάζονται μὲ οἰκουμενικὸ καὶ ἐνωτικὸ πνεῦμα».

Ἔρευνα ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας

Ἡ COMECE, δηλαδὴ ἡ Σύνοδος τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων τῆς Εὐρώπης, ἐξέφρασε τὴ δυσἀρέσκειά της ἐπειδὴ στὴν πρόταση τῆς ἀρμόδιας ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ 7ο Ἐρευνητικὸ Πρόγραμμα Πλαισίου τῆς 6ης Ἀπριλίου δὲν περιλαμβάνεται κάποια ξεκάθαρα ἠθικὰ ὅρια γιὰ τὰ ἐρευνητικὰ προγράμματα (research projects) στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Ὁ Mgr. Noël Treanor, Γενικὸς Γραμματέας τῆς COMECE δήλωσε σχετικὰ:

«Ἡ COMECE ὑποστηρίζει τὴν ἀνάπτυξη Εὐρωπαϊκῆς ἐρευνητικῆς πολιτικῆς καὶ ὑπογραμμίζει τὴ σημασία τῆς ἔρευνας τόσο γιὰ τὸ ἄτομο ὅσο καὶ γιὰ τὴν κοινωνία. Ἡ ἔρευνα ἀπαιτεῖται νὰ ὑπηρετεῖ τὸ κοινὸ καλὸ. Καλωσορίζουμε τὴν πρωτοβουλία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς νὰ συντονίσει καὶ ἐνθαρρύνει τὶς Εὐρωπαϊκὲς ἐρευνητικὲς ικανότητες. Ἄλλωστε αὐτὲς οὐσιαστικὰ μποροῦν νὰ αὐξήσουν τὸν ἐρευνητικὸ προϋπολογισμό.

Ὡστόσο διακηρύσσουμε στεντορεῖα τῆ φωνῆ ὅτι ἡ ἔρευνα ἀνευρίσκει τὰ ὅρια τῆς στὴν ἀδιαπραγμάτευτῆ ἀξιοπρέπεια τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, λαμβανομένης ὑπόψιν τῆς νομοθεσίας στὰ διάφορα κράτη-μέλη, ἡ ἐργαλειοποίηση (instrumentalisation) τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐπιπέδου τῆς προόδου, εἶναι ἀπορριπτέα.

Στὸ 7ο Ἐρευνητικὸ Πρόγραμμα Πλαισίου οἱ ἐρευνητικὲς θεματικὲς περιοχὲς προσδιορίστηκαν ὡς κοινὲς προτεραιότητες μὲ τὴν ἀνάλογη χρηματοδότηση. Εἶναι λυπηρὸ ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση δὲν ἐνέταξε, δὲν συνηπολόγισε θεμελιώδεις ἠθικὲς παραμέτρους, σὲ θέματα ὅπως ἡ κλωνοποίηση, τὸ ἀνθρώπινο ἔμβρυο καὶ οἱ ἐμβρυακοὶ κυτταρικοὶ μίσχοι (embryonic stem cell) θεματικὲς περιοχὲς γιὰ τὶς ὁποῖες δὲν ὑφίσταται μιὰ συναντίληψη τῆς ἠθικῆς μεταξὺ τῶν κρατῶν-μελῶν».

Εἶναι σημαντικό ὅτι οἱ ἠθικὲς αὐτὲς ἀνησυχίες ὡστόσο ἐκτιμήθηκαν ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο στὶς 10 Ἀπριλίου, ὅταν καὶ ἀπέρριψε τὴ χρηματοδότηση ἔρευνας μὲ ἀνθρώπινα ἔμβρυα καὶ ἐμβρυακοὺς κυτταρικοὺς μίσχους στὰ πλαίσια τοῦ προαναφερθέντος προγράμματος.

Ἡ COMECE ἐλπίζει ὅτι τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινοβούλιο νὰ ἐνεργοποιηθεῖ περισσότερο μὲ τὴ συμμετοχὴ του στὶς σχετικὲς διαδικασίες λήψης ἀποφάσεων καὶ θὰ ἀναδείξει σὲ ὑψίστη προτεραιότητα τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια.

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Τὸ Προεδρεῖο τῆς Συνόδου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν συνεδρίασε στὸ VÄSTERAS τῆς Σουηδίας

Τὸ 10μελὲς Προεδρεῖο τοῦ Κ.Ε.Κ. συνεδρίασε ἀπὸ τὶς 6 Ἀπριλίου μέχρι καὶ τὴν Κυριακὴ 10 Ἀπριλίου στὴν πόλη Västerås τῆς Σουηδίας, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τῆς Ἀναπληρώτριας Λουθηρανῆς Ἀντιπροέδρου κας Margarethe Isberg.

Ἡ βασικὴ προτεραιότητα αὐτῆς τῆς συνάντησης ἦταν μιὰ συνολικὴ θεώρηση καὶ ἐκτίμηση τῶν ἀποφάσεων ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κ.Ε.Κ. τὸν περασμένο Σεπτέμβριο, ὅπως αὐτὲς προέκυψαν ἀπὸ τὶς σχηματισθεῖσες ομάδες ἐργασίας. Παράλληλα στὸ πρόγραμμα ὑπῆρχε καὶ ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν ἐπόμενη κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ὄργανου ποὺ εἶναι προγραμματισμένη γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 4 ἕως καὶ 10 Ἰουνίου στὴν Κρήτη. Μεταξὺ ἄλλων θεμάτων, τὸ Προεδρεῖο, ἔλαβε ἀναφορὲς γιὰ τὴν μέχρι τώρα λειτουργία τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιτροπῶν τοῦ Κ.Ε.Κ. ἀλλὰ καὶ τῶν προετοιμασιῶν γιὰ τὴν Τρίτη Εὐρωπαϊκὴ Σύνοδο.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων)

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ ΚΥΘΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ, ΑΝΔΡΟΥ, ΚΕΑΣ ΚΑΙ ΜΗΛΟΥ»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
 2. Τὰς ὑποχρεώσεις Αὐτῆς τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
 3. Τὴν ἀνάγκην διαφυλάξεως καὶ συντηρήσεως Ἐκκλησιαστικῶν Κειμηλίων εἰς τὴν Νῆσον Κύθνον.
 4. Τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 3/2004 ἀπόφασιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων - Ἀγίας Ἄννης Δρυοπίδος Κύθνου ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου (Πρᾶξις 10/2004).
 5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1719/2.10.2004 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου.
 6. Τὴν ἀπὸ 15.2.2005 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
 7. Τὴν ἀπὸ 3.3.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Νῆσον Κύθνον Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ ΚΥΘΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ, ΑΝΔΡΟΥ, ΚΕΑΣ ΚΑΙ ΜΗΛΟΥ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἄννης καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν Χώραν Δρυοπίδος τῆς Νήσου Κύθνου. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ
«ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ ΚΥΘΝΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ,
ΑΝΔΡΟΥ, ΚΕΑΣ ΚΑΙ ΜΗΛΟΥ»

Ἄρθρον 1

Συνίσταται εἰς τὴν νῆσον Κύθνον καὶ εἰς τὸ διαρρυθμισθὲν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς Ἐνορίας Ἀγίας Ἄννης Δρυοπίδος, Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ ΚΥΘΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ, ΑΝΔΡΟΥ, ΚΕΑΣ ΚΑΙ ΜΗΛΟΥ». Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἄννης, αὐτοτελοῦς διαχειρί-

σεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον ἔχει ἰδικήν του σφραγιδα, ἡ ὁποία φέρει κυκλικῶς τὰς λέξεις «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΥΘΝΟΥ» ἐξωτερικῶς. Εἰς δεύτερον κύκλον ἀναγράφεται: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ».

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἶναι ἡ συγκέντρωσις, διαφύλαξις καὶ ἔκθεσις Ἱερῶν Εἰκόνων, Ἐκκλησιαστικῶν κειμήλιων Χριστιανικῆς τέχνης, ἱστορικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, εὑρισκομένων εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, τὰ Ἐξωκκλήσια καὶ τὰς ἐρειπωμένας Ἱερὰς Μονὰς τῆς νήσου Κύθνου, ὑποκειμένων εἰς τὸν κίνδυνον φθορᾶς ἢ ἀπωλείας.

Ἄρθρον 4

1. Τὸ Μουσεῖο τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου:

- α) ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Ἄννης Δρυοπίδος - Κύθνου, ὡς Προέδρου καὶ
- β) ἐκ τεσσάρων μελῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν - Ἄνδρῶν ἢ γυναικῶν – μετὰ τῶν ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

2. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου. Ἡ θητεία τῶν εἶναι τριετής, μπορεῖ δὲ νὰ ἀνανεωθῇ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ τὸ ἀξίωμα εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Ἄρθρον 5

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ μετὰ τὴν ἐγγραφὸν αἰτήσιν τριῶν, τουλάχιστον, μελῶν, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρουν καὶ τὰ θέματα, διὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκειται εἰς νόμιμον ἀπαρτίαν καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως, ὅταν παρίστανται,

τουλάχιστον, τρία μέλη.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφία. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

4. Συνεδριάσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἄκυρος, ἐὰν δὲν παρίσταται ὁ Πρόεδρος.

5. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγεται μετὰ τῶν μελῶν, ὁ Ταμίας, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Κοσμήτωρ.

Ἄρθρον 6

1. Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, εἶναι ὑπόλογος ἐναντι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τηρεῖ ὅλα τὰ σχετικὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως καὶ τὰ παραστατικά ἐγγραφα πληρωμῶν.

2. Ὁ Γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ὁποῖαν θέτει ὑπ' ὄψιν τοῦ Προέδρου, τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθὼς καὶ τὸ Πρωτόκολλον.

3. Ὁ Κοσμήτωρ ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐπρεπειᾶς τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 7

Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐγκρίσιν.

Ἄρθρον 8

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς Ἀρχῆς. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ὀρίζη καὶ ἕτερον μέλος αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπροσώπισίν του.

Ἄρθρον 9

1. Πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἶναι:

- α. Εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος Παναγίας Κανάλας.

β. Κληρονομία, κληροδοσία και δωρεά ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.

γ. Κρατικὰ ἐπιχορηγήσεις.

δ. Εἰσφορὰὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ὀργανισμῶν.

ε. Ἔσοδα προερχόμενα ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου διατίθενται:

α. Διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν συντήρησίν του.

β. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, Ἱερῶν Σκευῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου.

γ. Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐδικῶν ἐπίπλων φυλάξεως τῶν ἐκθεμάτων.

δ. Διὰ τὴν κάλυψιν κάθε δαπάνης ἀναγκαίας διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Μουσείου καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Διὰ πᾶσαν οικονομικὴν εἰσφορὰν ἐκδίδεται γραμματίον εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου. Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς εἶδος γίνεται σχετικὴ καταχώρησις εἰς τὰ εἰδικὰ βιβλία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου.

3. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν - Βυζαντινὸν Μουσεῖον τηρεῖ ἡριθμημένα καὶ θεωρημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ ἐξῆς βιβλία:

α. Βιβλίον Πρακτικῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β. Βιβλίον Ταμείου.

γ. Στέλεχος γραμματίου εἰσπράξεως καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

δ. Πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας.

ε. Βιβλίον ἐκθεμάτων.

Ἄρθρον 11

1. Τὰ ἐκθέματα ἀνήκουν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Ἄννης Δρυοπίδος καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς παραχωρήσαντας, ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ὑπὸ ἄλλων Ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν διὰ φύλαξιν, συντήρησιν καὶ ἐκθεσιν.

2. Ἡ περιουσία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου εἰς πε-

ρίπτωσιν διαλύσεώς του περιέρχεται εἰς τὸν Ἱερὸν Ἐνοριακὸν Ναὸν Ἁγίας Ἄννης Δρυοπίδος Κύθνου.

Ἄρθρον 12

Διὰ κάθε θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου, μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Γενικῶς, πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 14

1. Ὁ παρὼν κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα καταργεῖται ὅταν καθίσταται ἀδύνατος ἡ λειτουργία αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἢ δὲ περιουσία του καὶ τὰ ἐκθέματά του περιέρχονται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Ἄννης Δρυοπίδος Κύθνου.

Ἄρθρον 15

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐνορίας Ἁγίας Ἄννης Δρυοπίδος - Κύθνου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι 3 Μαρτίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀριθμ. πρωτ. 5

Χαλκίδα 15-10-2004

ΠΡΑΞΙΣ 581

Θέμα: «Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος»**Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος**

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, κατὰ τὴν Συνεδριᾶν αὐτοῦ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 2004,

ἔχον ὑπ' ὄψει:

Α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

Β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν*».

Γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

Δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

Ε. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004, ἐγκύκλιο σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις*».

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἡ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουφάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημόσιων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητῶν.

7. Διαφωνία, αἰτίνες τυχόν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται στὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μετὰ τὴν καθ' ὑλὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὐτὴ προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεωρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὁργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Χαλκίδος καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ 3 διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος Μηχανικῶν, τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

3. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ἀσκεῖται ἀπὸ στέλεχος μετὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τῆς κείμενης διατάξεως περὶ Δημοσίων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπὶ πλέον ἔχοντα: Δίπλωμα Μηχανικοῦ ΑΕΙ μετὰ ἐμπειρία σὲ μελέτες καὶ ἐπιβλέψεις τεχνικῶν ἔργων, ἄρτια γνώση χρήσης Η/Υ.

4. Οἱ Ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Ἐκπονεῖ τῆς μελέτες τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει τῆς μελέτες ποὺ ἐκπονοῦν ἰδιῶτες μηχανικοὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει τῆς κατασκευῆς, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ἔργων αὐτῆς ποὺ ἐκτελοῦνται εἴτε μετὰ Ἀνάδοχο εἴτε μετὰ Αὐτεπιστασία, σύμφωνα μετὰ τῆς διατάξεως τοῦ κανονισμοῦ 55/1974 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς συμπληρωματικῆς τῶν ἀντιστοίχων Νόμων 716/1977 καὶ 1418/1984 μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτῶν Νόμων, ὅπως ἰσχύουν σήμερα.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὴν ἀνάγκην διατηρήσεως, διαδόσεως καὶ καλλιέργειας τῆς πατροπαραδότου Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Ψαλτικῆς Τέχνης εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Χαλκίδος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 528/120.8.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.

5. Τὴν ἀπὸ 20.2.2005 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 3.3.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Χαλκίδος Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΨΑΛΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ "ΠΑΥΛΟΣ Ο ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ

«ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΨΑΛΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

“ΠΑΥΛΟΣ Ο ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ”

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ»

Ἄρθρον 1

Ἰδρυση τῆς Σχολῆς

Ἰδρύεται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Χαλκίδος, Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς - Ψαλτικῆς Τέχνης “Παῦλος ὁ Σκοπελίτης”». Ἔχει ἔδρα τῆς τῆ Χαλκίδα, καὶ συγκεκριμένα τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νεοφύτου ἀριθμ. 17 Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀποτελοῦσα ἰδίαν Ὑπηρεσίαν αὐτῆς, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα.

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΨΑΛΤΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ “ΠΑΥΛΟΣ Ο ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ»**

Ἄρθρον 2

Σφραγιδα τῆς Σχολῆς

Ἡ Σχολή ἔχει δική της σφραγιδα ἢ ὁποία φέρει κυκλικά τὸν τίτλο «*ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ - ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΨΑΛΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ "ΠΑΥΛΟΣ Ο ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ"*» καὶ στῆ μέση τὴν εἰκόνα τοῦ Προφήτανάκτος Δαυὶδ κρούοντος τὸ ψαλτήριον.

Ἄρθρον 3

Σκοποὶ τῆς Σχολῆς

Σκοποὶ τῆς Σχολῆς εἶναι:

α. Ἡ διατήρηση καὶ διάδοση τῆς πατροπαράδοτης ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μας κληρονομιάς καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ πατροπαράδοτου ἐκκλησιαστικοῦ ἤθους καὶ τῆς ἀγάπης τῶν σπουδαστῶν πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.

β. Ἡ ἀνάδειξη νέων Ἱεροψαλτῶν καὶ ἡ δημιουργία βυζαντινῶν χορῶν στὰ ἀναλόγια τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 4

Ἐπίτευξη Σκοπῶν τῆς Σχολῆς

Οἱ σκοποὶ τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Ψαλτικῆς Τέχνης ἐπιτυγχάνονται μὲ τὴν ὑπεύθυνη διδασκαλία τῶν ἐπιμέρους μαθημάτων, τὴν ὀργανωμένη λειτουργία της, τὴν πραγματοποίηση ἐκδηλώσεων, τὴ δημιουργία χορῶν ψαλτῶν ἀπὸ τοὺς σπουδαστῆς της, τὴ συνεργασία μὲ ἄλλους πολιτιστικούς φορεῖς καὶ γενικά μὲ ὅ,τι μέσο κρίνεται κατάλληλο ἀπὸ τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως τῆς Σχολῆς ἢ ὁποία ἔχει καὶ τὸν κύριον λόγον.

Ἄρθρον 5

Διοίκηση τῆς Σχολῆς

α. Τῆ Σχολῆς διοικεῖ Τριμελὴς Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Χαλκίδος ὡς Πρόεδρος καὶ δύο μέλη, ἓνα Κληρικὸ γνώστης τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ ἓνα λαϊκὸ, κατὰ προτίμηση Ἱεροψάλτη, ἀπὸ τοὺς ὑπηρετοῦντες στὰ ἀναλόγια τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐκάστοτε ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τυπικὰ προσόντα.

Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως, πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτη Χαλκίδος.

Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι διετής. β. Τὸ Κληρικὸν μέλος ἀναλαμβάνει καθήκοντα γραμματέως καὶ ταμῖα. Κάθε μέλος μπορεῖ νὰ παραιτηθεῖ ἂν συντρέχουν λόγοι ἢ νὰ ἀντικατασταθεῖ ἐὰν δὲν ἀνταποκρίνεται στὶς ὑποχρεώσεις του.

γ. Ἡ Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως λαμβάνει ὅλες τὶς ἀποφάσεις ποὺ ἀφοροῦν τὴν ὀργάνωση καὶ λειτουργία τῆς Σχολῆς. Καταρτίζει τὸν οικονομικὸ προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό της καὶ τηρεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα βιβλία.

δ. Ἡ Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος καὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6

Πόροι τῆς Σχολῆς

α. Πόροι τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς, ἢ μηνιαία εἰσφορὰ τῶν σπουδαστῶν, κάθε δωρεὰ ἢ ἐπιχορήγηση ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἢ ἄλλα Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ. ὅπως καὶ ἡ ἐτήσια εἰσφορὰ ἀπὸ τὸ Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ ποσοῦ καθοριζομένου ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Τὸ ποσὸ τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς ρυθμίζεται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως τῆς Σχολῆς καὶ εἶναι συγκριτικὰ μικρότερον ἀπὸ τὶς τρέχουσες τιμὲς τῶν Ὠδείων καὶ τῶν Μουσικῶν Σχολῶν. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ ποσὸ, τὸ 70% προορίζεται γιὰ τὶς ἀμοιβὲς τῶν διδασκόντων καὶ τὸ ὑπόλοιπον 30% γιὰ τὰ ἔξοδα τῆς Σχολῆς καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ Δισκοθήκης τῆς Σχολῆς.

β. Ἡ Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως, διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸ ποσὸ τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς –ὑπὸ μορφήν ὑποτροφίας– τοὺς σπουδαστῆς ποὺ ἀριστεύουν στὶς ἐτήσιες προαγωγικὲς ἐξετάσεις ἢ ἀπόρους οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀριστες ἐπιδόσεις.

γ. Οἱ σπουδαστῆς ἀκόμη, ὑποχρεώνονται καὶ στὴν καταβολὴ ἐξετάστρων, κυρίως ὅταν πρόκειται γιὰ κατακτήριες καὶ πτυχιακὲς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 7

Πρόσληψη Προσωπικοῦ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως, προσλαμβάνει τὸν Καλλιτεχνικὸ Διευθυντὴ καὶ τὸ Διδακτικὸ Προσωπικὸ τῆς Σχολῆς:

1. Ὁ Καλλιτεχνικός Διευθυντής διορίζεται, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως, ἀπὸ τὸν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος, ἐκπροσωπεῖ τὴ Σχολὴ σὲ κάθε ἀρμόδιο Ὅργανο, στὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ ἔχει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν παιδαγωγικὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, τὸν ἔλεγχο τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων καὶ τὴν ὀργάνωση τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Σχολῆς.

2. Τὸ Διδακτικὸ Προσωπικὸ τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι κάτοχοι Πτυχίου ἢ Διπλώματος Βυζαντινῆς Μουσικῆς μὲ γενικὸ βαθμὸ Ἄριστα καὶ τὴν ἀπαιτούμενη ἀπὸ τὸ Νόμο προϋπηρεσία. Ὁ ἀριθμὸς τους, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς.

α. Στὴν ἔδρα τῆς Σχολῆς, τὴ Χαλκίδα, προσλαμβάνονται οἱ ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν ποὺ κατέχουν τὰ ἀπαραίτητα προσόντα καὶ ὑπηρετοῦν σὲ Ἱερούς Ναοὺς τῆς Χαλκίδος.

β. Στὰ κατὰ τόπους παραρτήματα, ὅποτε αὐτὰ συσταθοῦν, προσλαμβάνονται ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς περιοχῆς στὴν ὁποία ἐκεῖνα εὐρίσκονται, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνοι ἔχουν τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

3. Ἐπίσης, ἡ Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως, προσλαμβάνει εἰδικὸ ὠρομισθιο καθηγητὴ, κάτοχο πτυχίου Ἀνωτέρων θεωρητικῶν μὲ γενικὸ βαθμὸ Ἄριστα, ὁ ὁποῖος θὰ διδάσκει τὸ δευτερεύον ὑποχρεωτικὸ μάθημα τῆς Θεωρίας Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς.

4. Τὰ μαθήματα τοῦ Τυπικοῦ, τῆς Τελετουργικῆς κτλ. μπορεῖ νὰ διδάξει καὶ Θεολόγος Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Μητροπολίτου.

5. Οἱ διδάσκοντες ὑπόκεινται στὸν ἔλεγχο τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐπιτελοῦν τὸ ἔργο τους ἐντὸς τῶν πλαισίων ποὺ δημιουργοῦν τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς σὲ συνάρτηση μὲ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ τὶς ὁδηγίες τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 8

Πρόγραμμα Μαθημάτων

α. Τὰ μαθήματα κάθε σχολικοῦ ἔτους ξεκινοῦν τὸν Ὀκτώβριο καὶ τελειώνουν τὸν Μάιο. Οἱ προαγωγικὲς καὶ ἀπολυτήριες ἢ πτυχιακὲς ἐξετάσεις γίνονται κάθε Ἰούνιο, σύμφωνα μὲ πρόγραμμα ποὺ καταρτίζει ὁ Καλλιτεχνικός Διευθυντής.

β. Ἡ ὕλη τῶν μαθημάτων ἀκολουθεῖ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ τὶς τυχόν

προσθηκὲς ἢ βελτιώσεις ποὺ προτείνει ὁ Καλλιτεχνικός Διευθυντής.

γ. Τὸ μάθημα τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, θεωρία καὶ πράξη, θεωρεῖται βασικὸ μάθημα καὶ διδάσκεται σὲ μία διδακτικὴ ὥρα (περίπου 45 λεπτά) ἀνὰ ἐβδομάδα σὲ τμήματα τῶν 6 κατ' ἀνώτατο ὄριο μαθητῶν.

δ. Ἐκτὸς τοῦ βασικοῦ μαθήματος, οἱ μαθητὲς, ἀναλόγως τοῦ ἔτους φοιτήσεώς τους, ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθοῦν καὶ ἄλλα δευτερεύοντα μαθήματα σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς. Ὑποχρεωτικὸ δευτερεύον μάθημα θεωρεῖται ἡ Θεωρία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ ὁποῖου ἀπαλλάσσονται μόνο ὅσοι μαθητὲς προσκομίσουν βεβαίωση ἀπὸ Ὁδεῖο ἢ ἄλλη ἀνώτερη Μουσικὴ Σχολή, ὅτι τὸ ἔχουν παρακολουθήσει καὶ ἔχουν ἐξετασθεῖ ἐπιτυχῶς σὲ αὐτό.

ε. Πέραν τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ὡς βασικὸ μάθημα μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ καὶ ἡ διδασκαλία παραδοσιακῶν ὀργάνων, ὅταν περιληφθεῖ στὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς. Σὲ αὐτὴ τὴν περίπτωσι, ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ θὰ θεωρεῖται δευτερεύον ὑποχρεωτικὸ μάθημα ἕως τοῦ τρίτου ἔτους.

στ. Τὰ δευτερεύοντα ὑποχρεωτικὰ μαθήματα, πλὴν τῆς ἤδη ἀναφερθείσης Θεωρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, ἔχουν χαρακτῆρα ἐξαμηνιαίου κύκλου μαθημάτων ἢ σεμιναρίων καὶ στὴν πλήρη λειτουργία τῆς Σχολῆς προβλέπονται τὰ ἐξῆς:

- Μορφολογία τῆς βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς μελοποιΐας, σὲ ἐξαμηνιαῖο κύκλο μαθημάτων γιὰ τοὺς μαθητὲς τοῦ γ' ἔτους.
- Τυπικὸ, σὲ ἐξαμηνιαῖο κύκλο μαθημάτων γιὰ τοὺς μαθητὲς τοῦ γ' ἔτους.
- Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Α' καὶ Β'. Μάθημα τὸ ὁποῖο ἐξαντλεῖται σὲ δύο ἐξάμηνα καὶ ἀπευθύνεται στοὺς μαθητὲς τοῦ δ' ἔτους.
- Στοιχεῖα λειτουργικῆς καὶ τελετουργικῆς, σὲ ἐξαμηνιαῖο κύκλο μαθημάτων γιὰ τοὺς μαθητὲς τοῦ ε' ἔτους.
- Διεύθυνση Χοροῦ, σὲ ἐξαμηνιαῖο κύκλο μαθημάτων γιὰ τοὺς μαθητὲς τοῦ ε' ἔτους.
- Ἱεροψαλτικὴ δεοντολογία - φροντιστήριο εὐταξίας.
- Εἰσαγωγή στὴ Μετρικὴ.
- Εἰσαγωγή στὴν ἑλληνικὴ ρυθμολογία.
- Αἰσθητικὴ ἀνάλυση μουσικοῦ κειμένου.
- Μαθήματα φωνητικῆς.
- Στοιχεῖα ὀργανοχρησίας.

Ἄρθρον 9

Μαθητὲς τῆς Σχολῆς

α. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν ὅσοι ἔχουν ὑπερβεῖ τὸ ἐνδέκατο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ διαθέτουν σωστὴ φωνή. Ἡ ἐπιλογή τῶν μαθητῶν γίνεται ἀπὸ τὸ διδακτικὸ προσωπικό. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐγγράφονται στὰ μαθητολόγια τῆς Σχολῆς τὸ μῆνα Σεπτέμβριο καὶ σὲ ἐξαιρετικές περιπτώσεις τὸν Ἰανουάριο.

β. Ἡ παρακολούθηση τῶν μαθημάτων εἶναι ὑποχρεωτική, τόσο στὸ κύριο μάθημα, ὅσο καὶ στὰ δευτερεύοντα. Ἡ ἀδικαιολόγητη ἐπὶ σειρὰ τριῶν μαθημάτων ἀπουσία, ἐπισύρει τὴ διαγραφή τοῦ μαθητῆ ἀπὸ τὰ μαθητολόγια τῆς Σχολῆς. Τὰ μαθήματα ποῦ συμπίπτουν μὲ τίς σχολικὲς ἀργίες ἢ χάνονται μὲ ὑπαιτιότητα τῶν μαθητῶν δὲν ἀναπληρώνονται ἀπὸ τοὺς διδάσκοντες.

γ. Στὶς ὑποχρεώσεις τῶν μαθητῶν εἶναι ἐπίσης ἡ συμμετοχὴ στὶς ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς καὶ ἡ παρουσία καὶ διακονία στὸ ἀναλόγιο ὅπου ὑπηρετεῖ ὁ διδάσκαλός τους.

δ. Ἡ ἀξιολόγηση τῶν μαθητῶν γίνεται μὲ τὸν συγκερασμὸ τῶν ἐπιδόσεων τους, τόσο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς σχολικῆς χρονιᾶς, ὅσο καὶ στὶς προφορικὲς καὶ γραπτὲς ἐξετάσεις τὴν περίοδο τοῦ Ἰουνίου.

Ἄρθρον 10

Λειτουργία Παραρτημάτων

α. Ἡ Διοίκηση τῆς Σχολῆς δύναται κατόπιν αἰτημάτων, ποῦ ἐγκρίνονται μὲ ἀπόφαση ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, νὰ δημιουργήσῃ Παραρτήματα κατὰ Ἐνορίες ἢ Ἀρχιερατικὲς Περιφέρειες, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ ἐκεῖ διδάσκοντος Καθηγητοῦ καὶ τὸν ἔλεγχο τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως.

β. Οἱ Ἐνορίες στὶς ὁποῖες λειτουργοῦν Παραρτήματα, ὀφείλουν νὰ ἐνισχύουν οἰκονομικὰ τὴ λειτουργία τους, μὲ δαπάνη, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ καθορισθεῖ.

Ἄρθρον 11

Τηρούμενα Βιβλία

Ἡ Σχολὴ διατηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία:

- 1) Μαθητολόγιον,
- 2) Πρωτόκολλον Ἀλληλογραφίας,
- 3) Βιβλίον Πρακτικῶν,
- 4) Ἐξετάσεων, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

5) Βιβλίον Ταμείου, Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν κανονικὰ θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Ταμιά καί,

6) Βιβλίον περιουσιακῶν στοιχείων, κινητῶν καὶ ἀκινήτων.

Ἄρθρον 12

Ἄντιμετώπιση προβλημάτων

Κάθε πρόβλημα ποῦ μπορεῖ νὰ προκύψῃ καὶ δὲ ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμό, ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως τῆς Σχολῆς, μὲ κριτήριον τοὺς σκοποὺς λειτουργίας τῆς.

Ἄρθρον 13

Ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ» καὶ τὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 14

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 15

Ἡ «Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς - Ψαλτικῆς Τέχνης» καταργεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τῆς ὀλομελείας τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως, ποῦ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τοὺς σκοποὺς τῆς καὶ καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία τῆς, τὰ δὲ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποῦ κατέχει περιέρχονται στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 16

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι 3 Μαρτίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΡΑΣ, ΑΜΟΡΓΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ**

Ἐν Θήρᾳ, τὴν 21ην Δεκεμβρίου 2004

ΠΡΑΞΙΣ 294/2004

Θέμα: Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων

Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

2. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν*».

3. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

4. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

5. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004, ἐγκύκλιο σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις*».

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

4. Ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου χρόνου ἢ ὀρισμένου ἔργου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἡ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν

τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημόσιων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνία, αἰτίνες τυχόν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

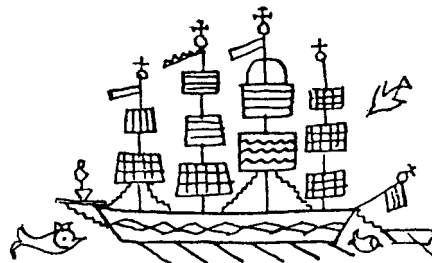
10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικόν, ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τῶν τριῶν Μηχανικῶν, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

† Ὁ Μητροπολίτης Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων
ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διάρκης Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 59 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1651/15.12.2004 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

5. Τὴν ἀπὸ 17.2.2005 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 3.3.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ - Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ Ο ΝΕΟΣ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τῶν Σερρῶν. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ
«ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ
“Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ Ο ΝΕΟΣ”»**

Ἄρθρον 1

Σύστασις

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς, συνιστᾷται Εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα, ποῦ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ “Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ Ο ΝΕΟΣ”», τὸ ὁποῖο θὰ διέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλις τῶν Σερρῶν. Τὸ Ἴδρυμα θὰ στεγάζεται ἐν κτίριον ἰδιοκτησίας τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖο βρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 10 στὴν πόλιν τῶν Σερρῶν.

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ
“Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ Ο ΝΕΟΣ”»**

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ καὶ Μέσα πρὸς ἐπίτευξη αὐτῶν

1. Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ μελέτη τῶν ποιμαντικῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ περιβάλλοντος ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Ἑλληνορθόδοξης παράδοσης,

β) Ἡ προβολὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας παράδοσης καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας ἰδιοπροσωπείας, καθὼς καὶ ἡ ἀσκηση σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ποιμαντικῆς καὶ ἱεραποστολῆς,

γ) Ἡ ὀργάνωση, ἡ στελέχωση καὶ ἡ λειτουργία Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης,

δ) Ἡ ὀργάνωση, ἡ στελέχωση, ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης.

2. Μέσα πρὸς ἐπίτευξη τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν εἶναι:

α) Ἡ διοργάνωση ποικίλων ἐορταστικῶν, πολιτιστικῶν, ἐπιμορφωτικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐκδηλώσεων,

β) Ἡ λειτουργία Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ,

γ) Ἡ λειτουργία Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ,

δ) Ἡ ἐκδόση βιβλίων, περιοδικῶν καὶ ἐντύπων,

ε) Ἡ δημιουργία καὶ παραγωγή ταινιῶν βίντεο καὶ ἐν γένει ὀπτικοακουστικοῦ ὕλικου,

στ) Ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐνέργεια ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος στὴ βάση τῆς ἀξιοποίησης κάθε πρόσφορου μέσου ἐπικοινωνίας, ἐνημερώσεως καὶ ἐπιμορφώσεως.

Ἄρθρον 3

Διοίκηση

1. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἐπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο, ποῦ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερρών καὶ Νιγρίτης, ὡς Πρόεδρο.

β) Τρεῖς Κληρικούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἐκάστοτε Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Μέσων Ἐπικοινωνίας.

γ) Τρία μέλη ποῦ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν

πνευματικὴ κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους καὶ ἔχουν σχέση μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω ἔξι τακτικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιὰ μιὰ τριετία. Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασία καὶ γιὰ τὴν ἴδια τριετία διορίζονται δύο ἀναπληρωματικὰ μέλη, ἓνα ποῦ ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ κληρικοῦ καὶ ἓνα ποῦ διαθέτει τὰ προσόντα ποῦ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1γ τοῦ παρόντος ἄρθρου. Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ δὲν ἀναποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποῦ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

4. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γενικὸ Γραμματέα καὶ τὸν ὑπεύθυνο τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνῶ ὁ Ἀντιπρόεδρος ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

5. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συνέρχεται τακτικὰ κατὰ ἡμερῶν καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου.

6. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὅπωςδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ὁ ἐξουσιοδοτηθεὶς Ἀντιπρόεδρος καὶ τέσσερα ἀπὸ τὰ Μέλη του, οἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Κατὰ τὶς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται Πρακτικὰ ἀπὸ τὸν Γενικὸ Γραμματέα, τὰ ὁποῖα ἐπικυρώνονται καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν ἴδιο καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, εἴτε αὐθημερόν, εἴτε κατὰ τὴν ἐπομένη συνεδρίαση. Στὰ Πρακτικὰ διατυπώνονται καὶ οἱ γνώμες τῶν μειοψηφούντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν αὐτὰ τὸ ζητήσουν.

7. Στὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη, ὡς Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπικοινωνιακοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος, ἐπιφυλάσσονται τὰ ἐπισκοπικὰ δικαιώματα ποῦ προσιδιάζουν ἐν προκειμένῳ ἐν ὄψει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977.

Ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ὑπόθεση ποῦ ἀφορᾶ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση, λειτουργία καὶ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος καὶ γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾶ στὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Συνεργάζεται μετὰ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μετὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἐνοριῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας, μετὰ διάφορους φιλανθρωπικούς, πολιτιστικούς καὶ ἐπιστημονικούς συλλόγους, καθὼς ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση καὶ ἄλλους τοπικούς φορεῖς γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Ψηφίζει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμὸ καὶ Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοὺς ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

δ) Μεριμᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οἰκονομικῶν πόρων καὶ γιὰ τὴν ὀρθή, ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Ἀποφασίζει γιὰ τὴ σύσταση ἐπιμέρους κλάδων καὶ ἐξαρτημένων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ψηφίζει τοὺς Κανονισμοὺς λειτουργίας των.

στ) Καθορίζει καὶ συνιστᾷ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος τὶς θέσεις προσωπικοῦ, διορίζει δὲ καὶ παύει αὐτὸ σύμφωνα μετὰ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας. Καὶ

ζ) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμὸ.

Ἄρθρον 5

Καθήκοντα Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) Ἔχει τὴν ἐποπτεία ὀργανώσεως, διοικήσεως, λειτουργίας καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀσκεῖ ἔλεγχο στὸ προσωπικὸ αὐτοῦ.

β) Συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

γ) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε διοικητικῆς,

δικαστικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μετὰ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, Νομικὰ καὶ Φυσικὰ Πρόσωπα.

δ) Λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, ἀλληλογραφεῖ μετὰ τὶς Δημόσιες Ἀρχές καὶ ὑπογράφει ὅλη τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Συγκαλεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο σὲ συνεδριάσεις, τακτικὰ καὶ ἔκτακτες, καταρτίζει τὴν ἡμερήσια διάταξη των, διευθύνει τὶς αὐτὲς συζητήσεις καὶ συνυπογράφει μετὰ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος σὲ ὅλες τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του. Σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου, αὐτὸν ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

Ἄρθρον 6

Καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Δ.Σ.

1. Ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) Φροντίζει γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξαιρουμένων αὐτῶν ποῦ ἀφοροῦν στὴν διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος.

β) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου (εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων) τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καὶ γενικὰ διεκπεραιώνει ὅλη τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν ὁποία συνυπογράφει μετὰ τὸν Πρόεδρο, ἐξαιρουμένης τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τὶς Δημόσιες Ἀρχές, τὴν ὁποία ὑπογράφει μόνον ὁ Πρόεδρος.

γ) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὸ βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ συνυπογράφει μετὰ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ πρακτικὰ, τὰ ὁποία συντάσσει.

δ) Ἐπιμελεῖται μαζὶ μετὰ τὸν ὑπεύθυνον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν Προϋπολογισμὸ καὶ τὸν ὑποβάλλει στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο πρὸς ψήφισιν.

ε) Συνυπογράφει μετὰ τὸν ὑπεύθυνον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ Διπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῶν γιὰ τὶς δαπάνες τοῦ ἐγκεκριμένου Προϋπολογισμοῦ.

στ) Φυλάσσει τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸν Γενικὸ Γραμματέα ἐπικουρεῖ κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του, ὑπάλληλος τοῦ Ἰδρύματος ποῦ ὀρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα, αὐτὸν ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

Ἄρθρον 7

Καθήκοντα Ὑπευθύνου Οἰκονομικῶν τοῦ Δ.Σ.

Ὁ Ὑπεύθυνος τῶν Οἰκονομικῶν:

α) Φροντίζει γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ ἀφοροῦν στὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος καὶ γενικὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσία αὐτοῦ.

β) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὸ Βιβλίον Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ τριπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ διπλότυπα ἐντάλματα πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Εἰσπράττει μὲ τριπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος καὶ διενεργεῖ τὶς πληρωμὲς ποῦ ἀποφάσισε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο βάσει διπλοτύπων ἐνταλμάτων πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα συνυπογράφει μὲ τὸν Γενικὸ Γραμματέα.

δ) Εὐθύνεται γιὰ τὴ φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται σὲ μία ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποῦ λειτουργοῦν στὴν πόλη τῶν Σερρών στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

στ) Ἐπιμελεῖται μαζί μὲ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τὴν σύνταξη τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Συνυποβάλλει μὲ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τὸν ἐν λόγῳ Προϋπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο πρὸς ψήφισιν.

η) Συντάσσει καὶ ὑποβάλλει στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο πρὸς ψήφισιν τὸν Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος.

θ) Συντάσσει τὸ Γενικὸ Ἰσολογισμό τοῦ Ἰδρύματος.

ι) Τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ, καθὼς καὶ ἄλλο διαχειριστικὸ Βιβλίον τοῦ Ἰδρύματος.

Τὸν ὑπεύθυνον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπικουροῦν κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματος ποῦ ὀρίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Ὑπευθύνου

τῶν Οἰκονομικῶν, αὐτὸν ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ μὲ μέριμνα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα:

α) Τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται οἱ Ἀποφάσεις καὶ οἱ Πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ

β) Τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου (εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων), θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σερρών καὶ Νιγρίτης.

Ἐπίσης τὸ Ἴδρυμα ποῦ ἔχει ἴδια διαχείριση τηρεῖ μὲ μέριμνα τοῦ Ὑπευθύνου τῶν Οἰκονομικῶν, τὰ διαχειριστικὰ αὐτοῦ βιβλία, σύμφωνα μὲ τὸ σύστημα τήρησης τῶν Λογιστικῶν Βιβλίων Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σερρών καὶ Νιγρίτης, δηλαδή:

i. Τὸ Βιβλίον Ταμείου, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται κατὰ χρονολογικὴ σειρὰ οἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις καὶ πληρωμὲς, καθὼς καὶ τὰ ἀριθμημένα κατ' αὔξοντα ἀριθμὸ τριπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐπίσης ἀριθμημένα κατ' αὔξοντα ἀριθμὸ διπλότυπα ἐντάλματα πληρωμῶν.

ii. Τὸ Βιβλίον Ἀπογραφῶν, στὸ ὁποῖο καταχωρίζονται κατ' ἔτος λεπτομερῶς τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος.

iii. Τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφεται ὅλη ἡ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

iv. Τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφεται ὅλη ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος καὶ μὲ τὸ ὁποῖο παρακολουθεῖται ἡ εἰσαγωγή, ἡ ἐξαγωγή καὶ τὸ ὑπόλοιπο τῶν διαφόρων πραγμάτων του.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο μπορεῖ, ἐὰν τὸ κρίνει σκόπιμο, νὰ ὀρίσει τὴν τήρηση καὶ ἄλλων βιβλίων ἢ στοιχείων.

Ἄρθρον 9

Γιὰ κάθε εἰσπραξὴ κάθε ἐσόδου τοῦ Ἰδρύματος ἐκδίδεται τριπλότυπο γραμμάτιο εἰσπράξεως στὸ ὁποῖο ὑπογράφει ὁ πληρώσας καὶ ὁ εἰσπράξας Ὑπεύθυνος τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ πρωτότυπο παραδίδεται στὸν πληρώσαντα, τὸ πρῶτο ἀντίγραφο ἐπισυνά-

πτεται στὰ δικαιολογητικά εἰσπράξεως καὶ τὸ δεύτερο παραμένει στέλεχος.

Γιὰ κάθε πληρωμὴ ποὺ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος, πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν προβλέψεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐκδίδεται Διπλότυπο Ἔνταλμα Πληρωμῆς, τὸ ὁποῖο εἶναι ἐκτελεστέο ἐφόσον φέρει ἀπαραιτήτως τὴν ὑπογραφή, τόσο τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα, ὅσο καὶ τοῦ Ὑπευθύνου τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ πρωτότυπο ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ δικαιολογητικά δαπάνης, τὸ δὲ ἀντίγραφο παραμένει στὸ στέλεχος.

Ἄρθρον 10

1. Τὸ οἰκονομικὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 1ῃ Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ῃ Δεκεμβρίου.

2. Ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος, ποὺ ἀφορᾷ στὸ ἐπόμενο οἰκονομικὸ ἔτος, συντάσσεται καὶ ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο πρὸς ψήφιση ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ψηφίζεται δὲ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀργότερο ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ ἀμέσως κατόπιν ὑποβάλλεται γιὰ ἐγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Μεταγενέστερες τροποποιήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπονται, μὲ τὴν προϋπόθεση τῆς ψήφισής τους ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ τῆς ὑποβολῆς τους γιὰ ἐγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

3. Ὁ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος, ποὺ ἀφορᾷ στὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, συντάσσεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ὑποβάλλεται δὲ ἀπὸ τὸν ἴδιο στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο πρὸς ψήφιση ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Ὁ Ἀπολογισμὸς ἀναγράφει σὲ ἰδιαίτερη στήλη τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τὶς διαφορὰς μεταξύ τους καὶ τὸ ταμειακὸ ὑπόλοιπο τὸ ὁποῖο προκύπτει.

4. Μὲ τὸν Ἀπολογισμὸ συντάσσεται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο τῶν Οἰκονομικῶν Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος, στὸν ὁποῖο ἀναγράφονται ἀναλογικῶς τὰ ἐνεργητικά καὶ παθητικά περιουσιακά στοιχεῖα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν κατὰ τὴν 31ῃ Δεκεμβρίου τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

5. Ὁ Ἀπολογισμὸς καὶ ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος ὑποβάλλονται γιὰ ἐγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

Ἄρθρον 11

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος καὶ διάθεση αὐτῶν

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης καὶ γενικὰ Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

β) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, Κοινοτικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἐκ μέρους τῆς Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

γ) Ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ φυσικὰ πρόσωπα καθὼς καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση.

δ) Δωρεὲς ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι κινητῶν καὶ ἀκινήτων.

ε) Εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ χρῆμα φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος.

η) Πόροι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση Ἐθνικῶν Προγραμμάτων ἢ Προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης ἢ ἄλλων Διεθνῶν Προγραμμάτων.

θ) Λοιπὰ πάσης φύσεως ἔσοδα, ποὺ προέρχονται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀπὸ κάθε νόμιμη πηγή.

2. Οἱ δωρεές, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι γίνονται ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος μετὰ ἀπὸ προηγούμενη ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, οἱ δὲ κληρονομίαι πάντοτε μὲ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς.

3. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διατίθενται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος:

α) Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν παγίων ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

β) Γιὰ τὴν προμήθεια τοῦ ἀπαιτούμενου ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Γιὰ τὴν χρηματοδότηση τῶν δραστηριοτήτων που

ἀναφέρονται στή διάταξη τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

δ) Γιά τίς ἀμοιβές τοῦ προσωπικοῦ πού θά προσληφθεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

ε) Γιά τήν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης πού ἀποσκοπεῖ στήν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐγκεκριμένων κάθε φορά κονδυλίων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 12

Προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἰδρυμα μέ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου μπορεῖ νά προσλαμβάνει προσωπικό κατὰ τὴν κρίση του γιά τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία του, οἱ ἀρμοδιότητες καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου θά καθορίζονται κάθε φορά μέ τὴν ἀπόφαση τῆς πρόσληψης.

2. Τὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν πλήρωση τῶν θέσεων θά εἶναι ἀνάλογα τῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια θά κληθοῦν νά ἐκτελέσουν.

Ἄρθρον 13

Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα κυκλική, στήν ὁποία ἀναγράφεται ἡ ἐπωνυμία του, «*Ἐπικοινωνιακὸ καὶ Μορφωτικὸ Ἰδρυμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης "Ὁ Ἅγιος Νικήτας ὁ Νέος"*» καὶ στὸ κέντρο φέρει τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Νικήτα τοῦ Νέου.

Ἄρθρον 14

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου μετὰ γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, γιά τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι

ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 15

Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὼν Ἰδρυμα καταργεῖται μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ μετὰ ἀπὸ ἀπλή γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τίς Ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του, ἢ ὅταν εἶναι πλέον ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του. Σὲ κάθε περίπτωση κατάργησης τοῦ Ἰδρύματος κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητο περιουσιακὸ στοιχεῖο αὐτοῦ περιέρχεται στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης.

Ἄρθρον 16

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 17

Ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νά προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆνα 3 Μαρτίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας.
2. Τὴν ἀγιογραφικὴν προτροπὴν «*ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ*».
3. Τὴν ὀφειλὴν ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἐπισκόπων διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ χρήματα κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς κανόνας ΛΗ' καὶ ΜΑ'.
4. Τὰς ὑφιστάμενας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καὶ ἐνοριακὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου.
5. Τὴν ἀνάγκην διδασκαλίας τῆς πατρώας Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης (Ἀγιογραφίας, Εἰκονογραφίας, Ψηφιδωτῶν, Ξυλογλυπτικῆς καὶ Χρυσοκεντητικῆς).
6. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».
7. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 313/5.3.2004 πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικοδήμου, ὡς αὕτη διετυπώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 312/5.3.2004 Πράξεως αὐτοῦ.
8. Τὴν ἀπὸ 17.4.2004 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
9. Τὴν ἀπὸ 16.2.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ**», τὸ ὁποῖον θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἀρναίας. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ
«**ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ**»
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ

Ἄρθρον 1

Ὄνομασία - Ἔδρα

α. Ἰδρύεται καὶ λειτουργεῖ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Σχολὴ Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν*» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου. Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο ἀποτελεῖ Ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ διοίκησιν αὐτῆς.

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ»

β. Ἡ ἴδρυσις τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ὑποχρέωσιν τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, διότι παλαιότερον εἰς Γαλάτισταν καὶ Ἀρναίαν ἤκμασαν ἐργαστήρια ἐκκλησιαστικῶν τεχνῶν λόγῳ τῆς γεινιάσεως τῆς Μητροπόλεως μετὸν Ἅγιον Ὅρος, τὴν κιβωτὸν τῆς Ὁρθοδοξίας.

γ. Ἐδρα τῆς Σχολῆς εἶναι ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Ἀρναία.

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι:

α. Ἡ διδασκαλία, ἡ καλλιέργεια καὶ διάδοσις τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς τέχνης.

β. Ἡ ἀνθισις τῶν ἐκκλησιαστικῶν τεχνῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου.

γ. Αὐτὸ θὰ εἶναι μία ἀντίστασις εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκοσμικεύσεως καὶ τὸ κίνητρον διὰ νὰ ἀξιοποιηθοῦν οἱ δεξιότητες τῶν νέων.

δ. Ἡ διδασκαλία τῶν ἐκκλησιαστικῶν τεχνῶν, οἱ ὁποῖες εἶναι λειτουργικὲς τέχνες, θὰ εἶναι ἕνας ἄλλος τρόπος κατηχήσεως. Ἔτσι θὰ γίνεται εἰς τὴν πρᾶξιν λειτουργικὴ κατήχησις.

Ἄρθρον 3

Μέσα

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ:

α. Ἡ λειτουργία «Σχολῆς» διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν.

β. Διοργάνωσις ὁμιλιῶν, ἡμερίδων, συνεδρίων καὶ ἐκθέσεων διὰ τὴν προβολὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν.

γ. Ὁργάνωσις ἐκδρομῶν, ἢ προσκυνημάτων εἰς Ἱεροῦς Ναοὺς, Ἱερὰς Μονὰς καὶ Βυζαντινὰ Μνημεῖα διὰ τὴν γνωριμίαν μετὰ τὴν γνησίαν ἐκκλησιαστικὴν τέχνην.

Ἄρθρον 4

Διοικητικὸν Συμβούλιον

α. Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ὑπὸ 5μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρωμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, καὶ 4 ἄλλων μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μετὰ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τέχνας.

β. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διορίζει τὸν Διευθυντὴν, συνέρχεται ὡσάκις παραστῆι ἀνάγκη μετὰ ἀπὸ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου

– ἀποφασίζει διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων Τμημάτων,

– ἀποφασίζει γιὰ τὴν Ἱδρυσιν Παραρτημάτων,

– διορίζει τοὺς διδάσκοντας,

– καταρτίζει τὸν Ἀπολογισμὸν ἢ Προϋπολογισμὸν τῆς Σχολῆς,

– ἀποφασίζει διὰ τὰς ἐξετάσεις,

– ἐγκρίνει διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων,

– καὶ ἐν γένει ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτῆς.

γ. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῆ.

Ἄρθρον 5

Παραρτήματα

α. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἰδρύει Παραρτήματα εἰς ἐνορίας, αἱ ὁποῖα θὰ τὸ ζητήσουν.

β. Τὰ Παραρτήματα θὰ διοικοῦνται ἀπὸ 3μελῆ τοπικὴ ἐπιτροπή, ἢ ὁποῖα διορίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, πρὸς τὸ ὁποῖον καὶ ἀποδίδει οἰκονομικὸν ἀπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν πεπραγμένων.

Ἄρθρον 5

Τμήματα

α. Εἰς τὴν Σχολὴν Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν λειτουργοῦν τὰ ἑξῆς τμήματα:

- Τμῆμα Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας,
- Τμῆμα Ξυλογλυπτικῆς,
- Τμῆμα Ψηφιδωτοῦ,
- Τμῆμα Χρυσοκεντητικῆς,
- καὶ ὅ,τι ἄλλο Τμῆμα ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ εἶναι σύμφωνον μετὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς.

β. Κάθε τμῆμα ἔχει ἰδικὸν του ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν, ὁ ὁποῖος συντάσσεται καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, προβλέπει δὲ τὰ ἔτη καὶ τὴν ὕλην τῶν σπουδῶν.

γ. Ἐκαστὸν τμῆμα ἔχει τὸν ὑπεύθυνον, ὁ ὁποῖος διορίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Οἱ ὑπεύθυνοι ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος σπουδῶν. Παρακολουθοῦν τοὺς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐπιμέλειάν τους. Ἐνημερώνουν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ εἰσηγοῦνται προτάσεις, ποὺ ἀφοροῦν τὴν πρόοδον τοῦ τμήματός των.

Ἄρθρον 7

Διδακτικὸν Προσωπικὸν

α. Τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς διορίζει με ἀπόφασιν τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης.

β. Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν αὐτῆς, εἰσηγείται δὲ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πᾶν θέμα ἀφορῶν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, τὰ μαθήματα, τὸν χρόνον διδασκαλίας, τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς τίτλους σπουδῶν, καὶ διευθύνει τὰς ἐργασίας τοῦ Συλλόγου καθηγητῶν, συγκαλῶν αὐτὸν κατὰ μῆνα εἰς τακτικὴν συνεδρίαν.

γ. Οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς προσλαμβάνονται με ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῶν σπουδαστῶν, διαπαιδαγωγοῦν δὲ αὐτοὺς κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐμπνέουν εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.

δ. Οἱ ἀμοιβῆς καθορίζονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ σύμφωνα με τὰς κειμένας ἐργασιακὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 8

Πόροι

Οἱ πόροι τῆς Σχολῆς προέρχονται:

α. Ἀπὸ τὴν οικονομικὴ εἰσφορὰ τῶν μαθητῶν, ἡ ὁποία καθορίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

β. Ἀπὸ διάθεσιν ἔργων τῶν μαθητῶν, ἡ ἀπὸ ἔσοδα τῶν ἐκθέσεων.

γ. Ἀπὸ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν αὐτῆς.

δ. Ἀπὸ κρατικὰς ἐπιχορηγήσεις καὶ πᾶσαν ἄλλην συνδρομὴν ἢ ἐπιχορήγησιν, προερχομένην ἐκ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

ε. Πᾶν ἄλλο νόμιμον ἔσοδον.

στ. Ἀπὸ τὰ ἔσοδα αὐτὰ ἀμείβονται οἱ διδάσκοντες, καλύπτονται τὰ ἔξοδα συντηρήσεως καὶ ἐπιπλώσεως τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 9

Σπουδαὶ

Εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ ὅποιοι περατώνουν ὅλον τὸν κύκλον τῶν σπουδῶν, δίδεται Πτυχίον, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ διδάσκοντος καθηγητοῦ. Τὸ Πτυχίον ὑπογράφει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὁ διδάσκων καθηγητὴς καὶ ὁ Διευθυντὴς.

Εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ ὅποιοι παρακολούθησαν σειρὰν μαθημάτων μπορεῖ νὰ δοθῇ βεβαίωσις παρακολουθήσεως.

Ἄρθρον 10

Σφραγιδα

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἰδίαν σφραγιδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον Βυζαντινὸν Ναὸν καὶ περίξ τὰς λέξεις: «ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ».

Ἄρθρον 11

Ἰσχύς καὶ τροποποιήσις

α. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

β. Ἐκαστον θέμα τὸ ὁποῖον δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμόν ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

γ. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἠτιολογημένης προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «ΣΧΟΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ», ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τῆς σχετικῆς τροποποιήσεως δημοσιευομένης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 12

Τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα καταργεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν Εἰσηγήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τοὺς σκοπούς του καὶ καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία αὐτοῦ. Ἡ περιουσία περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διατίθεται εἰς παρεμφερεῖς σκοπούς.

Ἄρθρον 13

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθήνα 16 Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν ἀνάγκην σεβασμοῦ πρὸς τὴν Παράδοσιν καὶ τὰ ἔργα πίστεως καὶ εὐσεβείας τῶν προγόνων μας.

2. Τὴν ἀνάγκην διασώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ τῶν Κειμηλίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου ποὺ ἀπειλοῦνται ἀπὸ τὴν φθοράν.

3. Τὸ πλῆθος τῶν εἰκόνων, ἱερῶν σκευῶν, παλαιῶν λειτουργικῶν βιβλίων, ἱερῶν ἀμφίων, τοιχογραφιῶν, ξυλογλύπτων κ.ἄ. ποὺ ἀποθησαυρίζονται εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

4. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

5. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45 παραγ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977 διὰ τὴν φύλαξιν καὶ συντήρησιν κειμηλίων, ἱερῶν εἰκόνων καὶ λοιπῶν ἔργων Ἐκκλησιαστικῆς τέχνης.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 298/2.3.2004 πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικοδήμου, ὡς αὕτη διετυπώθη διὰ τῆς ἀπὸ 5.3.2004 Πράξεως αὐτοῦ.

7. Τὴν ἀπὸ 19.4.2004 Γνωμάτευσιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

8. Τὴν ἀπὸ 16.2.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ**», τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ ἐξηρητημένην Ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ

«**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ**»

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ

Ἄρθρον 1

Ἴδρυσις - Ὄνομασία - Ἔδρα

α. Ἰδρύεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμε-

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ»

ρίου, Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἐργαστήριον Συντηρήσεως Εἰκόνων καὶ Κειμηλίων» αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, τὸ ὁποῖο τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ δι-οίκησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β. Ἐδρα τοῦ ἐργαστηρίου συντηρήσεως εἶναι ἡ Ἀρναία Χαλκιδικῆς.

γ. Τὸ ἐργαστήριον στεγάζεται εἰς εἰδικὰ διαμορφωμένον χώρον καὶ κατάλληλα ἐξοπλισμένον διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 2 Σκοπὸς

α. Σκοπὸς τοῦ ἐργαστηρίου εἶναι ἡ συντήρησις τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἱερῶν σκευῶν καὶ κειμηλίων προκειμένου νὰ διασωθοῦν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν καὶ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου.

β. Κατ' ἀρχὰς θὰ δοθῇ προτεραιότητα εἰς εἰκόνας καὶ κειμήλια, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἀνήκουν εἰς Ἱεροὺς Ναοὺς ἢ εἰς ἰδιώτας.

γ. Τὸ ἐργαστήριον θὰ μπορῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν συντήρησιν εἰκόνων καὶ ἄλλων περιοχῶν ποὺ θὰ ἐκδηλώσουν ἐνδιαφέρον.

δ. Ἡ εὐαισθητοποίησις τῶν κληρικῶν, τῶν ἐπιτρόπων, τῶν ἐργαζομένων εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ τῶν πιστῶν διὰ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ τὰ ἔργα τέχνης τῶν προγόνων μας.

ε. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν χριστιανῶν διὰ τὸν τρόπον συμπεριφορᾶς πρὸς τὰ ἱερὰ κειμήλια καὶ τὸν τρόπον διασώσεώς τους.

Ἄρθρον 3 Μέσα

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν χρειάζονται τὰ παρακάτω μέσα:

α. Ἡ ἀπαραίτητος ὑλικοτεχνικὴ ὑποδομὴ διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργαστηρίου.

β. Ἡ πρόσληψις εἰδικῶν ἐπιστημόνων, συντηρητῶν καὶ βοηθῶν, ὅπως προβλέπεται εἰς ἄλλα ἄρθρα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

γ. Ἡ συντήρησις θὰ γίνεταί με ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἐνῶ τὰ συντηρηθέντα ἔργα θὰ συνοδεύωνται καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχον ἐκθεσιν συντηρήσεως τοῦ ἐργαστηρίου.

δ. Ἡ συνεργασία με ἄλλα ἐργαστήρια διαγνώσεως καὶ συντηρήσεως κειμηλίων, με τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ γίνεταί συμφωνία.

ε. Ἡ διοργάνωσις συνεδρίων, σεμιναρίων, ὁμιλιῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν κληρικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, ἐπιστημόνων, νέων καὶ μαθητῶν καὶ τοῦ εὐρύτερου κοινοῦ εἰς τὸν τρόπον συντηρήσεως καὶ διαφυλάξεως τῶν κειμηλίων.

στ. Ἡ ὀργάνωσις ἐκθέσεων προβολῆς ἔργων τέχνης.

ζ. Ἡ ὀργάνωσις ἐπισκέψεων εἰς συντηρημένα μνημεῖα καὶ εἰς ἐκθέσεις ἔργων τέχνης.

Ἄρθρον 4 Διοίκησις

α. Τὸ Ἐργαστήριον διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον με τριετὴ θητεῖαν, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ ἔχει ὡς ἐξῆς:

1. Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου αὐτοῦ,

2. Ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Γαλατίστης,

3. Ἐνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Γαλατίστης,

4. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐργαστηρίου καὶ

5. Ἐνα εὐηπόληπτον μέλος τῆς ἐνορίας.

β. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀσκεῖ ὅλας τὰς ἀρμοδιότητας διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἐργαστηρίου.

γ. Φροντίζει διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις, τὸν ἐξοπλισμὸν, τὴν ἐπάνδρωσιν, στελέχωσιν τοῦ ἐργαστηρίου καὶ διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν του.

δ. Προβαίνει εἰς συμβάσεις με συνεργάτας καὶ προμηθευτὰς καὶ ρυθμίζει τὰς συμφωνίας με τοὺς κατόχους τῶν ἱερῶν εἰκόνων ποὺ θὰ συντηροῦνται εἰς τὸ ἐργαστήριον.

ε. Διαχειρίζεται τὰ οἰκονομικά, συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν καὶ προϋπολογισμὸν καὶ ὑποβάλλει τούτους εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐγκρίσιν:

στ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τηρεῖ:

- βιβλίον ταμείου,
- βιβλίον πρακτικῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου,
- πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας,
- πρωτόκολλον εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων πρὸς συντήρησιν ἔργων,
- διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν,
- βιβλίον ὑλικοῦ.

ζ. Ἀποφασίζει καὶ συνάπτει τὰς συμβάσεις τοῦ ἐργαστηρίου μὲ συντηρητὰς ἢ ἄλλους ἀναγκαίους συνεργάτας, ἐπιστημονικοὺς καὶ μὴ, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ποὺ περιλαμβάνονται εἰς εἰδικὸν ἄρθρον.

θ. Συντάσσει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν λειτουργίας τοῦ ἐργαστηρίου.

Ἄρθρον 5

Πόροι τοῦ Ἐργαστηρίου

Τὰ ἔσοδα τοῦ ἐργαστηρίου προέρχονται:

α. Ἀπὸ τὴν συντήρησιν τῶν κειμηλίων. Τὸ κόστος συντηρήσεως κάθε εἰκόνας ἢ ομάδος εἰκόνων θὰ ἀποφασίζεται κατὰ περίπτωσιν ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ἀπὸ τὰ ἔσοδα αὐτὰ θὰ καλύπτονται τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα τοῦ ἐργαστηρίου, ἢ ἀγορὰ ἀναλωσίμων εἰδῶν συντηρήσεως καὶ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν συντηρητῶν καὶ τῶν ἄλλων συνεργατῶν, μονίμων ἢ περιστασιακῶν τοῦ ἐργαστηρίου. Ἐνα ποσοστὸν θὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Γαλατίστης.

β. Ἀπὸ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν αὐτῆς.

γ. Ἀπὸ κρατικὰς ἐπιχορηγήσεις καὶ παντὸς εἶδους συνδρομὰς ἢ ἐπιχορηγήσεις προερχομένας ἐκ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

δ. Πᾶν ἄλλο ἔσοδον, προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

Ἄρθρον 6

Προσωπικὸν

α. Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργαστηρίου προσλαμβάνονται εἰδικοί συντηρητῆς - συνεργάτες, προκειμένου αὐτὸ νὰ στελεχωθῆ μὲ ἀνθρώπινον δυναμικὸν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του.

β. Ἡ πρόσληψις γίνεται κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐργαστηρίου μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

γ. Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι δυνατόν νὰ συναφθοῦν συμφωνίες μὲ βοηθοὺς - συντηρητὰς ἢ ἄλλους συνεργάτας.

δ. Ἀπαραίτητος ὅρος διὰ τὴν πρόσληψιν συντηρητῶν καὶ βοηθῶν - συντηρητῶν εἶναι ἡ κατοχὴ ἐκ μέρους τῶν ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος συντηρητοῦ.

ε. Οἱ ἀμοιβές τοῦ προσωπικοῦ καθορίζονται κατόπιν συμφωνίας καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲ ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7

Διευθυντὴς ἐργαστηρίου

α. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐργαστηρίου εἶναι πτυχιούχος Ἀνωτέρας ἢ Ἀνωτάτης Σχολῆς Συντηρήσεως, διαθέτει ἀδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ ἔχει ἐμπειρίαν προϋπηρεσίας.

β. Διορίζεται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην καὶ συμμετέχει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

γ. Ὁ Διευθυντὴς εἶναι ἀποκλειστικὰ ὑπεύθυνος διὰ ὅλας τὰς ἐργασίας συντηρήσεως καὶ πρὸς τοῦτο εισηγεῖται καὶ λαμβάνη ὅλα τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα μέτρα σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς διὰ τὴν σωστὴν συντήρησιν τῶν ἱερῶν εἰκόνων καὶ κειμηλίων.

δ. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Διευθυντοῦ καθορίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

ε. Ὁ Διευθυντὴς προτείνει τὴν πρόσληψιν ἄλλων συνεργατῶν ὡς καὶ τὴν προμήθειαν τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ ἐργαστηρίου.

στ. Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν παραλαβὴν, ἢ ὅποια θὰ γίνεται ἐγγράφως καὶ διὰ τὴν τήρησιν τοῦ χρονοδιαγράμματος παραδόσεως τῶν κειμηλίων εἰς τοὺς κατόχους των.

ζ. Κρατεῖ ἐνήμερον τὸ βιβλίον πρακτικῶν τοῦ ἐργαστηρίου.

η. Δέν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τυχόν ἀπώλειαν τοῦ κειμηλίου. Τὴν εὐθύνην αὐτὴν τὴν φέρει συλλογικὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 8

Εἰδικοί κανόνες λειτουργίας

α. Ἡ προμήθεια τοῦ κινητοῦ ἐξοπλισμοῦ γίνεται μὲ πρότασι τοῦ Διευθυντοῦ καὶ καταγράφεται εἰς εἰδικὸν βιβλίον ὑλικοῦ τοῦ ἐργαστηρίου.

β. Ὅσα μηχανήματα ἢ ἐργαλεῖα ἀγορασθοῦν μὲ ἐξοδα τοῦ ἐργαστηρίου, ἀνήκουν εἰς τὴν κινητὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ὅσα ἀνήκουν εἰς τοὺς συντηρητὰς καταγράφονται μὲ τὴν εἴσοδό τους εἰς τὸ ἐργαστήριον, χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ παραλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς συντηρητὰς μὲ τὴν ἀποχώρησίν τους.

γ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κειμηλίων. Πρὸς τοῦτο λαμβάνει ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν διαφύλαξιν, ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν τῶν κειμηλίων ἀπὸ κάθε κίνδυνον κατὰ τὴν διάρκεια παραμονῆς τους εἰς τοὺς χώρους τοῦ ἐργαστηρίου.

δ. Μὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξοδὸν τῶν πρὸς συντήρησιν κειμηλίων εἰς τὸ ἐργαστήριον, θὰ πρέπει νὰ τηροῦνται οἱ ἐξῆς διαδικασίαι:

– θὰ συντάσσεται προμελέτη καὶ θὰ γνωστοποιεῖται στοὺς ἰδιοκτῆτες,

– οἱ ἰδιοκτῆτες θὰ δίνουν γραπτὴν ἐγκρίσιν διὰ τὰς ἐργασίας ποὺ θὰ γίνουν,

– μὲ τὴν ἐξοδὸ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον τὸ κειμήλιον θὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἔκθεσιν διὰ τὰς ἐπεμβάσεις ποὺ ἐγίναν,

– θὰ τηρεῖται ἀπαραιτήτως ἐνήμερον τὸ πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἔργων.

ε. Οἱ φερόμενοι ὡς ἰδιοκτῆτες ἢ κάτοχοι τῶν ἱερῶν εἰκόνων, μὲ γραπτὴν τους δήλωσιν πρὸς τὸ ἐργαστήριον, ἀναλαμβάνουν πλήρως τὴν εὐθύνην τῆς μεταφορᾶς τῶν πρὸς συντήρησιν εἰκόνων πρὸς καὶ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον, ἐνῶ ἀποδέχονται καὶ τὴν εὐθύνην τῆς συντηρήσεως ἀπὸ τὸ συγκεκριμένον ἐργαστήριον, ὄντες σύμφωνοι μὲ τοὺς ἐπιστημονικοὺς τρόπους καὶ τὰς τεχνικὰς μεθόδους συντηρήσεως ποὺ ἐκεῖ ἐφαρμόζονται.

στ. Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως ἢ ἀρνήσεως τῶν κατόχων νὰ ὑπογράψουν γραπτὰς ἐντολάς καὶ δηλώσεις, τὸ ἐργαστήριον θὰ προβαίνει εἰς τὴν συντήρησιν τῶν συγκεκριμένων ἱερῶν εἰκόνων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ μὲ ἀνάληψιν συλλογικῆς εὐθύνης τῶν μελῶν του καὶ ὄχι ἀτομικῆς ἐκ μέρους τοῦ ὑπευθύνου συντηρήσεως.

Ἄρθρον 9

Σφραγιδα

Τὸ ἐργαστήριον ἔχει ἰδίαν σφραγιδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ κύκλοθεν τὰς λέξεις: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ.

Ἄρθρον 10

Ἴσχύς, τροποποιήσις καὶ κατάργησις

α. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

β. Κάθε θέμα ποὺ δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ ἐργαστηρίου συντηρήσεως.

γ. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἐργαστηρίου.

δ. Τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα καταργεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνῃ τοὺς σκοποὺς του καὶ καθίσταται ἀδύνατος ἢ λειτουργία αὐτοῦ. Ἡ περιουσία του περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διατίθεται εἰς παρεμφερεῖς σκοποὺς.

Ἄρθρον 11

Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθήνα 16 Φεβρουαρίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Προκηρύξεις
Ἱερῶν Μητροπόλεων:
Σερβίων καὶ Κοζάνης
Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως
Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου
Καρυστίας καὶ Σκύρου
Ἠλείας

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Γεωργίου Ξηρολίμνης καὶ
 Τιμίου Προδρόμου Ρυμνίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 21ῃ Μαρτίου 2005

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν α) τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος Εὐόσμου,

καὶ β) τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἐπταλόφου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 29ῃ Μαρτίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 11/2005 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὴν Διακονικὴν θέσιν τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἀγίου Νικολάου» Βάμου Ἀποκορώνου, προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουσιν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῇ 30ῃ Μαρτίου 2005

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρυστίας καὶ Σκύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου - Βιτάλων,
Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου - Ἀνδρονιάνων,

Ἁγίου Γεωργίου - Κατσαρωνίου,
Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου - Παρθενίου,

Ὁσίου Λουκᾶ - Ἀγ. Λουκᾶ,

Ἁγίων Κων/νου καὶ Ἑλένης - Ἀγ. Δημητρίου καὶ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου - Ἄετοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κύμῃ τῇ 31ῃ Μαρτίου 2005

† Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις:

α) τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Γαστούνης καὶ
Κοιμήσεως Θεοτόκου Σωστίου,

β) Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Εὐαγγελισμοῦ Ἀμαλιάδος,

Ἁγίου Τρύφωνος Ἀμαλιάδος καὶ

Ἁγίας Κυριακῆς Πύργου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 2005

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

